

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim okuyucuları

Sizleri, selamların en güzeli olan Allah'ın selamı ile selamlıyoruz. Rab-bimize sonsuz kere hamdolsun; Bir aylık süreden sonra tekrar sizlerle birlikteyiz.

Soğuk geçen, Allah'ın rahmetinin tecelli-lerinden olan kar yağışını da yoğun olarak yaşadığımız şu günlerde maalesef hep aynı konuları gündeme getirmek zorunda kalıyo-ruz. Zalimlerin adı değişiyor, zulmün coğrafyası değişiyor, ama mazlumların adı hep aynı: Müslümanlar. Bugünlerde zalimin adı Esed, coğrafya ise Suriye. Artık neredeyse her gün onlarca sivil erkek, kadın, çocuk, yaşlı katlediliyor. Ama bizler buna seyirci ol-mak durumunda kalıyoruz. Elbette duaları-mız hem Suriye halkı hem de diğer coğrafya-larda zulüm altındaki Müslüman halklar için. Ama duanın de ötesinde elbette duanın ge-reği sebepleri yerine getirmek adına bazen yapılabilecek bir şeyler olduğunda Dünya Müslümanlarının ellerinden gelen ne varsa yapmaları gerekiyor.

Ama son zamanlarda yaşanan onca zulüm ve katliam da İnşallah Müslümanların uya-nışına ve Dünyadaki bu egemen emperyalist güçler ve onların işbirlikçisi yönetimlerine bir başkaldırıya da vesile olur. Gidişat da bunu gösteriyor. Artık Müslümanlar da kendileri üzerine oynanan küresel senaryoların farkına varmaya başladılar ve kendilerine bu oyunda verilen rolü oynamakta çok da istekli değiller.

Yurtta da çekişmeler, hesaplaşmalar de-vam ediyor. Gerçekte bir incir çekirdeğini dol-

durmayacak bir yeni anayasa üzerinden ya-pılan çalışmalar/tartışmalar sonucunda halk suni gündemlerle meşgul edilmekte. İşin daha trajikomik tarafı ise bir yanda kendi heva ve hevesine göre anayasa yapmaya kalkışan bir iradenin acizliği ile bütün bir hayatı boyunca jakoben borozanlığı yapanların özgürlük ha-varisi kesilmesidir. Müslüman bu tartışmaların dışında kalmalı, haddini bilecek kadar bilgin, kendi gündemiyle ilgilenecek kadar yoğun, 'var mısın, yok musun?' oyununa gelmeyecek kadar akıllı olmalıdır.

Müslümanın hayat kitabı Kur'an'dır. Kur'an'ın dışında hayatına yön verecek kanun arayanların hem dünyada hem de ahirette fe-laha, huzura, mutluluğa erişmeleri mümkün değildir. Bu ülkenin tarihine baktığınızda da bunu görürsünüz. Ne kadar Kur'ana bağlı ka-lınmışsa devletler o derecede güçlü olmuşlar ve dünyaya hakim olma iradesini ortaya ko-yabilmişlerdir. Ne kadar da Kur'an'dan uzak-laştırlarsa da rezil-rüsva olmuşlar, emperyalist devletlerin uşağı haline gelmişlerdir.

Biz Müslümanların bu bilinç içerisinde ol-ması ve Kur'an eksenli bir hayatı yaşadığımız-da öncelikle kendi dünyamızı sonra da diğer insanların hayatlarını mamur edeceğimiz bi-lincine bizleri ulaştırmasını da Rabbimizden niyaz ediyoruz.

Bir sonraki sayıda buluşmak dileğiyle siz-leri dergimizle baş başa bırakıyor ve Allah'a emanet ediyoruz.

Yıl: 15 Sayı: 154

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
09.03.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

Tarihî Süreç İçerisinde Türkiye Suriye İlişkileri

Ali KAÇAR

9

Seçilmişler ve Atanmışlar Neyi İfade Ediyor?

Süleyman ARSLANTAŞ

13

Libya'da İsyân Sonuca Değdi mi?

Celal SANCAR

15

İslam Dünyası Yanıyor (El-Mücteme / 2 Şubat 1982 Hama Katliamı)

Yalçın İÇYER

20

Radikal İslam'ın ve İslamî Terörün Panzehiri: İlimli İslam(!) - 6

Ubeydullah TOPRAK

26

Uyan ve Haykır

Selman GAFFAROĞLU

28

Ortadoğu'daki Gerçek Nükleer Tehdit Kim?

Çev: İsmail CEYLAN

30

Amerikalı Askerin Pişmanlığı

Çev: Ahmet FURKAN

33

Vefâtının 23. Yılında Âlim-i Rabbâni Saîd Havvâ (Rh.a)

Muhammed İMAMOĞLU

38

Popüler Kültürün Kısacasında Çocuklarımız

İdris GÖKALP

40

Konferans: Şehadet

M. Beşir ERYARSOY

49

Yeni Bir Fetih

Bekir TOK

51

Angelina Bosna'da Ne Arıyor?

Zehra ADİLOVİC

52

Tevbe ve İstiğfar

Davut DAŞKIRAN

55

Vahşi'den Yahşi'ye

Hacer USLU

57

İlişkiyi Kurban (Karib) Etmek

Ayfer TOPRAK

58

Müslüman Gençlik ve Bazı Sorunlarımız

M. Cihat BATMAZ

62

İnce Dokunuşlar - III

Fatih PALA

63

Biz Bilemeyiz

Ayşegül İNANLI

64

Onbeşinci Ses ve Söz Vaktinde, Dergimiz GENÇ BİRİKİM!

Fatih PALA

Tarihî Süreç İçerisinde Türkiye Suriye İlişkileri

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Suriye, 1920’de İtalya’nın San Remo kentinde yapılan konferansla Fransa mandaterliğine bırakılmış ve bu mandaterlik 1946 yılına kadar devam etmiştir. Suriye, bu tarihte bağımsızlığına kavuşmuş olsa da, Fransa bu ülkedeki egemenliğini ve mandaterlikten gelen ayrıcalıklarını eğiterek yetiştirdiği yerli işbirlikçiler kanalıyla uzun yıllar devam ettirmiştir. Bağımsızlıktan kısa bir süre sonra Suriye’de, darbeler birbirini izlemiştir; sadece 1949 yılında 3’er ay ara ile (Mayıs, Ağustos ve Aralık aylarında) 3 darbe gerçekleştirilmiştir. Sonraki yıllarda darbeler devam etmiş (1954, 1961, 1962, 1963, 1966 ve 1970) hatta Baas Partisi’nin 8 Mart 1963’de yaptığı darbeden sonra bile bu partinin kendi içinde 1966 ve 1970’de iki ayrı darbe gerçekleştirilmiştir.

1966’da, Baas Partisi, kendi içinde yani Emin el-Hafız (Baasçıdır, Sünnidir) ile Salah Cedit ve Hafız el-Esad (ikisi de Nusayri’dir) ikilisi arasında gerçekleşen ve Salah Cedit ile Hafız el-Esad’ın başarılı olduğu darbe, Suriye tarihine en kanlı darbe olarak geçmiştir. Daha

Türkiye ile Suriye arasındaki ilk ve en önemli problem Hatay İli’nin hangi ülkenin sınırları içinde kalması konusunda çıkmıştır. Özellikle de bu problem, Hatay İli’nin 1939’da yapılan seçim neticesinde Türkiye’ye katılmasıyla daha da büyümüştür. Suriye, Hatay İli’nin Türkiye’ye bu şekilde katılmasını bir oldubitti olarak değerlendirmiş ve bir türlü hazmedememiştir. Dolayısıyla bu konu, Türkiye ile Suriye arasında 1990’lı yılların sonlarına kadar devam eden güven probleminin de temelini oluşturmuştur.

sonra da Hafız el-Esad, Salah Cedit’e karşı darbe gerçekleştirmiş ve Salah Cedit’i idam etmemiş ama ölünceye kadar bir hücreye kapatmıştır. Salah Cedit, bu hücrede ölmüş ve ölünceye kadar da ailesinin ziyaretine bile izin verilmemiştir. Yönetime gelmesinden sonra Sovyetler Birliği’yle sıkı bir dostluk ilişkisi içine giren Esad, dağılmasına kadar Sovyetler’den sürekli destek görmüştür. Esad, izlediği politikada ABD ve Batı’nın çıkarlarını gözetmeyi de ihmal etmemiştir. Onun ABD’deki Yahudi teşkilatlarıyla gizli ilişkiler içinde olduğuna dair bir belge Sudan’da çıkan Kabas gazetesinin 1 Temmuz 1988 tarihli sayısında yayınlanmıştır.¹

Türkiye ile Suriye arasındaki ilk ve en önemli problem Hatay İli’nin hangi ülkenin sınırları içinde kalması konusunda çıkmıştır. Özellikle de bu problem, Hatay İli’nin²

1 http://www.davetci.com/d_ulke/isl_ulke_suriye.htm

2 Ağustos 1938’de yapılan Hatay seçimlerinde, 40 kişilik Hatay parlamentosunun 22 milletvekilliğini Türkler kazandı. 2 Eylül’de toplanan Hatay parlamentosu, bağımsızlık ilan ederek Hatay Cumhuriyeti ismini aldı. Sancaktaki yeni geliş-

1939'da yapılan seçim neticesinde Türkiye'ye katılımıyla daha da büyümüştür. Suriye, Hatay İli'nin Türkiye'ye bu şekilde katılmasını bir oldubitti olarak değerlendirmiş ve bir türlü hazmedememiştir. Dolayısıyla bu konu, Türkiye ile Suriye arasında 1990'lı yılların sonlarına kadar devam eden güven probleminin de temelini oluşturmıştır. Bu güven problemi nedeniyledir ki, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Türkiye ile Suriye hep zıt kutuplarda yer almıştır. Nitekim Türkiye emperyal Batı Bloğu'nun içinde yer alırken, Suriye ise diğer emperyal Sovyetler Birliği Bloğu içinde yer almıştır. Yine Türkiye, 1955'li yıllarda Bağdat Paktı ile bu emperyal bloğun içindeki yerini perçinlerken, Suriye ise Cemal Abdunnasır öncülüğünde Mısır'la alternatif bir ittifak oluşturmaya çalışmıştır.

Türkiye ile Suriye arasındaki bu çekişme Soğuk Savaş boyunca yoğunlaşarak devam etmiştir. Zaman zaman karşılıklı ziyaretler³ ol-

meleri Fransız vali kabul etmek istemeyince Hatay'da halk bir dizi protesto gösterileri yaptı. Türkiye, Fransa'nın tavrına karşı tepkisini Hatay sınırına 50 bin asker göndererek gösterdi. 29 Haziran 1939'da son kez toplanan Hatay Parlamentosu, Türkiye'ye katılma kararı aldı. Fransa'da bu kararı kabul etmek zorunda kaldı. Suriye Parlamentosu derhal Hatay Parlamentosunun aldığı kararı protesto ederek bunu tanımadığını açıkladı. Fakat Hatay'ın Türkiye'ye ilhakını engellemeyemedi.

3 Türkiye Dışişleri Bakanı Ümit Haluk Bayülken, Aralık 1972'de Şam'ı ziyaret etmiş, Suriye Dışişleri Bakanı Abdülhalim Haddam ise Temmuz 1973'de Ankara'ya gelmiştir. Abdülhalim Haddam, Haziran 1981'de Ankara'ya gelmiş, Başbakan Yardımcısı Turgut Özal ise Mart 1982'de Şam'ı ziyaret etmiş. Özal'ın bu gezisini Dışişleri Bakanı İltis Türkmen'in Mart 1983'deki Şam ziyareti izlemiştir. Daha fazla bilgi için bkz: Sabahattin Şen, Ortadoğu'da İdeolojik Bunalım, Sis Yayıncılık, 2. bsk. Kasım 2010 İstanbul, s.303 vd.

muşsa da, iki ülke arasındaki ilişkiler arzulanan seviyede gelişmemiştir. Suriye, baba Esad döneminde, Hatay İli'ni, Türkiye tarafından işgal edilmiş kendi topraklar olarak değerlendirmiş, okullarda ve devlet dairelerinde asılı duran bütün haritalarda da bu şekilde göstermiştir. 1939'dan beri Türkiye Suriye arasındaki mevcut olan bu probleme, 1980'den itibaren terör/güvenlik ile su problemi de ilave olmuştur. Türkiye Suriye arasındaki bu problemler 1998'e kadar devam etmiştir.

Suriye ve PKK İlişkisi

Türkiye ile Suriye arasında problem oluşturan en önemli konulardan birisi de, PKK'nın Suriye tarafından himaye edilmesi ve Türkiye'ye yönelik terör faaliyetlerinde desteklenmesidir. Bu problem, PKK'nın, Abdullah Öcalan'ın da içinde bulunduğu yönetim kadrosunun, 12 Eylül darbesinden kısa bir süre önce Türkiye'den ayrılarak⁴ Suriye'ye geçmesiyle başlamıştır. Suriye Gizli Servisi Muhaberat'ın, Abdullah Öcalan'la dolayısıyla da PKK'yla ilk teması ise Hafız Esad'ın kardeşi Cemil Esad aracılığıyla gerçekleşmiştir. Baas yönetimi bu teması,

4 Güvenlik güçleri Abdullah Öcalan'ı tutuklamak üzere iken, evin kapısına gittiklerinde onlara MİT durdurmuştur. Daha sonra da, Öcalan, başta karısı ve kardeşi olmak üzere partiden kimseye haber vermeden Suriye'ye geçmiştir. Suriye'ye geçiş bir zamanlar PKK'lı olan Şükrü Gülmüş şöyle anlatmıştır; Suriye'ye götüreni ben tanıyorum, onu götüreni beni de götürdü. Fakat birileri bunun kulağına üfledi, 'Abdullah artık dışarı çık, seni koruyamıyoruz' şeklinde. Şükrü Gülmüş ile Aksiyon Dergisi'nin yaptığı röportajdan. <http://www.aksiyon.com.tr/aksiyon/haber-29363-179-uc-kisi-konusursa-ocalan-biter-pkk-dagilir.html>

ilerleyen yıllarda daha da yoğunlaştırarak, hatta PKK'yı kontrolü altına alarak Türkiye ile arasında varolan problemler dolayısıyla Türkiye aleyhine kullanmaya başlamıştır. Aslında Baas yönetimi, PKK terörünü, sadece Türkiye'ye karşı kullanmamış, aynı zamanda kendi halkına karşı da kullanmıştır.

Böylece PKK, hem içerde (Türkiye'de), hem de dışarıda (başlangıçta sadece Suriye'de daha sonraları birçok ülke tarafından) kendisini himaye edecek illegal güçler bulmuştur. Zaten PKK, Suriye'ye geçinceye kadar Türkiye'de MİT, derin devlet ve kontrgerilla tarafından korunmakta idi, dışarıya çıkınca da kendisine uluslararası bir yeni başka hami ve destekleyiciler bulmuştur. 12 Eylül darbesi dolayısıyla kendilerine darbe haberi verilmediği için içeride kalan solcu, Kürtçü ve sağcı örgütler, Mamak, Diyarbakır başta olmak üzere çeşitli cezaevlerinde işkencelerde geçirilerek yok edilirken, PKK aynı dönemde, uluslararası istihbarat örgütleriyle ilişkiye geçmiş ve Türkiye Devleti'ne karşı koyacak kadar geliş(tiril)miş ve büyü(tül)müştür.

PKK, Suriye'ye yerleştikten sonra daha rahat hareket etme imkânı bulmuş, Birinci ve İkinci Kongresini Suriye'de, Muhaberatın himayesinde yapmıştır. 20-25 Ağustos 1982 tarihlerinde Şam'da yapılan İkinci Kongrenin sonucunda yayınlanan sonuç bildirgesinin ilk iki maddesi, Suriye'nin desteğini gözler önüne sermiştir. Bu kongrede alınan kararların ilk iki maddesi şu şekildedir:

1- PKK mensuplarının Suriye'de eğitilmesi, eğitimin kısmen Türk sınırına yakın yerlerde yapılması,

2- Şam, Halep, Kamışlı, Afrin gibi Suriye şehirlerinde temsilcilikler açılması.

Suriye, PKK'ya tanıdığı bu imkânların karşılığında, Muhaberat kanalıyla, PKK'nın kilit noktalardaki görevlere Suriyeli Kürt ve Ermenileri yerleştirmek suretiyle örgütün kontrolünü tamamen eline almıştır.⁵ Abdullah Öcalan Haziran

Türkiye ile Suriye arasında problem oluşturan en önemli konulardan birisi de, PKK'nın Suriye tarafından himaye edilmesi ve Türkiye'ye yönelik terör faaliyetlerinde desteklenmesidir. Bu problem, PKK'nın, Abdullah Öcalan'ın da içinde bulunduğu yönetim kadrosunun, 12 Eylül darbesinden kısa bir süre önce Türkiye'den ayrılarak Suriye'ye geçmesiyle başlamıştır.

1981'de Suriye'nin kontrolünde olan ve Suriye tarafından tamamen PKK'ya tahsis edilen Helve Kampına yerleşmiştir. Bu kampa daha sonra Mahsun Korkmaz Akademisi ismi verilmiştir.⁶ Suriye'nin gözetiminde Lübnan Bekaa Vadisi'nde organizasyonunu gerçekleştiren PKK, Türkiye'deki ilk saldırısını 15 Ağustos 1984'de Erzurum ve Şemdinli'ye yapmıştır. Bu saldırıdan sonra Türkiye'de terör olayları artarak devam etmiştir. Suriye, PKK'nın bu faaliyetlerini Abdullah Öcalan'ı Şam'da Muhaberat'ın gö-

zetiminde barındırarak açıkça desteklemiştir. Nitekim 1989 yılında Hafız Esad'ın kardeşi Cemil Esad "bölgede bir Kürt Devleti kurulması ve bu devletin Güneydoğu Anadolu'yu kapsamı gerektiğini ifade ederek bu konuda Suriye yönetiminin PKK'ya açıkça verdiği desteği" dile getirmiştir.

Suriye ile Türkiye arasındaki problemleri konuşmak üzere 19 Ocak 1993'te Suriye Başbakanı Mahmut El Zubi'nin resmi davetlisi olarak Suriye'nin başkenti Şam'a giden dönemin Başbakanı Süleyman Demirel, Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad ile su ve terör konularını görüşmüştür.⁷ Ancak bütün görüşmelere ve ikazlara rağmen, Suriye'nin PKK'yı desteklemesi 1998 yılına kadar devam etmiştir. Suriye'nin PKK'ya desteği, Orgeneral Atilla Ateş'in 17 Eylül 1998 günü Reyhanlı/Antakya'daki konuşmasına kadar devam etmiştir. Kara Kuvvetleri Komutanı orgeneral Atilla ATEŞ konuşmasında; Suriye'nin kendi topraklarından kaynaklanan ve Türkiye'nin güvenlik ve istikrarına tehdit eden terörist faaliyetleri desteklemeye artık bir son vermesini, aksi halde Türkiye'nin Suriye'deki PKK unsurlarını vuracağını, Suriye'nin bunu engellemeye kalkışması halinde ise savaş ilan edeceğini belirtmiş ve bu açıklama iki ülke ilişkilerini gerginleştirmiştir. Kara Kuvvetleri Komutanı Ateş'in bu açıklamasının ardından; Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından, 2 Ekim 1998 tarihinde; "Suriye'ye karşı muka-

6 Ahmet Aydın, Kürtler, PKK ve A. Öcalan, baskı, yayınevi yok, s.64 vd.

7 <http://193.255.140.18/Tez/0059196/METIN.pdf>

5 <http://193.255.140.18/Tez/0059196/METIN.pdf>

belede bulunma hakkımızı saklı tuttuğumuzu, sabrımızın taşmak üzere olduğunu bir kere daha dünyaya ilan ediyorum” açıklaması yapılmış, 9 Ekim 1998 tarihinde ise; İran, Kuveyt ve Bahreyn (Büyükelçilik düzeyinde) devlet başkanlarının kendisine gönderdikleri mesajda “diyalog yolu kapanmasın, sağduyu ile hareket edin” şeklindeki mesajlarını “Mağdur durumda olan Türkiye’dir. 30 bin Türk hayatını kaybetmiştir. Suriye bu cinayetlere destek veriyor” diyerek muhataplarını Suriye’ye sevk etmiştir.⁸ Bu arada Diyarbakır, Mardin’de bir takım askeri hazırlıklar ve tatbikatlar yapılmaya başlanmış ve Suriye’ye yönelik komutanlar tarafından sert uyarılar yapılmıştır.

7 Ekim 1998 tarihinde; Türkiye, Mısır Devlet Başkanı Mübarek aracılığı ile “Apo’yu bize teslim et. Blöf yapmıyoruz. Çok ciddiyyiz” şeklindeki mesajları içeren dosyayı Suriye’ye iletmış, Baş-

bakan Mesut Yılmaz dosyanın Mübarek’e verilmesinin ardından “Suriye diplomatik çözüm isterse talebimizi yerine getirir. Artık adım atacak onlardır” beyanında bulunmuştur. Bu arada Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek iki ülkenin bir araya gelerek görüşme önerisinde bulunmuştur.

Mısır Arap Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek, İran Dışişleri Bakanı Kemal Harrazi ve Mısır Dışişleri Bakanı Amr Musa

tarafından Suriye adına getirilen mesajların ışığında, terörizmle mücadele işbirliğini görüşmek üzere, Türk ve Suriye Heyetleri 19-20 Ekim 1998 tarihlerinde Adana’da bir araya gelmişlerdir. Yapılan görüşmeler neticesinde, Türkiye adına Büyükelçi Uğur ZİYAL, Suriye adına güvenlik Başkanı Tümgeneral Adnan Bedr Al Hassan tarafından 20 Ekim 1998 tarihinde “Adana Mutabakatı” imzalanmıştır. Anılan mutabakat uyarınca, aşağıdaki hususlar Suriye tarafından teyit edilmiştir.

8 <http://193.255.184.20/tezpdf/24723.pdf>

"Öcalan şu andan itibaren Suriye'de değildir ve kesinlikle Suriye'ye girmesine izin verilmeyecek, PKK kampları şu andan itibaren faaliyette değildir ve kesinlikle faaliyete geçmelerine izin verilmeyecektir, birçok PKK'lı tutuklanmış ve adalete sevk edilmiştir. Listeleri mevcuttur ve Suriye bu listeleri Türk tarafına vermiştir." Suriye heyeti belirtilen hususları teyit etmiştir. Ayrıca aşağıdaki konularda da anlaşmaya varılmıştır:

1- Suriye, topraklarından kaynaklanan ve Türkiye'nin güvenlik ve istikrarı bozmaya yönelik hiçbir faaliyete karşılıklılık ilkesi çerçevesinde izin vermeyecektir. Suriye, topraklar üzerinde, özellikle PKK'nın silah, lojistik, malzeme ve parasal destek teminine ve propaganda yapmasına müsaade etmeyecektir.

2- Suriye, PKK'nın terörist bir örgüt olduğunu kabul etmiştir. Ülkesinde, diğer terör örgütlerinin, PKK'nın ve tüm yan kuruluşların faaliyetlerini yasaklamıştır.

3- Suriye ülkesinde PKK'nın eğitim ve barınma amaçlı kamp ve diğer tesisler oluşturmaya ve ticari faaliyetlerine izin vermeyecektir.

4- Suriye, PKK mensuplarının üçüncü bir ülkeye geçişleri için ülkesini kullanmasına müsaade etmeyecektir.

5- PKK terör örgütünün elebaşısının Suriye topraklarına girmemesi için bütün tedbirleri alacak, sınır kapılarını bu yolda talimatlandıracaktır.⁹

Adana Mutabakatının imzalanmasını müteakip mutabakatta yer alan konulara ilişkin detayların tespit edilmesi maksadıyla, heyetler arası birçok görüşme gerçekleşmiştir. Bunlar sırasıyla;

28 Ekim 1998 tarihinde Şam'da,

03 Kasım 1998 tarihinde Malatya'da,

23-24 Şubat 1999 tarihlerinde Şam'da,

27-28 Haziran 1999 tarihlerinde Gaziantep'te,

29 Kasım-01 Aralık 1999 tarihlerinde Şam'da,

06 Haziran 2000 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilmiştir.

Bütün bu yürütülen görüşmeler sonucunda;

- Suriye'deki PKK Terör Örgütüne ait kamplar kapatılmış,

- PKK Terör Örgütüne ait telsiz istasyonları susturulmuş,

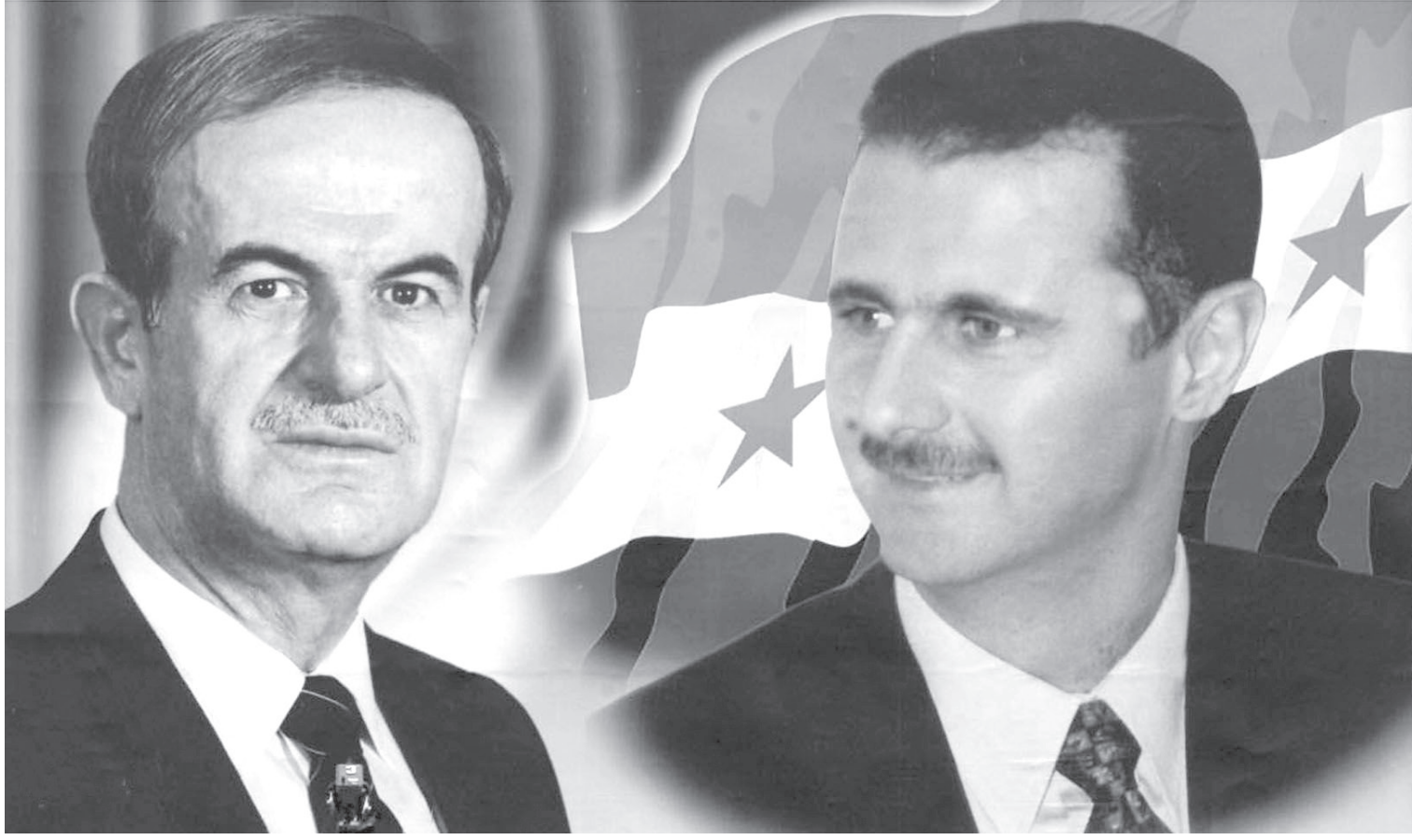
- PKK Terör Örgütünün Suriye'deki yürüyüş ve benzeri etkinliklerine izin verilmemesi sağlanmış,

- Suriye basınında zaman zaman Türkiye aleyhinde yapılan yayınlar kesilmiş,

- Adana Mutabakatı gereği alınan tedbirlerle sınır geçme olayları eskiye oranla yok denecek kadar azalmış,

9 <http://193.255.140.18/Tez/0059196/METIN.pdf>; ayrıca

bkz; <http://193.255.184.20/tezpdf/24723.pdf>

- Terör örgütüne yardım ve yataklık eden ve onun propagandasını yapan bazı kişiler hakkında yasal işlem yapılması temin edilmiştir.⁸⁴

- Ayrıca, iyi niyet göstergesi olarak 23 Eylül 1999 tarihinde Asi Nehri kıyısında 5 teröristin ölü olarak gele geçirilmesi ve bunlardan ele geçirilen silah ve malzemelerin Türkiye'ye teslimi olumlu bir gelişme olarak mütalaa edilmiştir.¹⁰

BEŞŞAR ESAD DÖNEMİNDE TÜRKİYE SURIYE İLİŞKİLERİ!..

Bu görüşme ve anlaşmaların neticesinde Suriye-Türkiye ilişkileri artık önemli bir düzelmeye sürecine girmiştir. Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad'ın 12 Haziran 2000'de ölümü üzerine, cenaze törenine Türkiye, en üst düzeyde, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in katılımıyla temsil edilmiştir. Bu durum, kuşkusuz, Türkiye'nin Suriye ile normalleşme sürecine verdiği önemin de bir göstergesi olmuştur. Suriye de bu ilgiyi karşılıksız bırakmamış ve yeni Devlet Başkanı, ölen Suriye eski Devlet Başkanı Hafız Esad'ın oğlu Beşşar Esad da, aynı yılın Kasım ayında Başbakan Abdülhalim Haddam'ı bir dizi görüşmeler yapmak üzere Ankara'ya göndermiştir.

Ahmet Necdet Sezer ile Abdülhalim Haddam'ın ziyaretlerinden sonra askeri ziyaretler birbirini izlemiştir. Suriye askeri delegasyonu, ilki 2001 başlarında, ikincisi de Haziran

2001 tarihinde olmak üzere Türkiye'ye resmi ziyaret düzenleyerek, bölgede stratejik bir değişimin ilk adımını atmıştır. Sezer'in ziyaretinden sonra diplomatik ziyaretler de yoğunlaşmıştır. Bu ziyaretler, özellikle de ABD'nin Irak'ı işgal ettiği 2003 yılında çok yoğunlaşmıştır. İlk olarak dönemin Türkiye Başbakanı Abdullah Gül, yaklaşan Irak savaşını engelleme girişimleri çerçevesinde 4 Ocak 2003'de Suriye'yi ziyaret etmiştir. Gül, Demirel'in 1993'teki ziyaretinden sonra Suriye'ye giden ilk Türk Başbakanı olmuştur. Bu ziyarete karşılık, aynı ay içinde Suriye Dışişleri Bakanı Faruk el-Şara, Ankara'yı ziyaret etmiştir. Sonrasında, Irak'taki rejiminin ABD müdahalesi sonucu yıkılmasından sonra 29 Nisan'da Abdullah Gül, bu kez Dışişleri Bakanı olarak Şam'a gitmiş, Irak krizi ve bölgesel güvenlik kaygıları ile ilgili görüşmeler yapmıştır. 29 Temmuz'da, Ankara, 17 yıl aradan sonra başbakan düzeyinde Suriye'den ilk ziyareti gerçekleştiren Muhammed Mustafa Miro'yu ağırlamıştır. Miro, iki ülke arasındaki ekonomik işbirliğinin gelişmesine ve dostluğuna önem verirken, ülkesinin Adana Mutabakatı hükümlerine uyarak PKK militanlarının Kuzey Irak'tan Suriye'ye sızmalarına ve Suriye'de Türkiye karşıtı hiçbir etkinliğe izin verilmeyeceğini vurgulamıştır. Bununla birlikte iki ülke başbakanı da Irak savaşı konusundaki güvenlik endişelerini dile getirmiştir.¹¹

¹⁰ <http://193.255.184.20/tezpdf/24723.pdf>

¹¹ <http://yasinatlioglu.blogspot.com/2008/02/bear-esadn-trkiye-ziyareti-ve-blgesel.html?z#!2008/02/bear-esadn-trkiye-ziyareti-ve-blgesel.html>

Seçilmişler ve Atanmışlar Neyi İfade Ediyor?

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Seçilmişler ile atanmışlar arasında bitmeyen bir çekişmenin, rekabetin olduğu bilinmektedir. Hatta bürokratlar yani atanmışlar genelde seçilmişleri, parlamento'yu 'KUMA' gibi görürler. Veya kendilerini 'kum', seçilmişleri de 'sel' gibi algırlar. Devletin gerçek sahipleri onlardır, parlamenterler, hükümetler kiracı mesabesinde. İzninizle biraz daha ileri gideyim, bürokrat hep okşanmayı-taltifi bekler. Kendilerini bürokrasinin amiri konumunda gören hükümet erkânı, parlamenterler bu yaklaşımlarını dikta etmeye kalkışarlarsa bürokrat hiç çaktırmadan, bazen de çaktırtmanın mahsuru olamayacağına kanaat getirdiğinde alenen tavır alır. Bazen bu tavır verilen emri savsaklamak şeklinde olur, bazen 'olmaz-olamaz' şeklinde olur, bazen de neredeyse tüm bürokratik kurumların tepe noktasında bulunanların ittifakı ile muhtıra, darbe şeklinde kendisini ortaya koyar. 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat, 27 Nisan darbe ve muhtıralarında olduğu gibi sanılanın aksine bu saydıklarımız yalnızca askeri bürokrasinin değil; ordu, yargı ve sivil bürokrasi eliyle olmuştur.

Aslında Türkiye'nin yönetiminde asırlar boyu bunu hep göre geldik. Selçuklu, Osmanlı bürokrasisi böyleydi, keza Cumhuriyet bürokrasisi de böyle... Ülkelerin, milletlerin yükselmesinde, geri kalmasında en önemli faktörlerden birisi de bürokrasidir. Bürokratin bir dünya görüşü, ideolojisi olsa da ve keza hükümetler, parlamento onların dünya görüşüne uygun da olsa, onlar yine de parlamenter iktidarı ya da başka iktidar modellerini ve iktidarı elinde tuttuğunu zanneden güçleri, grupları 'rakip firma' gibi görme-ye devam ederler. Genelde tüm yönetimlerde

yasama, yürütme ve bürokrasi vardır. O sıkça bahsedilen kuvvetler ayrılığı ve ilkesi denilen nesnede üçüncü sıraya 'YARGI'yı koyarlar. Yargı tek başına yasamaya ve yürütmeye alternatif olmaz-olamaz. Üçüncü kuvvet tüm bürokrasidir. Ya da kısaca Yargı, Ordu ve sivil bürokrasi. Bürokrasinin asıl görevi devletin devamlılığını korumak, devlete arız olan hastalıklarla mücadele etmek, devlet refleksini hiçe sayan ya da saymak isteyen yasama ve yürütme erklerini işlevsiz hale getirmektir. Millet iradesi denilen şey öyle abartıldığı kadar da dikkate alınmaz. Zira iyi bir bürokrat bilir ki dağdaki çoban da, şehirdeki bakkal Mehmet ağa da bürokratin şahsında devleti görür ve ona gösterdiği saygı aslında devlete olan saygının bir ifadesidir. Bu yüzden de vatandaş bürokratla karşılaştığında önünü ilikler, emre amade hale gelir. Keza aynı vatandaş bir milletvekili ile yasama ya da yürütme mensubu ile bir araya geldiklerinde onlardan hesap soran vatandaş tipi ortaya çıkar. Çünkü vatandaş bilir ki milletvekilleri gidici ama Vali-Kaymakam, Emniyet Müdürü, Ormancı vb. kalıcı. Yani vekiller sel gibi akar gider, bürokrat kum gibi kalır. O yüzden de vatandaş sele göre değil, kuma göre şekil alır. Hatta vatandaşın bu anlayışı o kadar ileri gider ki, kendisinin de bir parçası olduğu milleti geri plana atar ve öncelikle devletin bekasını vurgular. 'Allah; devlete, millete zeval vermesin.' sözü bunun bir ifadesidir. Yani vatandaşta, devlet öncelikli bir anlayış ve kabul vardır.

Devletin ilmî tarifini bir tarafa bırakarak ifade etmek gerekirse; devlet bir bakıma aileler topluluğudur. Aile öncelikle ana-baba ve çocuklardan oluşur. Ailede genelde özne 'baba' gö-

Türkiye’de siyasi partiler genelde ya sivil toplum örgütlerinin desteğini almaya ya da cemaatlerin desteğini almaya gayret ederler. İçlerine sindiremeseler de genelde sol ve liberal partiler, STK’ların oylarına önem verirler, sağ ve İslâmi eğilimi olan partiler de cemaatlerin oylarına talip olurlar ve tabii ki bu beklentilerine karşı da çeşitli taahhütleri olur. İhale (seçim) dönemi bittiğinde de kim kimi desteklemişse ona faturayı sunar. Esas cingar da o zaman çıkar. Kim, kimi desteklemişse ondan ekonomik, siyasi ve bürokratik pay ister. Bu pay verilmez ise de çeşitli şekillerde yasama ve yürütme erkleri (meclis ve hükümet) tehdit edilir. Bu bazen ‘kol kırılır yen içinde kalır’ şeklinde olur, bazen da ‘kol kırılır yen’in dışına taşar’ şeklinde olur. Kim ne derse desin son MİT-YARGI-EMNİYET fotoğrafında kol kırıldı ve yen içerisinde kalmadı. AK Parti’ye destek veren cemaat ya da cemaatler (ama ben cemaat demekten yanayım) AK Parti Hükümetinden özellikle bürokratik pay istediler ya da paylarının artırılmasını istediler.

rünür. Doğru. Ancak özne olan baba’nın özen göstermesi gereken en temel husus aile içerisinde ‘nesne’nin başı olan ‘anne’yi dikkate almaktır. Zira anne isterse o aile ‘âbâd’ olur, istemezse ‘berbad’ olur. Toplum içerisinde babanın saygın bir yer edinmesinde, başarılı olmasında ‘anne’nin, eşin önemli bir payının, yerinin olduğu muhakkaktır. Evin annesiyle, hanımıyla yani nesnenin başı ile uyumlu olmayan baba, ağzıyla kuş da tutsa başarılı olamaz...

Geniş aileler topluluğu şeklinde tarif ettiğimiz devlet anlayışından hareketle ifade etmek gerekirse aslında yönetenler de, yönetilenler de, üzerinde yaşanan toprak da, geçmiş tarih de, çeşitli kültür ve edebiyat da devlet bütünlüğü içerisinde algılanabilir. Yönetenlerin;

yasama, yürütme ve bürokrasi olduğunu vurgulamıştık. Yönetilenler de genelde halk kitlesidir. Konumuz yöneten kesimle ilgili olduğu için aile örneklemesinden hareketle ifade edersek, devlette bürokrasi, her ne kadar ‘nesne’ görünümünde olsa da kendilerini ‘özne’ konumunda gören parlamento ve onun içerisinde çıkan yürütme erki-hükümetlerin başarı ya da başarısızlıklarına, devletin bir bütünlük içerisinde âbâd ya da berbad olmasına en büyük katkıyı bürokrasi sağlar. Bunu idrak etmeyen ya da ciddiye almayan yönetimler başarılı olamazlar. Bu durum Osmanlı’nın en güçlü zamanında da böyleydi, bu gün de böyle.

Niçin böyle bir konuyu ele aldığımı sorarsanız, cevap vereyim. Geçtiğimiz günlerde MİT-YARGI-EMNİYET sürüşmesi, karşılıklı anlama, algılama eksikliği-fazlası münasebetiyle Başbakan’ın: ‘Sınırlarını aşan her türlü girişim, yetki gaspıdır, millet iradesinin çiğnenmesidir. Gücünü millettten almayan, milletle aynı istikamete bakmayan her girişim millet nezdinde, anayasa ve yasalar nezdinde gayri meşrudur. Biz bu ülkede gayrimeşruluğa izin vermeyiz. Hiçbir zaman seçilmişleri atanmışlara kul etmeyiz.’ ifadeleri üzerine böyle bir konuyu ele alma ihtiyacını hissettim. Bu vesile ile de Başbakan’ın ibreyi seçilmişlerden yana eğdirmesini de tahlil etmek istedim. Dünyanın neredeyse her yerinde seçilmişler ve atanmışlar var. Ve maalesef dünyanın her yerinde açığa çıksın ya da çıkmasın seçilmişler ile atanmışlar arasında çekişme ve rekabet de var. Bunları yok sayamayız. Mesele; bu iki grup, camia arasında koordineyi sağlamak ve her iki camianın da sorumluluk bilinci içerisinde toprağın, milletin, tarihin, kültür ve inancın devamını sağlamaktır. Şeyh Edebali’nin “İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın” sözünden de anlaşılması gereken bu olsa gerek...

Dikkatimi çekiyor, Başbakan çoğu zaman seçilmişler, atanmışlar konusunda seçilmişlere daha bir öncelik veriyor. Versin, ama bu atanmışların yerini, konumunu dışlamaya, edil-

genleştirmeye varmasın! Unutulmasın ki, nice rejimler geldi geçti, nice padişahlar, diktatörler, başbakanlar, cumhurbaşkanları geldi geçti. Bunların kimileri unutuldu, kimileri de unutulmayı bekliyor. Ama devletin işlerliği ve devamının öznesi olan bürokrasi hep devam etti ve ediyor. Selçuklu yıkılırken devletin Osmanlı'ya geçişini sağlayan bürokrasi idi. Keza Osmanlı yıkılırken de Cumhuriyet'e geçişin alt yapısını hazırlayanlar yine bürokratlardı. Üstelik de memuru oldukları Osmanlı'nın yerine gelecek olan bir başka rejime geçişi sağladılar. Cumhuriyeti kuran iradenin bürokrasisi Osmanlı bürokrasisi değil miydi?

Malûmdur ki, yasama ve yürütme seçilmişlerden oluşur. Seçilmişler de siyasi teşekküllerden yani partilerden gelir. Her siyasi parti bir bakıma müteahhitlik firması gibidir. Bunlardan bazıları gerçekten müteahhitlik firması, bazıları da taşeron firma gibidirler. Devlet yani bürokrasi (devletin öne çıkan en önemli uzvu) muayyen zamanlarda yönetim ihalesi açar. Yeterlilik belgesi olan her firma (parti) ihaleye girer ve jüri (halk topluluğu) birilerine ihalenin verilebileceğini oylar. Ama bu ihalenin meşruiyet kazanması bürokrasi tarafından onaylanır. Yargı bürokrasisinden mazbatasını almayan bir kimse muhtar bile olamaz!

Türkiye'de siyasi partiler genelde ya sivil toplum örgütlerinin desteğini almaya ya da cemaatlerin desteğini almaya gayret ederler. İçlerine sindiremeseler de genelde sol ve liberal partiler, STK'ların oylarına önem verirler, sağ ve İslâmi eğilimi olan partiler de cemaatlerin oylarına talip olurlar ve tabii ki bu beklentilerine karşı da çeşitli taahhütleri olur. İhale (seçim) dönemi bittiğinde de kim kimi desteklemişse ona faturayı sunar. Esas cingar da o zaman çı-

kar. Kim, kimi desteklemişse ondan ekonomik, siyasi ve bürokratik pay ister. Bu pay verilmez ise de çeşitli şekillerde yasama ve yürütme erkleri (meclis ve hükümet) tehdit edilir. Bu bazen 'kol kırılır yen içinde kalır' şeklinde olur, bazen da 'kol kırılır yen'in dışına taşar' şeklinde olur. Kim ne derse desin son MİT-YARGI-EMNİYET fotoğrafında kol kırıldı ve yen içerisinde kalmadı. AK Parti'ye destek veren cemaat ya da cemaatler (ama ben cemaat demekten yanayım) AK Parti Hükümetinden özellikle bürokratik pay istediler ya da paylarının artırılmasını istediler. Hükümet biraz da devletin geleneğini dikkate alarak bu payı vermemeye veya azaltmaya çalıştı. Zira yumurta küfesi cemaatin ya da cemaatlerin omzunda değil, hükümetin omzunda. Çeşitli denemeler yapıldı, isteklerde bulunuldu. Hatta 2014 sonrası hesaplar yapıldı. Yani 2014 sonrası siyasetten alınacak-istenecek paylar söz konusu oldu ya da olduğu söylendi. Haliyle yürütmenin başı olan Başbakan buna karşı bir refleks ortaya koydu. Elbette haklı bir refleksti. Başbakan sözlü refleksten önce icracı refleksini ortaya koydu. Cemaatin ya da cemaatlerin bürokratik vs. isteklerine kendine yakın hissettiği kurum ve bürokratlar eliyle menfi cevaplar verdi. Bu kez icracı kesim yani hükümet yani sırtında yumurta küfesi olan tarafa karşı önce somut bir şekilde 'Kürt açılımı'nı sabote ederek cevap verildi. Ardından da cemaatin isteklerine olumsuz cevap verdiği kanaatinden hareketle MİT'e ve onun başındaki Hakan Fidan'a karşı yargı ve emniyet ikilisi eliyle cevap verildi. Burada dikkat edilirse yürütmede bürokrasi eliyle cevap veriyor, cemaat ya da cemaatler de aynı elle cevap veriyor. Elbette ki başbakan'ın '... seçilmişleri atanmışlara kul etmeyiz..' sözünde murat ettiği atanmışlar yani bürokratlar cemaate yakın olanlardır. Aslında bu tür bürokrat-

lara da bir hatırlatma yapmamız gerekiyor. Sizin o cemaat dediğiniz kesimle alış-verişiniz karşılıklı çıkar ilişkisine dayanıyor. Siz onların isteklerine, onlar da sizin isteklerinize cevap vermedikleri zaman ilişkileriniz biter. Sonra devlet her zaman için bekasına hizmet edecek bürokrati bulur. Menderes Hükümeti'nin son genelkurmay başkanı Rüşdü Erdelhun paşayı tasfiye eden ihtilalciler onun altındaki bir başka paşayı Cemal Gürsel'i onun yerine getirdiler. Erdelhun Paşa'yı görevden alanlar da, Gürsel Paşa'yı göreve getirenler de öyle general falan da değillerdi, Üsteğmen, Yüzbaşı, Binbaşı rütbesindeki askerlerdi.

Yaşadığımız topraklarda asırlar boyu devam eden bir devlet geleneği var. Rejimler değişse de bu gelenek genelde değişmiyor. STK'lar, cemaatler, tarikatlar vs. dün de var idi. Keza zenginliği ile aşiret gücü ile hükmetmek isteyenler her zaman olageldiler. Ama devlet bu tür yaklaşımlara da her zaman bilindik üsluplarla cevap verdi. Cemaatler, zenginler, aşiretler ne zaman devleti yönetmeye yeltenseler bir süre sonra bunun faturasını acı bir şekilde ödemişlerdir. Aynı şekilde bugün de bir kısım cemaat, cemaatler, STK'lar eliyle devleti yönetmeye çalışanlar ve bunlara destek olanlar devletin bu yer yer acımasız refleksini unutmamalıdır. TRT-1'deki 'Kurt Kanunu' dizisinin zamanlaması dikkatinizi çekmiyor mu? Dizinin kahramanlarının neredeyse hepsi Cumhuriyet'in kurucu iradesinin temsilcileri. Varlıklarını İzmir suikastı bahanesiyle yok eden iradede kendi arkadaşları. Bence izlenmeye değer...

'Kürt açılımı'nın sabote edilmesi, Uludere olayları, son MİT-EMNİYET-YARGI problemi bunların tamamı yürütmeye muhalif bürokrasinin ya direkt ya da STK, cemaat destekli ola-

Yaşadığımız topraklarda asırlar boyu devam eden bir devlet geleneği var. Rejimler değişse de bu gelenek genelde değişmiyor. STK'lar, cemaatler, tarikatlar vs. dün de var idi. Keza zenginliği ile aşiret gücü ile hükmetmek isteyenler her zaman olageldiler. Ama devlet bu tür yaklaşımlara da her zaman bilindik üsluplarla cevap verdi. Cemaatler, zenginler, aşiretler ne zaman devleti yönetmeye yeltenseler bir süre sonra bunun faturasını acı bir şekilde ödemişlerdir. Aynı şekilde bugün de bir kısım cemaat, cemaatler, STK'lar eliyle devleti yönetmeye çalışanlar ve bunlara destek olanlar devletin bu yer yer acımasız refleksini unutmamalıdır.

rak ortaya koydukları eylemlerdir. Bunların devamı gelecek gibidir. Hele hele 2014'e yerel ve genel seçimlere doğru daha da yoğunlaşacak. Zira daha önce ekonomik ve bürokratik talepleri olanlar, şimdilerde siyasi taleplerini de dillendirmeye başladılar. Elbette hükümet ve devlet bu isteklere teslim olacak değil. Ancak bu teslim olmayı üstenci bir üslup ile ortaya koymaktan ziyade, yapıcı ve devletin devamının ve işlerliğinin vazgeçilmez gerekliliği olan bürokrasinin dışlanmamasına, küstürülmemesine de özen gösterilmelidir. Unutulmamalı ki Ortadoğu'da yeni bir harita değişiminin eşliğindeyiz. İsrail'in olup-bitenler karşısındaki tutumu biliniyor. Komşumuz Suriye'nin geleceği Türkiye'yi

de etkileyecek. Hükümet'e, Bürokrasi'ye ve Cemaatlara-STK'lara düşen görev, aksaklıkları suhuletle halletmektir... Sanıldığının aksine ülkede muhalefet diye bir şey de yoktur. Zira mevcut hükümetin bir başka görevi de muhalefeti de kendisinin yüklenmiş olması. Türkiye, mükellefiyeti tartışılabilir bir muhalefetle karşı karşıya. Bütün bunlar dikkate alınarak isteklerde, tedbirlerde, söylemlerde her zamankinden daha dikkatli olunmalıdır...

Son bir hatırlatma; Mekke'nin Fethi günü Hz. Abbas, Hz. Peygamber'e (a.s.) dönerek: "Ya Resulallah! Ebu Süfyan övünmeyi seven bir adamdır. Ona bir iltifatta bulununuz da bu iltifat ile övünsün." der. Bu hatırlatmanın üzerine Hz. Peygamber şu sözleri söyler: "Her kim Ebu Süfyan'ın evine girerse emniyettedir. Her kim kendi evine girer kapısını kaparsa emniyettedir ve her kim Mescid'i Haram'a girerse o da emniyettedir." Peki, Ebu Süfyan kimdi? O, Mekke'nin aristokrat ve bürokrat bir kimliği idi. Peygamber bu kimliği taltifte mahsur görmemiştir.

Libya'da İsyan Sonuca Değdi mi?

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Kaddafi'ye karşı isyan sırasında stetoskobunu bırakıp eline silah alan bir doktorla mülakat için hastaneye gittik. Doktor Ahmed el Metjavel bizi kapıda karşıladı. Daha birkaç adım yürümüştük ki, şimdi hastanede güvenlik görevliliği yapan bazı eski isyancı askerler, görüntü almak için iznimize olup olmadığını sordular. Doktor sorumluluğun kendisine ait olduğunu söyleyince devam etmemize izin verildi. Fakat doktorun odasına girmeden hemen önce, bu güvenlik görevlileri tekrar geldiler. Beraberlerinde de bazı daha kıdemli doktorlar vardı. Doktor el Metjavel ile hastane yöneticileri arasındaki konuşma, tartışmaya dönüştü. Medeni bir şekilde konuşsalar da, tartışmanın daha da alevlenmesini engelleyen bizim oradaki varlığımız olduğunu biliyorduk.

Yerelde iktidar mücadelesi

Sonunda Dr Metjawel'in odasına girdik ve röportajı yapmaya başladık. Daha kaydın ba-

şındaydık ki, aynı üç eski isyancı savaşçı tekrar odaya girdi ve mülakatı kesmemizi istediler. Karşılıklı öfke taşma noktasına gelmişti. Doktor ve güvenlik görevlileri öfkeyle karşı karşıya gelmiş, burun buruna bağırıyorlardı. Savaşçılardan biri, tugay komutanının iznine ihtiyacımız var diye bağırdı. Doktor, ise "Odama girip de bana ne yapacağımı söyleyemezsiniz" diye cevap verdi. Ellerin kolların ateşli bir şekilde sallandığı tartışma sürdü de sürdü. Sonunda güvenlik görevlileri, durumu silahlı kişilere bildireceklerini söylediler.

Anlaşmazlıkları silah çözüyor

Libya'da tartışmaları çözen nihai araç silah... Belki her zaman kullanılmıyor, bizim olayımızda da kullanılmadı; fakat tehdidi bile bazen yetiyor. Hastanenin başhekimiyile görüşmeye gittik ve sorun sonunda çözüldü. Fakat yalnızca bu tartışma bile bize Libya'nın nasıl bir ülke haline gelmeye başladığını apaçık göstermeye yetti. Hastanedeki eski isyancılar gibi, isyandan kalan

bu tugayların çoğu işlerini kimseye hesap vermeden görüyor. Her birinin kendine ait küçük bir bölgesi var ve oradaki her işleyişe karışabileceklerini düşünüyorlar.

Bu küçük arazi, bir hastane de olabilir, havalanı da, birkaç binalık bir alan da. Libya gidecek, eski isyancı tugayların parça parça kontrol ettikleri bir ülkeye dönüşüyor.

Küçük krallıklar

Sorun en çok bu parçaların birbirlerine sınır olduğu bölgelerde başlıyor. Tüm siyasetin ye-

rel olduğu konusundaki eski inanışı doğrulayan bir yer varsa orası Libya'dır. Doktor el Metjavel ile ülkesinin geleceği ve 40 yıllık diktatörlükten çıkışı konusunu ve devrim için savaştıktan sonra, şimdi Libya'nın gitmekte olduğu yönü nasıl gördüğünü konuşmak istedim. Fakat kendisinin asıl sorunu hastanenin nasıl yönetildiği. Yönetim yine de Kaddafi dönemindeki kişilerin elinde olmasından şikâyetçi. Bu kişiler kendi aile ve akrabalarını görevlere yerleştirip duruyorlarmış. Aynı sorunlar güvenlik görevlilerinin de dilinde. Aslında bizim görüntü kaydı yapıp yapmadığımızla ilgilenmediklerini söylediler. Film iznini onlardan değil de, doktordan istediğimiz için bu küçük alandaki otoritelerini sarsmışız.

"Nefes alabiliyorum"

Hastanedeki bu olayın hemen ardından, sıcak sabah güneşi altında, profesyonel bir protestocu haline gelen bir adamla konuşuyordum. Her gün Bingazi'nin ana meydanlarından birine gidip, yerel hükümetle ilgili sorunlarını ve silahlı militanların otoritesinden duyduğu rahatsızlığı dile getiriyor. Bu uzun şikâyet ayinini dinledikten sonra, "Libya'da olan bitenler bu sonuca değdi mi?" diye sordum. Birden bire yüzü değişti. "Tabi" dedi, "Şimdi bambaşka bir adamım. Nefes alabiliyorum. Özgürüm."

İslam Dünyası Yanıyor

(El-Mücteme / 2 Şubat 1982 Hama Katliamı)

Yalçın İÇYER

ŞEHİD HAMA SENDEN ÖZÜR DİLİYORUZ,
YARDIMINA KOŞAMADIK

İnsanlardan bazılarının dünya hayatı ile ilgili sözleri senin hoşuna gider. Kalbindeki, kafasındaki düşüncelerinde de samimi olduğuna Allah'ı şahit tutar. Üstelik tartışmada da hayli usta, Allah'a isyanda musır, yalancı, hilekâr, azılı bir düşmandır.

İş başına, iktidara geldikleri, dünya liderliğini ele geçirdikleri, Kur'an'ı ve Kur'an hükümlerini engelleyerek, dünyayı, halkı istedikleri istikamette yönlendirdikleri zaman, yeryüzünde, ülkelerde fesadı yaymak, kadına ait değerleri, kazanç ve gelir düzenini bozmak; tabiatı, toprağı tahrip edip ürün vermez hale getirmek; ilmî araştırmaları, Kur'an üzerinde çalışmayı, derinleşmeyi baltalamak; nesillere hayat hakkı tanımamak, tohumları, bitkileri, ürünleri bozma planları uygulamak; gençleri mahvetmek için çalışırlar, koşuştururlar. Allah bozgunculuğu sevmez.'

I- GİRİŞ

Mazlumların sahibi ve Rabbine sonsuz hamdu senalar olsun. Salât ve selam, mazlumların önderleri Resullere ve yaranlarına olsun. Rabbim onların yolunda olanlardan razı olsun. Bizleri de onlardan eylesin.

Sevgili kardeşler!

Sizleri ve tüm mazlumları rabbimin selamı ile selamlıyorum. Tarihimizi unuttuk. Yakın tarihimiz özellikle bize yanlış anlatıldı. Biz de

okuyan ve aktüel hayatı takip etmediğimiz için yakın tarihimizi pek bilmiyoruz. Bu konuda, değerliERCÜMENT ÖZKAN ağabeyi rahmetle anmak istiyorum. Kendisiyle çalışmalarımızın olduğu dönemlerde bizi aktüalite yakın uzak tarihi okumada çok teşvik etti ve bize bir hayli okuttu. O gün kazandığım perspektiften çok fazla farklı olmamak üzere aynı hassasiyeti devam ettiriyorum. Aktüel hayatı sürekli takip ediyor ve kardeşlerimi aynı onun gibi teşvik ediyorum. Kur'an'ın olayları takip eden indirilişindeki hikmetlerden birisi de budur. Gözü kapalı yürümeliyiz. Şu an bir kitap okumaya başladım. Varşova paktından sonra Kafkaslardaki ABD politikasını işliyor. Daha kitabın başındayım. Ancak kitap oldukça geniş bir araştırma.

İşte bu manada yakın tarihimizin en acı olaylarından olan ve bu güne de ışık verecek bir olayı sizinle paylaşmak istiyorum. Hútbemin başlığında verdiğim ifade, 1982 tarihli Kuveyt'te çıkan ve orada ki İhvan'ın yayın organı olan bir derginin kapak yazısıdır. Ön kapakta büyük bir İslam dünyası haritası vardır. Ve o gün Müslümanların kanını döküldüğü ülkeler alevle tutulmuş işaretlerle gösteriliyor. O yıllarda dergi Ankara'ya geliyordu. Ben de abone gibi her sayısını alıyordum. Oldukça çaplı bir dergi. Bugün haberlerde İhvan'ın son seçimlerde Kuveyt'te birinci sırada kazandığını dinledim. O günün alt yapısı bugünün zaferi olur inşaallah. Seçimin iktidar yolu olduğuna inanmadığım halde bunu söylüyorum. Çünkü Arap ülkelerinde sorun emperyalizmdir. Şeriatı uygulama konusunda çok sorun yoktur. Bunu daha önceki hútbemde ifade etmişim. Dergide Hama katliamı ile ilgili

bir hayli doküman vardır. Ben çok uzatmamak için sadece ipuçları olacak kısa kısa alıntılar yapacağım inşaallah. Zaten hedefin şerefli direnişine saygımı ortaya koymaktır. Ayrıca bugünkü olaylara ışık tutacağına da inanıyorum.

II- HAKİKATİ ANLATAN BİR ESPRİ

Daha önce bir hutbemde yazmıştım, Hama ile ilgili canlı bir hatıra aklıma gelir. Ankara'da bir ağabeyin dükkânında oturuyorduk. Demetevler'de, içeri bir genç ve heyecanlı kardeş geldi. Yanımızda Said Ertürk Hoca'm (rha) da vardı. Genç heyecanla, hocam Hama kitap ve kırtasiye evini açtık. Sevinçliyim. Hocamız her zamanki esprilerinden birisini orada dile getirdi. He oğul he, onlar canlarını İslam için feda etsin, siz onların kanı üzere para kazanın.' Biz Türkiyeli Müslümanlar henüz bir bedel ödeyemedik. Fert fert bedel ödeyenleri kutluyorum. Şüphesiz oldu. Şehit olanlar, işkence çekenler ve uzun yıllar hapis yiyip sürgün edilenler. Ancak diğer coğrafyalara bakarsak bizimki devede kulaktır. Biz, ya laf ürettik, ya duygularımızı tatmin ettik veya siyaset yaptık. Akşam haberleri seyrederken, TV Hama katliamı üzerinden yıl geçti derken kendimi suçlu hissettim. Evet, doğru otuz yıl önce bugün. Nusayri rejimini o günkü baba Esad ve amca esad tarafından on binlerce insan katledildi. Bu hutbemde, en azında o insanların hatırası adına onları size ve kendime hatırlatmayı düşündüm.

O GÜN NERDEYDİ, BUGÜN SURİYE'YE SAHİP ÇIKANLAR VE SURİYE İLE İLGİLENENLER?

30 yıl önce 2-23 Şubat tarihleri arasında Suriye'de büyük bir katliam yaşandı. Müslüman Kardeşler üyelerinin Suriye'deki etkinliğini bastırmak isteyen Hafız Esad yönetiminin 2 Şubat 1982'de Hama başta olmak üzere birçok kente yönelik başlattığı operasyonlarda 21 gün boyunca camiler, kiliseler, hastaneler, okullar ve evler yerle bir edildi. Hama'da başlayan katliamı Suriye'nin diğer şehirlerinde yaşanan benzer trajediler takip etti ve sadece Hama'da 40 bin kişi, Suriye genelinde ise 70 bin kişi katledildi.

08.02.2011 - HAMA KATLİAMI'NIN 30. YILINDA

Saldırıları takip eden süreçte 13-70 yaş arası erkekler tutuklandı ve birçoğundan bir daha haber alınamadı. Hama Katliamı ardından gözaltına alındıktan sonra kendilerinden haber alınamayan 20 binden fazla kişi bulunuyor.

Hafız Esad rejiminin baskılarından kaçan 800 bin kişi ise Suriye'den ayrılıp başka ülkelere iltica etti. Günümüzde diasporada olan nüfus iki milyona ulaşmış durumda ve diasporada yaşayan Suriyeliler ülkelerine dönemiyor. Hama olaylarından sonra yurtdışına sığınan ailelerin

yurtdışında dünyaya gelen ikinci ve üçüncü kuşak çocukları dahi Suriye'ye dönememekte; nitekim Suriye'ye dönme girişiminde bulunan kişiler tutuklanıyor ve hapse atılıyor. Hâlihazırda yaklaşık 1000 kişinin bu şekilde hapiste tutulduğu biliniyor. Şimdi soruyorum, o gün nerdeydiler bugün konuşanlar. ABD, İSRAİL, BATI, TC, İRAN, RUSYA. Hepsini anladım da İran İslam Cumhuriyeti neden o gün sesini çıkarmadı? Doğrusu halen bu soruya cevap bulamadım.

HAMA NERESİ

Suriye'nin dördüncü büyük kenti olan Hama'nın tarihi çok eskilere dayanmaktadır. Suriye'nin batısına düşen geniş alana sahip olan bir kenttir. 2010 yılına göre iki milyonun üstünde nüfusu vardır. Lübnan dağlarından kopup gelen ve orta denize dökülen Asi nehri buradan geçer. İlk çağa varan bir tarihe sahiptir. Miladi 638 yılında, yani hicretin 17. yılında savaşız Ebu Ubeyde İbn-i Cerrah komutasında İslam'ın hâkimiyetine geçti. Fransız işgaline kadar İslam'ın bir kenti olarak kalmış. Fransızlara ve emperyalizmine karşı onurlu bir direniş veren Hama dış yardımdan mahrum kaldığı için Fransızların işgaline girmiş. 1945'te Fransız işgalinden çıkmış. Hama Valiliğinin sayfasından aldığım 2010 yılı nüfus sayımında kentin durumu:

Suriye'nin on dört valiliğinden birisidir. Başkenti ve en büyük şehri Hama'dır. 2009 Suriye nüfus sayımlarına göre nüfusu 2.051.765 kişi civarındayken, 2010'daki global verilere göre nüfusu 2.125.856 kişidir. Yüzölçümü ise 8,850 km² ve 3.417 mil karedir. Nüfus ve yüzölçümü bilgilerine göre, nüfus yoğunluğu, kilometreka-reye 240.20 mil kareye 622,1 kişi yapar.

1982 YILI EYLÜL AYINDA YAYINLANAN EL-MÜCTEME DERGİSİNDEN BAŞLIKLAR

Bazı Arap yazarların o günkü sözleri;

-Suriye sistemi ulusalcılığı istiyor.

30 yıl önce 2-23 Şubat tarihleri arasında Suriye'de büyük bir katliam yaşandı. Müslüman Kardeşler üyelerinin Suriye'deki etkinliğini bastırmak isteyen Hafız Esad yönetiminin 2 Şubat 1982'de Hama başta olmak üzere birçok kente yönelik başlattığı operasyonlarda 21 gün boyunca camiler, kiliseler, hastaneler, okullar ve evler yerle bir edildi. Hama'da başlayan katliamı Suriye'nin diğer şehirlerinde yaşanan benzer trajediler takip etti ve sadece Hama'da 40 bin kişi, Suriye genelinde ise 70 bin kişi katledildi.

-Suriye nizamı Siyonistlerin ve ABD'nin planlarıyla kuruldu.

-Suriye sistemi Abdunnasır'ı vurma karşılığında Golan tepelerini sattı. Beşyüzbin dolar aldı.

-Suriye sistemi 500'den fazla insanı Tedmir hapishanesinde öldürdü ve sonra toplu olarak gömdü.

-Suriye rejimi Müslümanları sürekli öldürüyor.

-Suriye rejimi, tank ve füzelerle Hama halkının yarısını öldürdü.

BİR HANIMIN MEKTUBU

Mücteme dergisi Nusayri zindanlarından mektup yollayan acılar içinde kıvranan Müslüman hanımların yazdığı

bir mektubu yayınlamış. Ondan sadece bir iki cümle vereyim.

"Sizlerden ricamız, füzelerle hapishaneleri başımıza yıkın. Çünkü kimimiz, gayri meşru tecavüze uğramış ve zina sonucu doğurduğumuz, kimimiz de karnında doğurmak için gün sayan o çocuğu taşıyoruz. Biz bu halimizle yaşamak istemiyoruz."

İMAMLARIN CAMİLERDE TOPLANMASI

O gün Nusayriler, cami görevlilerini toplar ve birisine Kur'an okuturlar sonra minareden ilan ederler ve şimdi söyleyin o ilahınız gelsin ve sizi kurtarsın. Sonra hepsini öldürürler. Bunun üzerine halk ayaklanır.

1982 VE 2012'DEN SLOGANLAR

Biji biji azadi-Yaşasın bağımsızlık, merheben bil hürriyet-hoş geldin ey hürriyet-, özür dileriz senden. Hama, sana sahip çıkamadık.

-Suriye rejimi Filistin halkının gücünü ve çalışmalarını parçaladı. Kuvvetlerini dağıttı.

-Rifat Esed: Hama'yı haritadan sileceğim.

-Emperyalist oyunlar, halkların ırzlarını, mallarını ve canlarını talan ettiler ve tecavüz ettiler.

-Hama, İslami direnişin sürekli devrim volkanı.

-Hama, zafere kadar İslami direniş.

-Allah'ın emri geldi, acele etmeyin.

-Muhakkak zorlukla beraber kolaylık vardır. Muhakkak zorlukla beraber kolaylık vardır.

-Hama, İslam'ın kalesi, geçmişte, şimdi ve gelecekte.

-Kavimcilik, etnik grupçuluk ümmetin başında şerr bir beladır.

DÜNYA BASININDA HAMA KATLİAMI

-Batılı gazeteler Suriye Rejiminin düşmesinden korkuyor.

-Haçlı medya İslami hareketin hiç birisinin yok edilmesindeki hoşnutluğunu gizlemiyor.

TARİH'TE HAMA

Hama kahramanlıkların, kültürlerin ve onurlu insanların ebedi mirası.

Asi nehrinin vadisi ilk çağdan beri insanın sığınağı.

Ey Hama kenti, haçlılara karşı yiğitçe direndin. Ve onlara teslim olmadın.

Ey Hama seni İslam'la idare eden Eyyubi idarecisi Ebul-Fida, sana ait olduğunu söyledi.

HAMA, MUSHAFILAR VE BOMBALAR

Bilmiyorum hatırlar mısınız, bir kitapçığin ve bir kasetin ismidir bu başlık. Hama katliamını tiyatro halinde anlatıyor. Şu an piyasada var mı yok mu bilmiyorum. Oradan iki sahne aktarılıyor. Biri işkence sahnesi, diğeri bir mücahid ile Nusayri polisi kızı arasında geçen diyalog. İşkence sahnesinde şu ayetleri okuyor

mücahitler, onlar da işkenceye devam ediyorlar.

-Burçlarla dolu gökyüzüne yemin ederim.

-Va'd olunan ve tehdit edilen, hesaba çekileceğiniz güne yemin ederim.

-Muhammed'e, peygamberlere, meleklerle, Kur'an'ı bilen ve tebliğ eden, çözüm getiren, güvenilir, örnek önderlere, Müslümanlara zulmeden zâlimlerin aleyhinde şahitlik yapanlara, denetlenen ümmetlere ve insanlara, delilleri, şahitleri ortaya konarak, uğradıkları zulmün hesabı sorulacak olan mü'minlere yemin ederim.

-Hendek kazıp mü'minleri hendeklere atarak zulüm ve işkence edenler kahrolsun.

-Yığın yığın odunlarla ateş yakıp işkence edenler kahrolsun.

-Ateşin etrafında oturuyorlar, işkence edecekleri mü'minleri ateşin kenarında tutuyorlardı.

-Dinlerinden döndürmek için acımasızca şuurlu ve kâmil mü'minlere yaptıkları işkence ve zulmü de seyrediyorlardı, yaptıkları işkence ve zulüm sebebiyle kendi aleyhlerine şahitlik de edecekler. Kudretli, hükümrân, övgüye ve şükre lâyık Allah'a iman ettikleri için, yalnız bunun için onları, zulüm ve işkence yaparak cezalandırdılar.

-Kudretli, hükümrân, övgüye ve şükre lâyık Allah'a iman ettikleri için, yalnız bunun için onları, zulüm ve işkence yaparak cezalandırdılar.' Tekrar soruyorum, tarihin çok acı sahnesini otuz yıl önce Hama halkı yaşadı ve bizler de seyr ettik. Nerdeydi o gün susanlar. Bugün ne oluyor? Hayır hayır yanılmıyorum inşaallah, çıkar kavgası var. Yoksa mazlum Suriye halkını kim düşünür? Yeminle söylüyorum, çıkarlar olmasaydı ve bugün Dera, İdlip yerle bir edilse idi -ki zaten ediliyor- kimse ses çıkarmayacaktı. Niçin Bahreyn için suspus kesilmişler? Orada da her gün Müslümanlar katlediliyor. Yemen'de de katlediliyor.

İkinci sahneye gelince; bir mücahidin peşine bir bayan ajan olarak takılıyor. Ama ilahi cilde ki bayan mücahide âşık oluyor. Mücahide, ona göre büyük gelecek vaadeden teklifte bulunuyor. Ama mücahid aldırış etmiyor. Bayan sebebini soruyor. O da şu cevabı veriyor. Doğru sen güzelsin ve parlak bir gelecek verebilirsin ama benim için anlamı yoktur. Bayan şaşkına dönü-

yor. Neden, neden diyor? Mücahid kısa ve öz cevap veriyor. Her şeye rağmen bizim ideallerimiz ve dünyamız ayırdır.

Bulursanız lütfen dinleyin. Eskiden Müslümanların çıkardığı kasetlere itibar ediyordum, şimdi öyle laçkalaştık pek takip edemiyorum.

GELİN DÜNYAMIZI BU İFSADDAN KURTARALIM!

ÜMMETİN BAŞINA KURULAN TUZAKLAR, ONUN ALLAH'IN KİTABINDAN UZAKLAŞTIRMAKLA GERÇEKLEŞTİ. (1982 Eylül, Mücteme)

İfsat üç asırdır dünyamızı kirletiyor. Sadece Hama mı yok edildi. Nice kentler tarihten silinmek üzere çağımızın mülükleri tarafından yok edildi. Suud yıkılsın, körfez ülkeleri yıkılsın göreceksiniz nice Hama'lar yok edildi. Nice insanlar yok edildi. Geçen TC Kuvvetleri tarafından 35 kişi terörist diye öldürüldü. Nedense herkes sahip çıktı. Diyarbakır'da toplu kelleler çıkıyor. Tarih hürriyetine kavuşsun, göreceksiniz ümmet topraklarının her karışından toplu mezarlar çıkacaktır. İslamabad'da bir yaralı Afganlı kardeşle tanıştık. Şunu söyledi: 'tarih, böyle bir bombardımana şahit olamadı. On bir tonluk bombalarla dağları yıktılar.'

PEKİ, KURTULUŞ NEREDE?

Kraliçe: <Krallar, bir memlekete girdiler mi, o memleketi perişan ederler. Halkının ulularını hakir hale getirirler. Herhalde onlar da, böyle davranacaklar.' dedi.' Bu ayet bizi tarihin derinliklerine götürüyor. Ve bize cevap veriyor. Yukarıda El-Mucteme dergisinde bir yazarın başlığını verdim. **'Müslümanların başına, onları Allah'ın kitabından ayırarak tuzaklar kurdular.'** Çok doğru bir söz. Bizim başımıza ne geldiyse o güzel Nebi'nin (ass) mirasına sahip çıkmamamızdan oldu. Bu başlığın altındaki ayet Sebe kraliçesinin danışmanlarına söylediği ve korkusunu ifade eden bir sorudur. Hz. Süleyman'ı (ass) kafasındaki kral veya ma-

kamını korumak için adamlarını harekete geçirmek için hakikati farklı konuşur. O Süleyman'ı, melik zannediyor. Kendisi gibi dünyaperest ve materyalist ve hâşâ müfsit biliyor ve kasıtlı propaganda yapıyor. Günümüzü ne güzel anlatıyor. Güneşe tapma, materyalizmi sembolize ediyor. Kapitalizmi, dünya taparlığı anlatıyor. Çünkü Hz. Süleyman'la görüştüğünde fikri değişiyor. Yanlış yaptığını veya yanlış bildiğini anlayıp tövbe ediyor.

İşte bu tarihin gerçek vakıası bize bir mesaj veriyor. Kapitalistleşmiş, materyalistleşmiş ve insan haklarını ve değerlerini hiçe sayan 21. asrı anlatıyor. Bize mesajı ise Süleyman gibi

olun. Hedefi sadece ve sadece kulluk yapın. Şükür eden bir kul olun. Küfür eden bir çizgiyi terk edin. Kibleniz Allah'a kulluk olsun. Dönün Mekke'ye, dönün Kudüs'e, dönün kendi değerlerinizi, dönün ilahi vahye ve Resulullah'ın önderliğine. Yükseltin bu onur bayrağını. Sorun kendi kendinize, haydi dense var mıyım ben? Sabah kalk, gece kalk, emr-i bil maruf ve nehy-i anil münker zamanı, dendiğinde ne diyeceksiniz? Sorun kardeşler kendinize, var mısınız Süleyman'ın mirasına sahip çıkmaya? Var mısınız bu yolda yolcu olmaya? Serden ve yardan vazgeçmeye? Tatlı tatlı uykuları bozmaya var mısınız? Sıcak sıcak paracıkları infaka var mısınız? Gelin dostlar bozalım rahatımızı. Atalım tembellik perdesini.

Girelim Süleyman'ın(ass) kervanına. Allah'ım beni o kervanın yolcusu kıl. Allah'ım, rahatımı insanım için bozma bilincini bana nasip eyle. Allah'ım hesap günü beni gelip yakalamadan kendi kendimi hesaba çekme şuurunu bana nasip et. Allah'ım Hama'lı, Halepçe'li, Felluce'li, Afrika'lı, Afgan'lı, Bağdat'lı, Kırgızistan'lı, bana kıyamet günü hesap sormadan kendi tembel, korkak, dünyaperest, rahata alışmış, insanın değerlerinin yerle bir edildiği karşısındaki mi-desini düşünen, kişiliğimi sorgulamayı nasip et. Sizleri de davet ediyorum çağırma. Her gördüğünüze çağırıda bulunun.

Davet edin kardeşler. Allah'a emanet olun.

Radikal İslam'ın ve İslamî Terörün Panzehiri: İlmî İslam(!) - 6

Ubeydullah TOPRAK

Yazı dizimizin son bölümüne geldik. Şahsımıza e-mail, telefon veya yüz yüze tevdi edilen sorulara cevap vererek yazı dizimize nokta koyacağız:

SORU: Türkiye’de son on yılda dindarlaşmanın arttığı bir gerçek. Bu da sizin eleştirdiğiniz İlmî İslamcı dediğiniz kişi ve kuruluşlar eliyle oluyor. O halde bu projeye niçin karşısınız?

CEVAP: Bugün “dindarlıkla “Müslümanlık”ın, “dindarlaşma” ile “Müslümanlaşma”nın farklılaşma ânını yaşıyoruz. Diğer bir deyimle, bugün dindar olanla Müslüman olanı farklı tanımlamak durumundayız. Çünkü artık reel dindarlığı belirleyen Müslümanlık veya İslam değildir. Dindarlık ayrışıyor ve “dindar” yeni bir kategori haline geliyor.

1980 öncesi insanı açık ve net biçimde Müslüman-kâfir, şeriatçı-ateist, dindar-dinsiz vb. biçimde tanımlamak öyle veya böyle mümkündü. Ancak 80 sonrası iktidara gelen Özal ve kadrosu “muhafazakârlık”, “dindarlık”, “milliyetçilik”, “liberallik” söylem ve özellikleriyle öyle gündeme girdi ki, toplum şaşkınlığa düştü.

1980 sonrası gerçekleşen değişimlerle birlikte büyük bir hareketlilik gerçekleşti, işte bu değişim hareketleridir ki, “dindar” kavramının içeriğini değiştirdi. 80 öncesi özgür olmayan bir ortamda ihlâs ve samimiyeti ile bir şeyler elde eden Müslümanlar, 80 sonrası özgür (!), serbest (!) ve liberal (!) ortamda, elde ettiklerini kaybediyordu. İçerikler farklıydı artık. Yani dün dindar dendiğinde nasıl şer’î ölçülere uyan,

uymaya ve yaşamaya çalışan bir insan anlaşılıyorduydu, bugün bu anlaşılmıyor; en azından anlayamıyoruz.

Bugünkü dindar insanı dindar yapan, Allah’ın indirdiği din değil; birilerinin yaşanılanları meşrulaştırmak amacıyla yorumladıkları, oluşturdukları, kutsalı olmayan, içi boş, içeriği olmayan bir dindir. Bugünkü dindar: Dini siyasetten ayrı kabul eden, güzel nutuk atan, fakat söylediğiyle ameli/eylemi çok farklı olan, rahatına düşkün, menfaat ve makama taparcasına bağlı olan, Mü’min-kâfir ayrımı değil; Türk-yabancı ayrımı yapan, renkli basınla iç içe, televizyonla göz göze, kahveyle haşır-neşir yaşayan, dâvâ için her yolu meşrû gören, Müslüman’ım demek yerine; Türküm, milliyetçiyim, mukaddesatçiyim demeyi tercih eden, doğduğu veya doğduğu yeri putlaştıran, ümmetçi değil, ırkçı olan, Ulusal bayrak, ulusal marş, ulusal sınır ve ulusal tarihleriyle gurur duyan, yöneticisinin Müslüman olup olmadığını, düzenin İslâm olup olmadığını cehâlet veya ihânetinden ötürü tespit edemeyen, Mescid-i Aksâ işgal edilince kılı kıpırdamayıp, bunu Arapların meselesi sayan, yaşadığı ülkede iki kişinin öldüğü bir âfete üzüldüğü kadar, Filistin’deki vahşete üzülmeyen, onlara duâlarıyla bile destek olmayan, Amerika’nın çıkarları doğrultusunda Kore’de savaşmayı normal gördüğü halde, meselâ Filistin, ya da sözcüğü Lübnan’da Siyonist Yahûdilere karşı Müslümanlarla beraber savaşmayı aklının ucundan geçirmeyen bir yapıdadır. Kısacası uzlaşma istemektedir dindar insan. Bir eline ayı, diğer eline güneşi almak istememektedir. Kızını, oğlunu, cemaatini, bağlisını Allah’a seksiz,

şüphesiz, pazarlıksız inandıracağına, kızına, oğluna, cemaatine, bağlısına göre bir din oluşturmakta veya yorumlamaktadır. Takkesini giyip namaza gitmesi kadar, mayosunu giyip denize girmesiyle bellidir.

Dindar yaşadığı gibi inanan, Müslüman ise inandığı gibi yaşıyandır. Dindar insan, inandığına inanan olmadığı gibi, inandığına da inanmayan değildir. Müslüman ise, inandığına inanan, inandığına inanmayandır.¹

Artık ülkemizde her yıl birkaç yüz bin evlilik dışı çocuğun dünyaya geldiği, günde ortalama 350 boşanma yaşandığı, boşananların sayısının evlenenleri neredeyse geçtiği, sigara bir yana, alkollü içki ve uyuşturucu kullanma yaşının 10'a kadar düştüğü günlük yayınlar ve raporlar arasında.

Bir yandan "bireysel hak ve özgürlükler" zırhında herkese -mümkünmüş gibi- başkalarına zarar vermeden istediğini yapabilme "hak ve özgürlüğü" tanınırken, bir ülkeyi, bir toplumu ayakta tutucu asıl değerler dışlanıp, "çoğulculuk" adı altında ayrıştırıcı unsurlar ön plana çıkarken, diğer yandan sık sık AK Parti iktidarında dindarlaştırmanın arttığı ve iktidarın da buna çanak tuttuğu iddiaları ortaya atılıyor; İslami talepler "bireysel hak ve özgürlükler" içine bile giremediği gibi, bir tehlike olarak sunuluyor.

Her türlü gayr-ı İslâmî hayat tarzı koruma zırhına alınırken, ferdî olarak bile Müslüman'ca yaşama, bir tehdit olarak takdim ediliyor. Anketlere göre 7-8 yıl içinde ülkede Şeriat isteyenlerin oranının % 19'dan % 9'a düşmesi de lâikçilik savaşçıları kesmiyor ve iktidar da, bir zamanların İslâm hassasiyetli kesimleri de, asıl karşı olunanın İslâm'ın tamamı olduğunu bir türlü göremeyerek, sürekli savunmada kalıyor. Pek çoğu arzu edilen neticeyi alma adına yapılan kamuoyu yoklamalarında insanlar, çok defa doğruyu söylemiyor.

AK Parti iktidar süreci, kendisine destek veren eski İslamcı ve Milli Görüşçü kadrolar ve İslami çevreler için belki ekonomik ve sosyal bazı imkânların elde edilmesine ve güç kazanılmasına vesile olmaktadır. Ama bu güç tesettürden soyutlanmış başörtüsü gibi, tevhidi değerlerden soyutlanmış dini etkinlikler gibi Kur'âni ilkeleri ve İslami kimliği bulandırılmış bir kırılmayı ifade etmektedir. İlkeleri ve sabiteleri geri çekilen bir dini büyüme, ABD'nin Ilımlı İslam Projesi'nin amaçladığı bir durumdur.

AK Parti iktidarı AB süreci nedeniyle insan hakları bağlamında bazı kolaylıklar ve rahatlama getirdi. Ama 28 Şubat'ın İslami değerleri yasaklayan kırmızı çizgilerine karşı hiçbir ilerleme katedemedi.

AK Parti'nin İslamcılıktan vazgeçip batılı bir muhafazakâr-demokrat kimlik seçmesi hep takiyye olarak değerlendirilmişti. Oysa takiyye rejimin sağlam güçlerine karşı mı, yoksa oyalanmaya devam edilen Müslüman kitleye karşı mı yapıyordu?

AK Parti'nin Filistin, başörtüsü, karikatürle Peygamberimiz (s)'e hakaret gibi bazı konularda zaman zaman şekilsel İslami aidiyetlere sahip çıkıyor gibi görünse de, gittikçe bu aidiyetlerin içini ve içeriğini boşaltmakta, batılı siyasi ve kültürel değerlerin İslam ülkelerine taşınmasında köprü rolünü üstlenmeyi devam ettirmektedir. AK Parti iktidar süreci, kendisine destek veren eski İslamcı ve Milli Görüşçü kadrolar ve İslami çevreler için belki ekonomik ve sosyal bazı imkânların elde edilmesine ve güç kazanılmasına vesile olmaktadır. Ama bu güç tesettürden soyutlanmış başörtüsü gibi, tevhidi değerlerden soyutlanmış dini etkinlikler gibi Kur'âni ilkeleri ve İslami kimliği bulandırılmış bir kırılmayı ifade etmektedir. İlkeleri ve sabiteleri geri çekilen bir dini büyüme, ABD'nin Ilımlı İslam Projesi'nin amaçladığı bir durumdur. Kimin savrulduğunu, kimin takiyye yaptığını, kimin ilkesizleştiğini ve uzlaşma bataklığına saplandığını ise BOP, İsrail, Başörtüsü gibi birçok somut konu ile test etme imkânımız bulunmaktadır.

SORU: Ilımlı İslamcı dediğiniz kişilerin eski ve yeni sözlerini eleştirerek naklettiniz. Değişmek kötü bir şey midir?

CEVAP: Değişme, bir halden başka bir hale geçiş ya da önceki durum veya davranıştan uzaklaşma biçimi olarak tanımlanır. Toplumsal değişme ise, bir toplumun sosyal sistemi içerisindeki kurumların, sosyal rol kalıplarının ve insanlar arasındaki ilişkiler ağının değişmesi anlamına gelmektedir.

1 Dindarlaştırmak ve Müslümanlaştırmak, Hayrettin Oğuz, http://www.kekvakfi.gen.tr/yeni_sayfa_277.htm

Fert planında sözgelimi, Ebû Cehil'in samimi arkadaşı, eli silahlı katil adayı Ömer, Peygamber'i öldürmeye giderken kendisi dirilmiş, dinlediği Kur'an onu bir anda değiştirmişti. Kızını toprağa diri diri gömen Ömer, Kur'an sayesinde insanları ihya eden, karıncayı ezmek için yere dikkatli basan merhamet ve adalet timsali Hz. Ömer oluvermiştir. Fert planında tek tek yaşanan bunun gibi sayısız örnekler vardır. Böyle hak yoldaki bir değişiklikten elbette mutluluk duyarız. Ama şu anki durum böyle midir?

Zamanında "Avrupa topluluğu, ona zaten girmeyeceğiz. Yav!. Kasılıyorsun ya giriyorlar işte yok.. Merak etmeyin. Almayacaklar. Ben keramet ehli değilim ama almayacaklar bizi. Ama işin hakikatini bilmek lazım, Avrupa Topluluğu Hristiyan Katolik Devletler birliğidir. Bu kazanın içerisine biz girmeyeceğiz. Niye? Çünkü onların dinini kabul etmediğiniz müddetçe onlar zaten sizi kendilerinden kabul etmiyor. Şimdi yapılan nedir, oyalama tekniğidir. Niye? Oyalayalım da belki Kıbrıs'ı da alırız ellerinden.. Oyalayalım da belki Ermeni soykırımını kabul ettiririz, dert bu.. Ama inşallah geliyoruz.. Geliyoruz Avrupa topluluğuna almayacaklar ve girmeyeceğiz..."² diyen R. Tayyip Erdoğan, 2006 yılında AKP grup toplantısında "AB'ye katılım sürecinde şimdiye kadar meclisimizin yoğun çalışmalarıyla bir çok düzenleme gerçekleştirilmiştir" diyerek buna emeği geçen milletvekillerine teşekkür ediyordu.

Şimdi bu düzenlemelerin bazılarını hatırlayalım: "Zinanın suç olmaktan çıkarılması, Domuzun kasaplık hayvan sınıfına alınması, Misyonerlik faaliyetlerinin serbest bırakılması, AİHM'de başörtüsü yasağının devamının savunulması, Eşcinsellere örgütlenme hakkının verilmesi, Cuma Hutbelerinden "Allah katında tek din İslam'dır" ayetinin çıkarılması, Bir sürü kilisenin devlet imkânları ile restore edilmesi vb."

Yine zamanında "Lâiklik elden gidecekmiş. Bu millet istedikten sonra tabi elden gidecek yav. Yani sen bunun önüne geçemezsin ki.. Yani sen zorla bu milletin elinde tutmaya gücün yetmez. Millete rağmen bu yürümez zaten. Batılı diyor ki Sezar'ın hakkı Sezar'a Tanrı'nın hakkı Tanrı'ya. Ama Bu ülkenin İç İşleri Bakanı diyor ki: Sezar'ın hakkı var, Tanrı'nın hakkı yok.. E, bu ülkenin halkının % 99'u üstelik Müslüman. Hem lâik hem Müslüman olunmaz, ya Müslüman olacaksın ya lâik.. İkisi bir arada olduğu zaman

adeta ters mıknatıslama yapar, mümkün değil ikisinin bir arada olması. Durum böyle olunca ben Müslüman'ım diyenin tekrar aynı zamanda lâik'im demesi mümkün değil..."³ diyen R. Tayyip Erdoğan, yıllar sonra ise Arap baharı turunun ilk durağı Mısır'da: "Umarım ki Mısır'da yeni yönetim ve anayasa Lâik olacaktır. Lâiklikten korkmayın. Türkiye'de anayasamız lâikliği devletin her dine eşit mesafede olması olarak tanımlar. Lâik bir rejimde insanların dindar ya da dindar olmama özgürlüğü vardır. Lâiklik dinsizlik değildir. Umuyorum ki sözlerim sonrasında Mısır halkının lâikliğe bakışı değişir..."⁴ diyerek ne kadar değiştiğini göstermiştir.

Gerçek şu ki, Türkiye'deki İslâmî cemaat, kurum ve organizasyonları "içerden" kontrol eden ve yönlendiren "derin yapı", bir parçası olduğu "uluslararası düzen" in de talepleri doğrultusunda, bu oluşumları kendileri açısından mutedil ve ılımlı, İslâmî açıdan ise "ölçsüzlük ve aşırılık" anlamına gelen bir çizgiye sürüklenmiş bulunuyor. Bu çerçevede, 28 Şubat süreci ile birlikte, İslâmî cemaatlerin laikliği içselleştirmesi operasyonu büyük ölçüde tamamlanmış bulunuyor. Bu sosyal "tepkiye"nin katalizörlüğünü ise AK Parti üstlenmiş durumdadır.

Türkiye'deki İslâmî hareketi laikleştirme ameliyesini istenen düzeyde bir başarıyla tamamlamış bulunan AK Parti'nin liderine şimdi de Arap toplumların da laikliği içselleştirmesi için sanki bir tür taşeronluk görevi verilmiş gibi, onun tutup Araplara laiklik tavsiyesinde bulunduğu görülüyor. Böyle bir değişimden Allah'a sığınırız.

SORU: Türkiye'de AK Parti iktidarı, Arap Baharı gibi olayların arkasında niye Amerika'yı arıyorsunuz? Bu olaylar iç dinamiklerle ortaya çıkmış olamaz mı?

CEVAP: ABD, Büyük Ortadoğu Projesinin başarıya ulaşmasına yönelik izlemiş olduğu yeni strateji gereği olarak Türkiye'nin gerçek anlamda model olabilmesi için 'ılımlı İslam'ı yerleştirmeye çalışmaktadır. Ülkede, devlet yönetiminin 'ılımlı İslam' düşüncesine sahip kişilere teslim edilmesini istemektedir. Nitekim Graham Fuller de Türkiye'de İslam'ın kendini daha belirgin olarak göstermesini istemektedir:

3 1994 de kapatılan Refah Partisi'nin Ümraniye İlçe Örgütü'nün yeni hizmet binasının açılış tören konuşması, http://www.haberiniz.com.tr/yazilar/koseyazisi40110Muslu-manlik_Laiklik_Ve_Bir_Ters_Miknatistlama_Durumu.htm

4 <http://www.konsensushaber.com/manset/laiklik-ateizm-degil-korkmayin.html>

"Türkiye, bugün İslami düşünce ve eğilimler konusunda daha esnek olmalı. İran gibi olun demiyorum, ama İslam'ın özel yaşam ve kamu yaşamındaki rolü konusunda esnek olmak ve İslam'ın Türkiye'nin kültürel ve entelektüel mirasının önemli bir parçası olduğunu kabul etmek gerekir, katılaşmayı önlemek için kendisini ifade etmesine olanak sağlamak mümkündür."⁵

ABD, bu modeli oluştururken, diğer Müslüman ülkelerce benimsenmesi daha kolay olabilecek, laiklik ögesi zayıflatılmış, dini temele dayanan bir "muhafazakâr demokrasi" anlayışını ön plana çıkartabilecektir. Bu itibarla, laikliğin yerini ılımlı İslam'a bıraktığı, demokratik bir Türkiye modelini Müslüman dünyasındaki ülkelere örnek gösterebilecektir.⁶

"ABD'nin Irak'ta savaşan kahraman bay ve bayan askerlerin en az zayılatla ülkelerine mümkün olan en az zamanda dönmeleri temennisi ile duacıyız."⁷ temennisinde bulunan başbakan Tayyip Erdoğan'ın danışmanlarından Yalçın Akdoğan: "Son iki yüz yıl içinde iç dinamiklerle dış dinamikler hiç bu kadar örtüşmemiştir" diyor ve devam ediyor: "TBMM'de büyük bir çoğunluğa sahip AKP hükümetinin talepleriyle Batının talepleri birbirini tutmaktadır. AKP'yi

iktidara getiren kitlelerin talepleriyle (iç dinamikler) ABD'nin ve AB'nin talepleri (dış dinamikler) aynı çizgide birleşmiştir. 19. yüzyılın ilk yarısında Avrupa'nın ıslahat (reform) talepleri, iç taleple (iç dinamiklerle) örtüşmüyordu. Şimdiye bugüne kadar görülmeyen bir yapılanma ortamı AKP'yle söz konusu oldu. Bu defa halkın görülmeyen bir yapılanma ortamı AKP'yle söz konusu oldu. Bu defa halkın istekleriyle batının istekleri birleşmiştir."⁸diyerek mevcut vakıyı özetlemiştir.

ABD eski İçişleri Bakanı Rice'in 2005 yılında 'Büyük Ortadoğu'daki 22 ülkenin sınırlarının değiştirilmesi zamanı gelmiştir' tarzındaki ifadesi, bugün Tunus'tan Pakistan'a kadar olan olayların başlangıç anını işaret etmektedir. Sudan resmen ikiye bölünmüştür. Bugün Tunus'tan Pakistan'a kadar olan coğrafyada vuku bulan olayların perde arkasını görebilmek ve meydana gelen süreçten ümmetin en iyi bir şekilde yararlanabilmesini sağlayabilmek için bir yol haritası ortaya koyabilmek şarttır, zorunludur, elzemdir. O nedenle 'Büyük Ortadoğu Projesi'ni yeniden göz önüne almalı, olayların arka planını yeniden tartışmalıyız.

SORU: Neden söylemlerinizi "tenkit" üslubuyla dile getirmeyi tercih ediyorsunuz? İlle birilerini hedef almak zorunda mısınız? Tenkit ettiğiniz isimler ortaya bir

5 <http://skyturkvingenc.wordpress.com/2011/09/04/>

6 L. Thomas Friedman; "Turkey and the EU History.", New York Times, 12 Ocak 2003

7 The Wall Street Journal, March 31st, 2003, <http://bmajans.blogspot.com/2011/11/bu-cigli-duymadin-mi-tayyip-bey.html>

8 Arslan Kılıç, Mafya Tarikat Gladyo Sisteminin Ana Partisi, Teori Dergisi, Ocak 2011, Sayı: 252, s. 5

şeyler koymuş kimseler. Siz de tenkit etmek yerine inşa faaliyetiyle orijinal üretim yolunu seçemez misiniz?

CEVAP: Bu tenkit ilk bakışta doğru gibi görünmekte. Birileri üretirken, siz durmadan tenkit ediyorsunuz. Oysa önemli ve zor olan üretmek değil midir?

Burada iki noktayı dikkate sunalım:

1-Hakkı verilmiş bir tenkit faaliyeti, tenkit edilen görüşün eksikleri/yanlışları yanında, doğrunun da gösterilmesini tazammun eder. Yoksa yapılan işin "karalama"dan pek bir farkı olmaz. Biz de tenkitlerimizde bu noktayı ihmal etmemeye azami dikkat gösteriyoruz. Hatta esas zor olan, tenkit edilmekte olan bir doğruyu, o tenkitlere mukabelede bulunarak ortaya koymaktır. Bu, zannedildiğinden çok daha zor bir iştir. Zira müdafaa ettiğiniz doğruyu, sadece kendi zatî özellikleriyle değil, güncel değeri bulunan tenkitleri de dikkate alarak ortaya koymak ciddi bir imal-i fikir ister.

2-Tenkit ettiğimiz yaklaşım ve görüşler de esasen başka birtakım yapıların tenkidi üzerine kurulu bulunmaktadır. Dolayısıyla sathî nazarlara "inşa" gibi görünen o yaklaşım görüşler de esas itibarıyla tenkit karakterlidir.

Tenkitten zarar gelmez. Yeter ki insanlar sadece fikirleriyle tenkit edilsin, "bel altı" vuruşu yapılmıyın...⁹

Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) fenalıklar karşısında, iyilerin seyirci kalmaması, kötüler yüzünden gelecek (fitne, fesad, şer vs. her çeşitten) içtimâî ıstırapların, iyiler de dâhil bütün cemiyetin varlığını tehdit edeceğini ifade ederek fenâlıklar karşısında nemelâzımcılığı önlemek için zihinden çıkması zor olan bir de teşbîhte bulunur:

"Allah'ın hudûduna (emir ve yasaklarına) giren meseleleri tatbîk eden -ve yağcılık yaparak mûsâmaha ve gevşeklik göstermeyen iyi- kimse ile yasakları işleyen kimselerin durumları, bir gemiye binip kur'a çekerek, geminin alt ve üst katlarına yerleşen yolculara benzer. Öyle ki, alt katta oturanlar, su ihtiyaçlarını giderirken üsttekilerin yanından geçip onları rahatsız ediyorlardı. (Alttakiler bu duruma son vermek için) bir balta alarak geminin dibini delmeye başlasalar, üsttekiler hemen gelip: "Yâhu ne yapıyorsunuz?" diye sorunca alttakiler: "Biz su

ihtiyacımızı görürken sizi rahatsız ediyorduk, halbuki suya muhtacız, şimdi sizi rahatsız etmeden yerimizi delerek bu şekilde elde edeceğiz" deseler ve üsttekiler bu işte onlara mâni olsalar hem kendilerini kurtarırlar, hem onları kurtarmış olurlar. Eğer yaptıkları işte serbest bıraksalar, hem onları helâk ederler, hem de kendilerini helâk ederler."¹⁰

Günümüzde de İslâm adına İslâm'dan tâvizler vererek bazı işler yapanlar aynen bu hadisteki misalde olduğu gibi gemiyi delmek-teler, fakat diğer Müslümanlardan hiçbir tepki ve engelleme de gelmemekte, böyle olduğu için bâtil ve geçersiz olan şeyler Müslümanlar tarafından Müslüman'ca bir hareket ve tavır gibi görülmekte ve sergilenmektedir. Bugün hepimizin yapacağı tek iş, İslâm'ı Kur'an ve hadislerden en güzel şekliyle öğrenip yapılacak ve yapılmayacak işleri o bilgiler doğrultusunda yapmak veya yapmayıp engel olmak şeklinde bir tavır ortaya koymak olacaktır. Böylece İslâmî isim ve imajlar altında gayri İslâmî işler yapılmamış ve İslâm tatmin vâsıtası olarak kullanılmamış olacaktır. Bugün bâtil bid'at, hurâfe ve haram olan pek çok şey İslâmî elbise giydirilerek meşrû imiş gibi gösterilmekte ve kimse tarafından, hiçbir engelleme olmadığı için yapı-lıp gitmekte ve kafalarda meşrû bir iş gibi kalmaktadır. Kitap ve sünnet gözlüğüyle bakanlar, böyle yapılan pek çok gayrimeşrû işi, bugün İslâmî isimler altında görebilecektir. Gücümüz yettiğince bunlara engel olunmalıdır.

"Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan" durumuna düşmemek için bu gereklidir. Unutulmamalıdır ki, İslam her şeyin üstündedir ve hiçbir şeye feda edilemez. İslam Yüce Allah'ın insanlığa rahmeti ve saadetidir. Hak ve adalet hiçbir ekol veya kişi için feda edilemez ve gizlenemez. Birtakım kişileri veya uygulamaları savunmak yahut kurtarmak gayretiyle İslam öğretilerinin tevillerle yamuklaştırılması yahut göz ardı edilmesi kesinlikle doğru değildir. Bizler İbnul-Cevzi'nin dediğini tekrarlıyoruz: "Hakta tarafgirlik olmaz. Söylenenler doğru değilse, o zaman böyle şeylerden, o mezhepten ve kim olursa olsun o kişiden sakındırmış oluruz. Allah biliyor ki hata edenin hatasını söylemekten maksadımız, şeriatı tenzih etmek ve onu yabancı şeylerden korumaktır. Yoksa söyleyen ve işleyenle bizim bir işimiz yoktur. Bununla ancak ilim emanetini yerine getiriyoruz. Âlimler de hata edenin kusurunu açığa çıkarmak için de-

ğil, hakkı ortaya koymak için birbirlerinin hatalarını gösteriyorlar. 'Kendisiyle teberrük edilen falan zahide nasıl cevap verilir veya sözü nasıl reddedilir?', diyecek cahillerin sözüne itibar edilmez. Çünkü bağlılık şeriatın getirdiklerine olur, şahıslara değil..."¹¹

SON SORU: Siz kendinizi ılımlı Müslüman, radikal Müslüman veya muhafazakâr Müslüman tabirlerinden hangisi ile tanımlıyorsunuz?

CEVAP: Hakikatte İslâm hiçbir şekilde "İlimli İslâm" ya da "Radikal/Siyasal İslâm" olarak da tanımlanamaz. İslâm kelimesinin önüne bir sıfat konularak İslâm nitelendirilemez. Kaldı ki, Müslüman'ın radikali, ılımlısı vb. olmaz. Müslüman Müslüman'dır, ona "Müslüman" ismini Allah vermiştir.¹² Muvahhid Müslümanlar, kendilerine ne ılıman, ne radikal, ne dinci denilmesini isterler. Onlar Allah'ın verdiği isimle şeref duyarlar. Hele, "İslâm" dini için kullanılan değişik sentezlere, Allah'ın vermediği başka adlandırmalara hiç iltifat etmezler.

Batı dünyası ise, her zaman kontrol edebileceği, yönlendirebileceği, yönetebileceği, müdahale edebileceği, tanımlayabileceği, kısıtlayabileceği ve sonunda susturabileceği bir İslam anlayışını/algısını/pratiğini tarif ediyor ve buna 'İlimli İslâm', diyor. Diğer yanda ise, kontrol edemeyeceği, sınırlandıramayacağı, yönlendiremeyeceği, tanımlayamayacağı, müdahale kabul etmeyen İslam algısını/pratiğini de İslamcılık veya radikal İslam olarak tarif ediyor.

Yazı dizimizde ismini çokça zikrettiğimiz ABD'nin etkin think-tank kuruluşu Rand Corporatınon'un 2007'de yayımladığı 217 sayfalık "Building Moderate Muslim Networks" (İlimli Müslüman Ağı Oluşturmak) başlıklı analitik raporda "İlimli Müslüman" olma özelliğine sahip olan şahısların şu özelliklere sahip olmaları gerekmekte:

1-İslam Şeriatının uygulanması gerektiğine inanmamak.

2-Kadının erkek arkadaşı (eş olarak değil) seçimine karşı çıkmamak.

3-Azınlıkların haklarına saygılı göstermek, onların İslam ülkelerinde yüksek mevkilere gelmelerine karşı olmamak.

4-Liberalleri desteklemek.

5-Sadece iki dindar grubun meşruluğunu kabul etmek: "Gelenekçi dini grup" yani, fikri bir bakış açısı olmayan sadece namaz, oruç gibi ibadetlerini yerine getiren halk kesimi ve "Sufi kesim."¹³

İşin ilginç tarafı -Amerika bakış açısına göre- "İlimli" Müslüman'ın kim olduğunu tespit edebilmek için 10 tane sorunun belirlenmiş olmasıdır. Doğal olarak bu sorulara verilen cevaplar, bir insanın "ılımlı" olup olmadığını ortaya koyacaktır:

1-Demokrasinin tanımladığı ve belirlediği şekilde olmalı.

2-İslam prensiplerine göre kurulan bir devlete karşı olmalı.

3-İlimli Müslüman'la terörist Müslüman arasındaki fark şeriat talebidir.

4-İlimli Müslüman, kadını çağın şartlarına göre değerlendirir, kesinlikle onu Rasûlullah'ın (sav) dönemindeki kadınla kıyaslamaz.

5-Aşırılığı destekliyor musun? Hayatında hiç aşırıları destekledin mi ya da onların fikirlerini onayladın mı?

6-Demokrasiyi tam manasıyla kabul ediyor musun?(Yani Batıda anlaşıldığı gibi)

7-Ferdin dinini değiştirmesine nasıl bakıyorsun?

8-Demokrasinin benimsemediğin bir yönü var mı?

9-Devletin, İslam cinayet hukukunu uygulamasına taraftar mısın? İslam'ın sadece ahlak konularında uygulanmasını kabul ediyor musun? Şeriatın Laikliğin gölgesi altında var olabileceğine inanıyor musun (yani Şeriat İslam'a muhalif kanunları kabul eder mi?)

10-Azınlıkların yüksek makamlara gelebileceğine inanıyor musun? Gayri Müslimler İslam ülkesinde istediği gibi inancını yaşayabilir mi?

Bu sorulara verilecek cevap bir Müslüman'ın "ılımlı" ya da "aşırılık yanlısı" biri olup olmadığını ortaya koyacaktır!.

Âcizane bu sorulara bakıp kendimce cevaplar aradım ve baktım ki ben -Amerikan ve Batı standartlarında- iflah olmaz bir "aşırılık yanlısı" olduğumu gördüm. Ya Siz?

11 İbnul Cevzi, Telbisu İblis

12 Hacc, 78

13 <http://www.dunyabulteni.net/index.php?aType=haberArchive&ArticleID=11282>

Uyan ve Haykır

Selman GAFFAROĞLU

Esad'ı ben de sevmem ama havan toplarıyla aram iyidir. Esad'ı ben de sevmem ama Müslümanların katli Baas üzerine kurduğum dengeler yanında önemsizdir. Esad'ı ben de sevmem, şebbihalarının boğazladığı bebekler de çok önemli değil. Önemli olsaydı çok sevgili kahramanım Seyyid Hasan Nasrallah ya da Ayetullah'lar, Ahmedinejad'lar benden önce tavır alırlardı. Esad'ı ben de sevmem ama kopan bacaklar, kirletilen namuslar, gençliği yeraltı zindanlarında ciğerleri çürüyerek geçen esirler ve Baasçılığın tarifi mümkün olmayan kırk yıllık bin bir zulmü, katliamları... Evet evet bunları yok sayabilirim. Çünkü kahramanım Nasrallah Baas'ı destekliyor, çünkü boğazlanan bebekler Nato'cu.

İlk başlarda şerhi bu manada olan alçakça tavırları görünce inanamıyordum, yani bir Müslüman'ın ya da bir insanın gözleri nasıl bu kadar kör olabilirdi, vicdan diye bir şey yok muydu? Ama artık bu söylemlere sahip olanların aldandığını ya da basiretlerinin bağlandığını falan düşünmüyorum, bence bunlar apaçık Zuhur suresi 36. ayetin muhatapları;

"Kim Rahmân'ın zikrine karşı kör olursa ona bir şeytânı sardırırız; artık o, onun (yanından ayrılmaz, ona sürekli olarak kötülükleri telkin eden) arkadaşı olur."

Kardeşim biz eylemden sorumluyuz, dengeler adına hesaplar yapmaktan değil. Kimden gelirse gelsin zulme razı olamayız. Allah'ın düşmanlarının işgale zemin hazırlamaya ihtiyacı yok. Karşılarında dimdik duran cihadı hayat nizamı yapmış bir ümmet olmadıkça, komplo-

lar üretebilirse üretir, üretemezse planını yine uygular. Onlar sistematik bir şekilde İslam'a savaşlarını hiç ara vermeden sürdürüyorlar. Kıyamete kadar da nesli bozmaya, yeryüzünü fitne ve fesada boğmaya devam edecekler. Hiçbir devleti ya da şahsı gözünüzde büyütmeyin, İran da, Lübnan Hizbullah'ı da, zulmü destekleyen ya da sessiz kalan herkes de katliamlara ortak. Düşmanımdır. Dileyen istediği kadar uluslararası dengeler, siyasetler gözet sin ve istediği kadar ellerini saklasın. Mahşerde döktüğünüz, dökülmesine rıza gösterdiğiniz Müslümanların kanları zulmünüzün mührü olacak inşallah.

Nato'nun, Amerikan uşağı Türkiye'nin ya da Arap devletlerinin direnişe hiçbir faydası olmayacağını bilerek, yalnız Allah'a güvenilecek direnişin devam etmesini umuyor ve yalnız Allah'dan yardım diliyoruz. Bize düşen elimizden gelen bütün yollarla, dünyadaki bütün direniş cephelerine yardımda bulunmaktadır.

Ve sen dizilere, Leyla mecnunlara, şiirlere gömülmüş, romantizme boğulmuş... Adını bilmediğim milyon tane safsatayla gençliğini geçiren Müslüman kardeşim, suratını as demiyorum, güler yüzünü sök demiyorum... Karşılığını Allah'dan bekleyerek sonunda zafer ya da şehadet olan yolu yol edin.

"...Biz sizden ve Allah'dan başka taptıklarınızdan uzağız; sizin dininizi inkâr ediyoruz; Bizimle sizin aranızda, bir olan Allah'a iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve öfke başlamıştır..."(Mümtehine 4)

Ey Müslüman bugün öfkeden dişlerin gıcır damıyorsa,

Ya o dişlerini sök at, ya da artık bilemeye başla...

Onlar asırlar önce Allah'ın dinini ve mü'minleri düşman olarak bellediler.

Artık sen de karar ver! Düşmanını seç!

Uykundan uyan ve bugün O'na nasıl zarar veririm diye düşün!

Yarın O'na nasıl zarar veririm diye düşün!

Ertesi gün ve bir sonraki gün ve ondan sonrakı gün... O'nun hangi böbreğine yumruğumu atacağım diye düşün!

Elinde azgınlığından ve dünya hırsından başka bir şeyi olmayan kâfirlerin kararlılığını gör ve utan.

Unutma azaplarından başka bir şeylerini artırmayan zalimlerden daha güçlüsün.

Unutma Allah onların değil senin dostun!

Ve unutma biz tepeden tırnağa silahlanmış bir ümmetiz.

Silahını hatırla, küfrün belini kırmaya odaklan.

Hemen şimdi ellerini kaldır ve meleklerden bir ordunun harekete geçmesi için Rabbine yalvar!

Duayı bırakma, yumruklarını gevşetme!

Meleklerden ilham al, Onlarla birlikte zalimlerin parmaklarına, yüzlerine, boyunlarına vurmayı hayal et.

Sürekli dua et, evde, yolda, otobüste, işte...

Ya Muntakim, Ya Kahhar zikrin olsun.

Kâfirlere lanet mü'minlere rahmet oku!

Ya Erhamerrahimin, Ya Şafi, Ya Cebbar, Ya Fettah...

Unutma Humus'ta boğazlanan bebek senin öz kardeşin!

Unutma Irak'ta, Filistin'de, Somali'de Kafkasya'da kirletilen namus, senin namusun!

Unutma seninle ya da sensiz zafer mutlaka gelecek.

Artık şu diken senin de ayağına batsın, uykun kaçsın!

Uyan ve haykır;

Elhamdülillah duygularım var ki bu katliamlara duygusal bakıyorum!

Elhamdülillah Müslüman'ım ki kardeşimin ayağına batan diken uykumu kaçırıyor!

Elhamdülillah Müslüman'ım ki Esed zalimi de onun bütün destekçileri de, yeryüzündeki bütün tağuti düzenler de düşmanımdır!

Kundaktaki bebekler boğazlanırken ne yapıyordun? diye sorulduğunda vereceğin cevabı iyi düşün ve o cevabın makbul olması için çalış!

Dua et, yumruk at, boykot et, mü'minleri savaşa, Allah yolunda mücadeleye teşvik et.

Ortadoğu'daki Gerçek Nükleer Tehdit Kim?

Larry EVEREST / www.globalresearch.com
Çev: İsmail CEYLAN

Gerginlikler, tehditler, ABD ve İsrail'in İran'a saldırma ihtimali, tehlikeli bir şekilde artıyor. İsrail ve ABD, İran'ın uranyum zenginleştirdiğinden ve bu yolla nükleer silah üretebilecek kapasiteye gelebileceğinden şikâyetçi. Başkan Obama Super Bowl maçı esnasında verdiği röportajda "İran'ın nükleer silah üretmesini engelleyebilecek her türlü ihtimali masamızda bulunduruyoruz" dedi.

Nükleer silahlar, kimin elinde olursa olsun tehlikelidir. İran bir İslam Cumhuriyetidir. Doğayla bölgede ve dünyada sivrilmektedir. Bu nedenle etkinliğini ve duruşunu güçlendirmek istemektedir. (Acımasız dünya düzeninde böyle bir hevese kapılması da normal sayılır.) İsrail'in ve ABD'nin sürekli nükleer silah tehlikesini gündeme getirmeleri, bizi küçük bir araştırma yapmaya itiyor. Bakalım şu an için dünyayı tehlikeye atabilecek en büyük nükleer güçler hangileriymiş.

İran'ın askeri harcamaları ne kadar?

7.044.000.000 \$

ABD'nin askeri harcamaları ne kadar?

687.105.000.000 \$ (Irak ve Afganistan harcamaları hariç). Bu rakam İran'ın harcamalarının yaklaşık 100 katı.

İran'ın kendi sınırları dışında kaç tane askeri üssü var?

Hiç yok.

Okyanusun diğer tarafında, ABD'nin kaç askeri üssü var?

Resmi rakam 737. Bu üslerin 132 tanesi Birleşmiş Milletler üyesi olan 132 ayrı ülkede bulunuyor. (BM'de 190 ülke var) gayri resmi rakam ise 1000.

İran'ın kaç tane nükleer silahı var?

Hiç yok.

İsrail'in kaç tane nükleer silahı var?

75-200 arası, nükleer savaş başlığına sahiptir.

ABD'nin kaç tane nükleer silahı var?

Yaklaşık 5.113 aktif ve inaktif nükleer savaş başlıkları var. Yaklaşık 3.500 savaş başlığı ise emekliye ayrıldı ve sökölme bekliyor. Bu 5.113 aktif ve inaktif nükleer silahın; 1.790'ı konuşlandırılmış stra-

tejik savaş başlığı, yaklaşık 500'ü taktiksel operasyon silahı ve 2.645'i de inaktif savaş başlıklarından oluşuyor.

İran uluslararası kuralları çiğniyor mu?

İsrail dışındaki ülkeler (buna İran'da dâhil) uluslararası kurallara uyuyor. İsrail, herhangi bir gözlemci heyetinin, nükleer faaliyetlerini incelemesine izin vermiyor. 18 Eylül 2009'da Uluslararası Atom Enerji Kurumu İsrail'den nükleer faaliyetlerini gözlemcilere açmasını istedi. Fakat İsrail bu isteği (ABD'nin de desteğiyle reddetti).

Tarihte nükleer bomba kullanan tek ülke hangisidir?

Ağustos 1945'de ABD Japonya'nın Hiroşima ve Nagasaki şehirlerine nükleer bomba attı. 150.000-240.000 arası insan öldü. (Birçoğu da radyasyonun etkisiyle yıllar sonra öldü)

Hiroşima ve Nagasaki'den sonra ABD bir daha nükleer silah kullanmış mıdır?

Evet. Pentagonun resmi analisti(daha sonra savaş karşıtı aktivist oldu). Daniel Ellsberg; Amerikan halkına açıklamadan defalarca nükleer silah kullanıldığını fakat kullanılma metodunun değiştiğini söylüyor. Bu yeni metotta silah kullanılmıyor fakat korkutucu bir araç haline getiriliyor. Yani, bir insanın kafasına silah dayadığınız zaman tetiği çekseniz de çekmeseniz de karşınızdaki insan epeyce korkar. ABD işte bu anlamda nükleer silahları halen kullanmaktadır.

İran'ı yönetenlere, marjinal tavırları nedeniyle, nükleer silaha sahip olma konusunda güvenilemeyeceği ima ediliyor. Peki, ABD'yi yönetenler ellerindeki mevcut nükleer silahları kullanma ve barındırma konusunda ehiller mi?

Dünyayı nükleer felaketle tehdit eden bu adamların bir kaçından bahsedelim. Ellsberg "1950 ve 1960'lı yıllarda ABD, kuzey yarımküre'deki çoğu şehri yok edebilecek nükleer saldırı planları yapmıştı. Hatta Çin ve Rusya öncelikli olarak, ölebilecek muhtemel insan sayısı bile hesaplanmıştı. Bu plana göre 600 milyon civarında insanın ölebileceği, yani 100 kez tekrarlanan bir soykırımdan bahsediliyordu" diyor.

1969'da ABD başkanı Nixon, nükleer silah kullanmanın eşğine gelmişti. 1984'te ise başkan Reagan (hem demokrat hem de cumhuriyetçi partiler tarafından desteklenen Amerikan ikonu) halka seslenirken, şaka yoluyla "sayın vatandaşlarım, bu gün Rusya'yı sonsuza kadar devre dışı bırakacak bir yasayı onayladım, beş dakika içinde bombalama başlayacak" demiş-

ti. Ayrıca, bu konuşmasında Armageddon'un (dünyanın sonu) geldiğinden bahsetmişti. Yine başka bir televizyon programında ilk savaşın Armageddon için yapılacağını, ikincisinin ise İsa'nın tekrar gelişi için yapılacağından bahsetti. Ayrıca Armageddon'a şahit olabilecek neslin kendilerinininki olabileceğini de söylemişti.

Peki, Obama yönetiminin bu konudaki tutumu nasıl? ABD'nin askeri planlarında ve depolarında nükleer silahlar halen var mı?

Elbette evet, ABD elindeki nükleer silah sayısını azalttı. Fakat halen askeri stratejisinin merkezinde nükleer güç yer alıyor ve halen ciddi manada yok edici bir potansiyele sahip. 2012 yılına ait askeri savunma stratejisi belgesinde Obama yönetimi; düşman kendilerine kabul edilemez derecede zarar verdiği zaman, nükleer güçlerini her koşulda kullanabileceklerini belirtmiştir. Yine bu strateji kapsamında üç tip nükleer silahtan bahsedilmektedir. Bunlar; denizaltılarda yerleştirilmiş balistik füzeler, yeraltında bulunan kıtalararası balistik füzeler, B52 ve B2 uçakları vasıtasıyla taşınan nükleer bombalar.

2013 yılı için yapılan bütçe görüşmelerinde Obama yönetimi nükleer silah harcamaları için, ABD tarihinin en yüksek harcama miktarını önerdi.

Nükleer silahlanma konusunda, düşmanları ne kadar çılgın ve düşüncesizse, ABD yönetimi de aynı oranda sorumsuz ve saldırgandır. Düşmanlarından daha fazla silaha sahip olmaları şımarıklıklarını da arttırmaktadır. İnsanlık açısından bakıldığında nükleer silah kullanmanın hiç bir gerekçesi olamaz. Fakat ABD'nin öncülük ettiği, çıkarıcılık ve zulme dayalı mevcut dünya düzeninde, insanî kaygılardan bahsetmek biraz komik olur. Kapitalist-empyralist sistem, gücünü şiddet ve zorbalıktan alarak insanlar üzerinde korku imparatorluğu kurmaktadır. İşte bu yüzden ABD yöneticileri, nükleer silah üretme ve kullanma anlamındaki tekellerinden vazgeçmek istememektedirler.

Amerikalı Askerin Pişmanlığı

Jon Michael TURNER / www.democracynow.org
Çev: Ahmet FURKAN

Jon Michael Turner, madalya ve kurdelelerini Winter Soldier'daki izleyenlerin alkışlarıyla kopardı, yere fırlattı ve Irak savaşında yaşadıklarını anlatmaya başladı.

"İyi günler. Benim adım Jon Michael Turner, Vermont Eyaleti'nin Burlington şehrinden. Kilo Company, 3. Tabur, 8. Denizci Bölüğü'nde otomatik makineli tüfekçi olarak hizmet verdim. Bir söz vardır "Eğer bir kere denizci olduysan, her zaman denizcisin". Fakat bir söz daha vardır "Elmayı ye, askerliği boş ver, artık sizin için çalışmıyorum."

İlk öldürme emrimi 18 Nisan 2006'da aldım. Adamın hiçbir suçu yoktu. İsmini bilmiyordum. Fakat ona "şişman adam" diyordum. Adam evine doğru yürüyordu. Ben arkadaşları ve babasının gözleri önünde onu vurdum. İlk mermi onu iskaladı, ama sonra onu boyun kısmından vurdum.

(Madalya fırlatırken)

Sonra çığlık atmaya başladı ve gözlerimin tam içine baktı. Bunun üzerine nöbet arkadaşşıma döndüm ve "Buna izin veremem" dedim. Sonra bir kurşun daha sıktım ve öldürdüm. Olayın ardından cesedi ailesi tarafından alındı, 7 kişi ancak taşıyabiliyordu.

Hepimiz ilk öldürmelerimizden sonra sırayla tebrik edildik. Bölük komutanımız şahsen gelip beni tebrik etti, tıpkı bölükteki diğerlerine de yaptığı gibi. Komutanımız bize; 'kim ilk öldürmesini daha çok acı verecek bir şekilde yani bıçaklayarak yaparsa Irak'tan dönünce 4 günlük izni olacaktır.'

Bir gün bir olay oldu, kendimizi devlet binasının yaklaşık 2000 metre güneyinde silahlı saldırının içinde bulduk. Nereden ateş edildiğini bilmiyorduk. Bize ateş edilen yeri tespit etmemiz ve oraya füze atmamız emredilmişti. Biz de öyle yaptık; nereden ateş edildiğini bilmediğimiz halde 84 milimetrik bir roketi bir eve attık. İçeride herhangi birisi var mıydı, bilmiyorum ve ayrıca bize oradan ateş edilip edilmediği de bilinmiyordu.

(Bir sonraki resmi göstererek). Buradaki adam ise benim 3. onaylı öldürdüğüm kişidir. Gördüğünüz gibi bisikletini sürüyordu. Gün ilerleyince, CBS'den Lara Logan bize katıldı, oysa öteki ekipteydi yani bizimle birlikte değildi. O yüzden ben ve diğer 2 kişi biraz ilerledikten sonra birkaç kişiyi öldürdük çünkü savaş atmosferine girmeye çok istekliydik ve yanımızda herhangi bir kameraman veya kameraya çeken birisi yoktu. Anlaşıldığı gibi, bizimle beraber herhangi bir muhabir olduğu anda davranışlarımızı hemen değiştirirdik. Hiçbir zaman aynı davranmazdık.

(3. onaylı ölü)

Her şeyle uyumluyduk ve oyunu kurallarına göre oynardık. Bisikletteki adam 10 dakika kadar yerde kalmıştı ki bulunduğumuz bölgeden ayrılmamız gerekti. Cesedi yaklaşık 3 metre sağa bir kayanın arkasına taşıdık ve bisikleti üzerindeymiş görüntüsü verdik.

Sıklıkla yaptığımız bir başka şey de, en ufak bir korku anında sağa sola ateş etmek ve çatışma havası estirmektir. Hiç unutmam, bir keresinde; Irak Ordusu'ndan pek çok komutanın yanı sıra Irak Özel Harekâtı ile Ramadi şehir merkezinde beraber çalışıyorduk. Irak Ordu Birlikleri evlere girer, kapıları tekmeler ve içeridekilere ateş ederlerdi. Ortallığı makinali tüfek sesleri kaplardı. Biz ise teröristler bize ateş ediyor sanıyorduk fakat sonraları anladık ki sesler onlardan geliyordu.

Özel taburda olduğumuzdan dolayı devriye gezisi yapar, gerekirse evleri basardık. Birçok baskın ve hücumlar genelde sabah saat 03:00 gibi olurdu. Ve tek yaptığımız şey ise kapıları kırıp ailelere terör saçmaktı. (Resmi göstererek) buradaki görüntü sabah saat 03:00'de gece gö-

(Sabah 03:00 baskınından fotoğraf)

(Kablolardan dolayı tutuklanan adam)

rüş kamerasıyla alınmıştır. Ve burada ise kadınları, çocukları ve erkekleri ayrı tutuyoruz. Eğer evdeki erkek bize problem yaratıyorsa onları alır ve istediğimiz şekilde icabına bakardık ki, icabına bakmak ya onları boğarak ya da kafalarını duvarlara çarparak olurdu. Eğer bir önceki resme bakarsak, evdeki kablolardan dolayı buradaki adamın çok kötü bir şekilde icabına bakılmıştır. Oradaki masum kablolara patlayıcı malzeme muamelesi yapmıştık.

Bileğimde Arapça küfür yazmaktadır. Bunu Irak'a gelmeden 2 hafta önce yazdırmıştım, beni tahrik ederdi ve ben boğmak için bu elimi kullanırdım.

Lütfen bir sonraki resme geçelim. Burada, tutuklulara ne kadar kibar davrandığımız görülmektedir!

Sonra, burası Fatima Camisi. Gördüğümüz gibi, mermi istilasına uğramış ve üstünde mermi delikleri vardır. Bunlar havan toplarından olmuştur. Ve şimdiki göstereceğim video, minareyi isabet alan bir tank. Aslında, bu silahların olduğu yerde olan bir arkadaşın vurulmasından

(Tutukluların resmi)

(Fatima camisi'nden resim)

sonra olmuştur. Sinirimizi bu şekilde atıyorduk. Bu arada bilmeyenleriniz için söyleyeyim, bir camiden saldırı almadığınız takdirde camiye ateş etmek yasadışıdır. Camiden hiçbir şekilde ateş almadık. Ona saldırdık çünkü sinirliydik.

Daha anlatılacak çok olay ve hikâyelerim var fakat yeterince zamanımız yok. Tankın atışlarından sonra neler olduğu gösterilmiştir. Burada oturan herkesin benzer hikâyeleri var ve Irak'ın içerisinde ve dışarısında olan milyonlarca hatıramız olmuştur.

Bugün burada konuşmamın önemi sadece kendimin ve sizin duyması değil, fakat buraya gelmeye ve yaptıklarını konuşmaya cesareti olmayan kişilerin yaptıklarının ortaya çıkmasında saklıdır.

Buradaki 4 Haç işareti ve bu anıt töreni 3. Tabur, 8. Deniz Kuvvetleri Bölüğü'nde ölen 5 asker içindir. Ekibimizde şu ana kadar 18 kişi öldü. Bunlar benim bildiklerim.

(4 haç işareti)

Şunu söylemek istiyorum ki, masum insanlara karşı beslediğim nefret nedeniyle ve onları haksız yere öldürdüğüm için özür dilerim, kendim ve diğer asker arkadaşlarım adına. Aslında belli bir zamana kadar her şey iyiydi, sonra olaylar değişiverdi, halen de aynı şekilde devam ediyor. İnsanlar olanları duyup öğrenene kadar böyle olmaya ve insanlar ölmeye devam edecektir. Yaptıklarımın dolaylı üzgünüm, pişmanım. Artık bir zamanlar olduğum canavar değilim.

Teşekkür ederim.

Email: burning_afd@hotmail.com

Kaynak: http://www.democracynow.org/2008/3/17/winter_soldier_us_vets_active_duty

(Minareye ateş edilirken)

(ölen diğer kişi)

Vefâtının 23. Yılında Âlim-i Rabbâni Saîd Havvâ (Rh.a)

Muhammed İMAMOĞLU

Vazifelerinin şuurunda olan, ilmiyle âmil muvahhid ulemâ, topluma rehber olmuş, insanları yaratılış gayeleri olan yalnızca Allah'a ibadet etmek hedefine sevk etmiş ve her türlü zulmü, sömürüyü, bozulmayı, hakka karşı isyanı yok etmek için var gücüyle cihad etmeye çalışmışlardır. Bu günde aynı vasıfları üzerlerinde taşıyan İslâm ulemâsı, ümmetin derdiyle dertlenmekte ve Müslümanların problemlerini çözmek ile meşgul olmaktadır.. Muttaki, muvahhid ve mücahid ulemânın, İslâm topraklarını işgal eden müstevli tağutlar tarafından esaret altına alınması, bazılarının zindana atılması, bazılarının sürgün edilmesi, bazılarının hapsedilmesine tıkanması, bazılarının idam edilerek şehid edilmesi sonucu toplumdaki geriye kalan diğer âlimler, belli zamanlarda susturulmuşlardır.. Âlimlerin, böyle zorba ve ölümcül yollarla susturulması, ya da onların ölümü ile toplumda büyük yaralar oluşur.. "Âlimin ölümü, âlemin ölümüdür!" Toplamlar, özellikle işgal edilen İslâm topraklarında müstekbir cahiliyyenin zulmü altında bırakılan Müslümanların içinde bulunduğu toplumlar, ilmiyle âmil muttaki ulemâ'dan mahrum bırakılması onların tamamen helâk olması demektir.. Muttaki ulemâdan mahrum bırakılan toplumlar, başları koparılmış gövdeler gibidirler..¹

Önderimiz Rasulullah (s.a.s.), bu önemli konuya dikkatleri çekmiş, muttaki âlimlerin

kıymetinin bilinmesi ve Müslümanların her çağda âlim yetiştirmelerini tavsiye etmiştir.. Âlimlerin ölümleri veya egemen tağutlar tarafından zindana atılıp toplumdan uzaklaştırmalarıyla onların boş kalan yerleri, onların takipçileri tarafından hemen doldurulmalıdır.. Böylece ümmet, peygamberlerin varisleri olan hidayet rehberleri âlimlerden boş kalmaz.. Çünkü vücûd, başsız ve kalpsiz olmaz!..

1 Kul Sadi Yüksel, Çağ Ve Ulema, Misyon Yayınları, İstanbul, 2002

Rasulullah (s.a.s.) bir hadisinde : **"Ümmetimin bir tâife, kendilerine Allah'ın emri gelinceye (yani kıyamet kopuncaya) kadar hak üzerinde birbirine yardımcı olmakla devam edecek ve bunlar, (muhalefet edenlere) daima galib olacaklardır."**²

buyurmuştur. Bu hadisin şerhi sadedinde İmam Nevevî (rh.a.) şöyle der: "İhtimal ki, bu tâife, muhtelif mü'minler arasına dağılmıştır. Bazıları cengâver yiğitler, bir takımları fukaha ve hadis ulemâsı, kimisi zahid, kimisi emr-i bi'l-ma'rufu yapan zevattır. Hepsinin bir yerde toplu bulunmaları lazım gelmez.

Bilâkis muhtelif yerlerde bulunurlar.³

İmam Nevevî'nin yukarıda zikrettiği vasıfları üzerinde toplayan bir âlim-i rabbani **Saîd Havvâ**'yı (Rahmetullahi Aleyh) bu sayımızda tanıtmaya gayret edeceğiz.

Saîd Havvâ, 27 Eylül 1935 yılında Suriye'nin Hama şehrinde doğdu. Fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Saîd Havvâ ilköğrenimini Hama'da gördü ve buradaki camilerde ünlü ulemalardan dersler aldı. İbn-i Rüşd Lisesi'nde okurken öğretmeni **Şeyh Muhammed el-Hamid** vasıtasıyla İhvan-ı Müslimin üyeleriyle tanıştı ve 1952 yılında henüz 17 yaşında iken Müslüman Kardeşler hareketine katıldı.⁴

1956'da Şam üniversitesinde yeni açılan Kulliyetuş-şeriatil-İslamiyye'ye kaydoldu. Fakültenin kurucu dekanı ve Suriye Müslüman Kardeşler teşkilâtının lideri olan **Mustafa es-Sibâî**⁵ ile tanıştı. Üniversite yıllarında teşkilat

Saîd Havvâ, 27 Eylül 1935 yılında Suriye'nin Hama şehrinde doğdu. Fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Saîd Havvâ ilköğrenimini Hama'da gördü ve buradaki camilerde ünlü ulemalardan dersler aldı. İbn-i Rüşd Lisesi'nde okurken öğretmeni **Şeyh Muhammed el-Hamid** vasıtasıyla İhvan-ı Müslimin üyeleriyle tanıştı ve 1952 yılında henüz 17 yaşında iken Müslüman Kardeşler hareketine katıldı.

içindeki faaliyetlerde görev almakla beraber Hasan Habenneke ⁶gibi çok değerli üstatların ilim meclislerinde bulundu. O dönemde Suriye'de sosyalizmden kavmiyetçiliğe kadar çeşitli fikri akımlar vardı ama O Allah'ın lütfu ve inayeti sayesinde İslami alanda eğitim görme şerefine kavuştu.⁷

1961'de mezun olup Hama'da öğretmenliğe başladı. 1964 yılında ise **Hama Müslüman Kardeşler Hareketi** Başkanlığını üstlendi. Aynı yıl Hama'da meydana gelen olaylarda aktif görevler aldı. Mervan Hadid'in liderliğindeki ayaklanma sırasında, silahlı müca-

deleye mesafeli yaklaşmakla birlikte grevlerin düzenlenmesinde rol aldı, çatışmaların önüne geçmek için şehrin ileri gelenleriyle yapılan toplantılarda bulundu. Bu olaylar Hamalı Müslümanların devrin zalim yönetimine karşı bir kıyam hareketiydi. Saîd Havvâ bu olaylara katılmasından ötürü tutuklandı ve hapse atıldı. Hakkında idam hükmü verildi. Hama halkının yönetime karşı yoğun baskıları sonucu idam hükmü yerine getirilemedi.

İşkenceler yüzünden sağlıklı ölçüde bozuldu. Hapisten çıktıktan sonra bazı cemiyetleri İhvân-ı Müslimîn çatısı altında topladı; kendisi de bu teşkilâtın Suriye liderliğine seçildi. 8 Mart 1957'de bütün Arap ülkelerindeki İhvân-ı Müslimîn teşkilâtlarının katıldığı bir kongre düzenlendi ve Sibâî'nin başkanı olduğu bir yürütme kurulu seçildi. Aynı yıl Sovyetler Birliği'ne yaptığı bir seyahat sırasında kısmî felç geçiren Sibâî teşkilâtın liderliğini İsâm el-Attâr'a bıraktı. 3 Ekim 1964'te Şam'da vefat etti.

6 1909 yılı dolaylarında Şam'da doğdu. Tâlib Heykel ve Abdülkâdir el-Eşheb'den gramer ve fıkıh dersleri aldı. Şam'ın önde gelen âlimlerinden Ali ed-Dakr ile tanıştı ve onun kurmuş olduğu el-Cem'iyyetü'l-garrâ adlı özel eğitim kuruluşunda görev aldı. Suriye Âlimler Birliği'nin önce genel sekreterliğini, ardından başkan yardımcılığını yürüttü. Daha sonra Râbitatü'l-âlemi'l-İslâmî'ye üye seçildi. Habenneke, Baas yönetiminin takip ettiği rejimin İslâmî esaslarla bağdaşmayan bir diktatörlük olduğunu savundu; böylece Suriye yönetimiyle Meydânî ailesi arasında bugüne kadar devam eden bir sürtüşme başladı. Yönetim, 1967 Arap-İsrail savaşının patlak vermesi sırasında Hasan Habenneke'yi hapse atarak mallarına el koydu. Hasan Habenneke, 14 Zilkade 1398 (16 Ekim 1978) tarihinde Şam'da vefat etti.

7 Saîd Havvâ, El Esas Fi's Sünne, Hadislerle İbadet Ansiklopedisi, Hikmet Neşriyat: 1/17-18

2 Sahih-i Buhârî, Kitabu'l-İ'tisam, B.10, Hds.42, Sahih-i Müslim, Kitabu'l-İmare, B.53, Hds.170-171.

3 Ahmed Davudoğlu, Sahih-i Müslim Tercüme ve Şerhi, İst.1983, C.9, Sh.141.

4 Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, Saîd Havvâ maddesi, C.35, Sh: 560, İstanbul, 2008.

5 Suriye'nin Humus şehrinde doğdu. Tanınmış âlimlerin yetiştiği bir aileye mensuptur. 1933'te Ezher'de tahsil görmek üzere Kahire'ye gitti. Kahire'de Hasan el-Bennâ ile tanışarak İhvân-ı Müslimîn'in faaliyetlerine iştirak etti. Mısır dönüşü Suriye'de iki buçuk yıl hapisteydi. Bu sırada mâruz kaldığı

Saîd Havvâ 1966'da Baas rejiminin baskısını giderek arttırması sonucu Suudi Arabistan'a gitti. Burada beş yıl öğretmenlik yaptı. İlk eserlerini de burada yayımlamaya başladı. Hafız Esed'in 1970 yılında yönetime el koymasının ardından teşkilatın sürgündeki üyelerine Suriye'ye dönme izni verilmesi üzerine Saîd Havvâ da 1971'de tekrar ülkesine döndü. 1973 yılında Hama'da meydana gelen ikinci kıyam hareketine yine başkanlık etti.

Bu kıyam yönetimin İslam yerine sosyalist demokrasiye geçişini öngören anayasa değişikliğine karşı yapılmıştı. Bu olaylardan hemen sonra yeniden tutuklandı ve hapse atıldı. Hakkında kesinleşen 5 yıllık mahkûmiyeti yaşadı. Beş yıl süren mahpus hayatı süresince ilmi çalışmalara ağırlık vererek hem **El Esas Fi't-tefsir** isimli 11 ciltlik bir tefsir telif etti, hem de mahkûmlara ders verdi.

Saîd Havvâ 1978 yılının Ocak ayında haptisten çıktı ve iki ay sonra Suriye'yi terk ederek Ürdün'e yerleşti. Suriye'yi terk etmesine rağmen teşkilatla arasındaki bağları koparmadı. Çeşitli İslam ülkelerine, Avrupa ve Amerika'ya seyahatlerde bulundu. İran'da Humeyni, Pakistan'da Mevdudi ile tanıştı.

Esed rejimine karşı Sünni İslami muhalefetin en önemli teşkilatlarından Suriye İslam Cephesi'nin kuruluşunda Adnan Saadettin ve Muhammed Ebu'n Nasr El-Beyanuni gibi hareket önderleriyle beraber öncülük yaptı. Zalim Baas rejiminin baskılarını iyice arttırmasıyla Saîd Havvâ silahlı mücadeleye onay verdi.

1982 yılında azgın Suriye yönetiminin yerle bir ederek 30.000 Müslüman'ı katlettiği Hama'daki katliamdan derin bir şekilde etkilenen Saîd Havvâ, hayatının son yıllarında sürekli tedavi gördü. Saîd Havvâ 9 Mart 1989'da Ürdün'ün başkenti Amman'da henüz 54 yaşında iken Rahmet-i Rahman'a kavuştu.⁸

1982 yılında azgın Suriye yönetiminin yerle bir ederek 30.000 Müslüman'ı katlettiği Hama'daki katliamdan derin bir şekilde etkilenen Saîd Havvâ, hayatının son yıllarında sürekli tedavi gördü. Saîd Havvâ 9 Mart 1989'da Ürdün'ün başkenti Amman'da henüz 54 yaşında iken Rahmet-i Rahman'a kavuştu.

FİKİRLERİ

Saîd Havvâ 1920'lerde Türkiye ve İran'da, 1950'lerde ise Mısır ve Kuzey Afrika'daki diğer ülkelerde vuku bulan milliyetçi devrimler neticesinde vücut bulan siyasal iktidarların Şeriatın (İslam Hukuku'nun) bireysel ve sosyal alandaki bir kısım uygulamalarına müdahale etmeye başladıkları bir zamanda yetişmiş bir fikir ve aksiyon adamıdır.

O zamanki manzarayı Saîd Havvâ'nın kendi kaleminden nakledelim: "Müslümanların oldukça güçsüz, parçalanmış ve ezilmiş oldukları bir sırada hicri on dördüncü yüzyıla (miladi yirminci yüzyıl) girildi. Öte yandan batı toplumu teknik ve maddi açıdan bir tırmanış içerisindeydi. İslam âlemi bir şeyler yapmak istiyordu ama çoğu iç ve bir kısmı dış sebeplerle genellikle kendini aciz buluyor, başarıya ulaşamıyordu. Birinci dünya savaşı sonrasında daha da kötü bir duruma düşüldü. Batı emperyalizminin tehdidi altında bulunan bazı Müslüman ülkeler komünizm hareketiyle aldatılmış, kızıl emperyalizmin ağına düşmüşlerdi. İslam dünyasının haritasına şöyle bir kuşbakışı baktığımızda Avrupa'nın ortalarından ta Asya ve Afrika'nın hemen hemen tamamına yakınının çeşitli ideolojilerin sömürgesi küçük devletçikler haline dönüşmüş olduğunu görürüz. Buna "reaksiyon" olarak gerek önceleri gerekse sonraları birçok hareket ortaya çıktı. Bütün bu hareketler arasında, İslamcı hareketin gerçek doğuşu ve İslam için "kapsamlı" bir "yenilik" hareketi, üstad Hasan el-Benna'nın başında bulunduğu harekettir. İslam'ı, "bütün" yönleriyle ihya etme hedefine sadece o sahiptir. Müslümanların problemleriyle içinde yaşadığımız dünyayı bilen ve çözüm yollarını en güzel şekilde takdim eden odur..."⁹

Saîd Havvâ, **Şehid İmam Hasan el Benna'nın** ilmi terbiyesiyle büyümüş, O'nun terbiye, ahlak, davet ve gönüllere coşku veren aşkıyla aşklanmış, kendisini çalışmanın içinde bulmuştur. Saîd Havvâ'nın eserleri bir bakı-

8 Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, Saîd Havvâ maddesi, C.35, Sh: 561

9 Saîd Havvâ, Tartışmalar, Sh:7, (çev. M. Said Şimşek), Tekin Kitabevi, Konya, 1992.

ma Şehid İmam'ın ortaya serdiği prensiplerin birer açıklamasıdır. Küçük yaşlarından itibaren Şehid İmam'ın eserleriyle tanışmış, O'nun Suriye'deki uzantısının içine girmiş, hareket içinde büyümüştür. İlimle hareketi, hareketle ilmi bir araya getirmiş, çilenin ve işkencenin yoldaşı olmuştur.

Bir bakıma Saîd Havvâ, Hasan el-Benna'nın çağdaş yorumcusudur. İmam Hasan el-Benna: "Gayemiz Allah'tır" demiş, Saîd Havvâ bunu **'İslam'da Allah İnancı'** adlı eseriyle şerh etmiştir. Hasan el Benna: "Önderimiz Resulullah'tır" demiş, Saîd Havvâ bunu **'Er Resul'** adlı eseriyle dile getirmiştir. Hasan el Benna: "Anayasamız Kur'an'dır" demiş, Saîd Havvâ bunu **'İslam'** adlı eseriyle kalp ve beyinlere kazımıştır. Hasan el Benna: "Yolumuz Cihad'dır" demiş, Saîd Havvâ bunu, **'Cihad Yolunda Bir Adım Daha İleri'** adlı risalesiyle açıklamıştır. Hasan el Benna: "En büyük emelimiz Allah yolunda şehid olmaktır" demiş, Saîd Havvâ bunu, sayısız eserleriyle şekillendirmiştir.

Saîd Havvâ, kitaplarında ağırlıklı Müslümanların modern dünya içindeki kötü durumu ve bu durumdan kurtulma yolları üzerinde durmuştur. Saîd Havvâ'ya göre İslam; inanç, ibadet ve müeyyidelerden oluşan bir hayat tarzıdır. el-İslam adlı eserinde bir Müslüman'ın gerçekleştirmesi gereken en önemli görevleri İslam devletinin kurulması, Sünnetin ihyası, ümmetin birliğinin sağlanması ve Allah yolunda Cihad olduğunu ifade etmiştir.

Eserlerinde sık sık **Ehl-i Sünnet'e** atıfta bulunan ve ehl-i bidat fırkalarından Şia'ya karşı net bir tavır alan Saîd Havvâ, bundan dolayı ülkemizde ve diğer Müslümanların yaşadığı ülkelerde bazı kendini bilmezlerce bölgesel bir komplonun baş aktörlerinden biri, Saddam'ın uşağı, Amerikan emperyalizminin piyonu gibi asılsız yaftalamalarla anılmıştır. Bu hususta mülâhazalarımızı kısaca arz etmek istiyoruz:

Saîd Havvâ, kitaplarında ağırlıklı Müslümanların modern dünya içindeki kötü durumu ve bu durumdan kurtulma yolları üzerinde durmuştur. Saîd Havvâ'ya göre İslam; inanç, ibadet ve müeyyidelerden oluşan bir hayat tarzıdır. el-İslam adlı eserinde bir Müslüman'ın gerçekleştirmesi gereken en önemli görevleri İslam devletinin kurulması, Sünnetin ihyası, ümmetin birliğinin sağlanması ve Allah yolunda Cihad olduğunu ifade etmiştir.

İran devriminden hemen sonra Saîd Havvâ ve Zühre Salim Suriyeli mazlumlara yardım istemek üzere Tahran'a gitmişler ve Humeyni ile bir araya gelmişlerdir. Saîd Havvâ nafile bir biçimde bir saat dil dökmüş lakin muhatabını ikna edememiştir. Stratejik ve jeo-politik engeller(!) dolayısıyla Suriyeli Müslümanlara yardım etmeyen Tahran rejimi, 28 Şubat 1982 yılında Hafız Esed'e bağlı askeri birliklerin Hama'da 30 bin insanı öldürmelerine seyirci kalmış bilakis zalim Şam rejiminin yanında yer almıştır.¹⁰

Saîd Havvâ bu hadiseler üzerine **'El-**

Humeyniyye: Şuzuz fil-akaid ve Şuzuz fil-mevakif' adlı kitabını yazmıştır. Bu kitaptan bir bölümü nakledeyim: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Ehli Beyti'ni sevmek her Müslüman'a farzdır. Kimler O'nun Ehli Beyti'dir ve sevginin doğru gösterileri nelerdir? Hiç şüphesiz Ehli Beyt, O'nun çağrısına katılan yakınlarıdır ve en yüksek sevgi gösterisi, kalpten sevmek ve zahiren onlara uymaktır. İslam Ümmeti, Rasululahu sallallahu aleyhi ve sellem'in Ehli Beyti'ne sevgi besleyerek Allah'a yakınlaşmaya devam etmektedir. Fakat Ehli Beyt sevgisi sloganları arasında tarih boyunca

10 İran 30 yıldan beri de bu tavrını değiştirmemiştir. Devrim sürecinden gelmesine rağmen Suriye devrimine, karşı çıkmakta ve bu devrimi batı yardaklığıyla yaftalamaktadır. Daha dün kadar zâlim diktatörlerin küçük düşürücü baskıları karşısında itaatkâr davrananları eleştiren ve bunu Sünnetin "devlete itaati emreden" öğretisiyle, hem de alaycı bir üslup eşliğinde, açıklayıp yerenler, şimdi Baas rejiminin zulmüne karşı ayaklanmış Sünneti; "Siz zulme karşı ayaklanamazsınız, ayaklandıysanız eğer bunda mutlaka ABD ve İsrail'in tezgahı vardır" diye kurdukları komplolarla teorileriyle mahkûm etme yarışına girmişler. Zâlim Baas rejimine itaate çağırılmaktan yüksünmüyorlar. "Mukavemet hattı" yalanına Suriye halkını kurban vermekte bir beis görmüyorlar. Halksız bir mukavemet hattı mı olur! İnsan biraz insaf eder, Suriye halkı ne zamandan beri işbirlikçi oldu? Bâri ilkesel duruşun en kırılgan hâlini kuşanın, mazlumlara karşı durmayın! Açıkça söylemek gerekirse; "mukavemet hattı" iddiası, bugün, kimi devletlerin ulusal çıkarlarını pekiştiren bir manivela hükmündedir. Bir ulus devlet formatındaki İslâm devletine gönülden bağlı veya beyatlı kesimler, ne yazık ki, ilkesel duruşun gereği olan Müslüman halklara karşı eşit mesafede durmayı beceremiyorlar.

bozuk inançlarla, tehlikeli ve hain tavırlarla kendini gösteren aykırı Şiilik de bulunmaktadır... Bu risale iki bölümden ve sonsözden oluşmaktadır. Birinci bölümde Humeyni'nin benimsediği sapık inançlar anlatılmaktadır. İkinci bölümde ise Humeyniciliğin aykırı (şâz) tavırları anlatılmaktadır. Sonsözde ise bu ümmetin evlatları Ehli Sünnet ve'l-Cemaat inancına sarılmaya davet edilmektedir. Çünkü Ehli Sünnet ve'l-Cemaat inancı hak ve adalettir. Ondandır sapmak ise Allah'ın gazabına ve cehenneme götürür. Dualarımızın sonu Âlemlerin Rabbi Allah'a hamdetmektir."¹¹

Diğer taraftan tasavvuf Saîd Havvâ'nın düşüncesinde önemli rol oynar. Saîd Havvâ, Tasavvufu şöyle tarif ediyor: **"Tasavvuf İslam dininde ihsan hakikatini temsil eden ve Aleyhissalatu vesselam'ın "Allah'ı görüyormuşçasına ona ibadet etmendir. Şayet sen onu görmüyorsan da, O seni görüyor" sözünde ifadesini bulan rükündür. Gerçek tasavvuf, gerçek akidenin zevkine ermek. Bunu aşarsa tasavvuf zındıklık olur. Tasavvuf olmaktan çıkar."**¹²

İhvanın manevi kanadını tasavvuf tecrübesi ile güçlendirmek isteyen Saîd Havvâ, tasavvufun içine zaman ve zeminlerin etkisiyle karışan tortuları temizlemek amacıyla **Ruh Terbiyemiz** kitabını kaleme almıştır. O bu konuda şunları dile getirir; "Sahabe neslinde hem ilim, hem amel vardı. Kalbî hal ile birlikte ahlâki vasıflar mevcuttu. Ama zamanla amel zayıfladı. Kalbî hal ve ahlâki vasıf zayıfladı. Oysa bunlar peygamberlerin tebliğ ettiklerinin en büyük görüntüleridir. Bu sebeple zahiri amel ve Müslüman için gerekli olan kalbi hal meselesinde işleri asıl mecrasına döndür-

Tasavvuf Saîd Havvâ'nın düşüncesinde önemli rol oynar. Saîd Havvâ, Tasavvufu şöyle tarif ediyor: "Tasavvuf İslam dininde ihsan hakikatini temsil eden ve Aleyhissalatu vesselam'ın "Allah'ı görüyormuşçasına ona ibadet etmendir. Şayet sen onu görmüyorsan da, O seni görüyor" sözünde ifadesini bulan rükündür. Gerçek tasavvuf, gerçek akidenin zevkine ermek. Bunu aşarsa tasavvuf zındıklık olur. Tasavvuf olmaktan çıkar.

menin bir çabası olarak İslâmî tasavvuf ortaya çıktı. Sonra bu tasavvuf çeşitli yollara bölündü, eğri büğrü yollara saptı. Öyle ki, İbn-i Arabî'nin kendisi şöyle demektedir: "Tasavvufa karşı uyanık ol. Çünkü yoldan çıkanların çoğu onandır. O, helak olmanın ve yücelmenin yoludur. Her kim ilim, amel ve halini tahkik derecesine ulaştırırsa ebediyeti elde eder. Değilse, helak olanlarla beraber helak olur. Bu tasavvuf ki, o, aslında ilimle birlikte Müslüman'ın amel ve halde kemale ermesi için istenir. Ama çoğu zaman -Allah korusun- hak yoldan sapıklığa götüren durumuna düşmüştür."¹³

Saîd Havvâ diyor ki: "Sofu geçinen bazı cahiller gördükleri herkese, Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır, tekerlemesini söyleyip duruyorlar (ki buna birkaç defa kendim de şahit oldum). Cahil sofular bunu söyleyerek, cahil olan şeyhlerinin propagandasını yapmaktadırlar. Cahil olan sözde sofi kimse âlim olan şeyhinin propagandasını yapmaktadır. Yine nerede ve ne zaman söyleyeceğini bilmeyen ve hata işleyen sofular da bunu tekrar etmektedirler. Eğer bu ifade doğru ise -ki asla değildir- bu takdirde bu şu manayı ifade eder: Kim kendisine şeriat ve din ilimlerini, akaidini öğreteceği bir din bilgini bulamaz, kısaca ne öğrenen ve ne de öğrenmeyi kabul eden kimse demektir. İşte ancak böylelerinin şeyhi şeytandır. Ancak ilmin ışığında hareket eden kimsenin şeyhi yani yol göstereni ilimdir, seriattır ve doğru akidedir."¹⁴

Hayatını İslam'a vakfetmiş, itikadi, ahlaki, siyasi, hukuki ve ekonomik boyutlarıyla İslam'ın bir bütün olarak anlaşılmasına büyük katkıda bulunmuş ve İslam coğrafyasında diriliş ruhunun yeniden canlanmasına vesile olmuş, ilmiyle amel Saîd Havvâ (Rahmetullahi Aleyhi)'yı vefatının 23. yıldönümünde rahmetle anıyoruz.

11 <http://www.nebeonline.com/haber/humeynicilik-inanctasapiklik,-tavirda-sapiklik-9331.htm>

12 Saîd Havvâ, Ruh Terbiyemiz, Sh:94, Kayihan Yayınları, İstanbul, 1995

13 Saîd Havvâ, Tartışmalar, Sh:95-96

14 Saîd Havvâ, Ruh Terbiyemiz, Sh: 99-100

Popüler Kültürün Kiskacında Çocuklarımız

İdris GÖKALP

Bizlere Allah'ın birer emaneti olan, bahşedilen çocuklarımızın bugünü ve geleceği adına ne kadar endişeliyiz. Çocuklarımız içinde yaşanan kültürün etkisinde kalırken bu kültür cahilidir, zararlıdır, bu kültür yararlıdır diye bilinçli bir tasnife gidiyor muyuz? Açıkça söylemek gerekirse bozulan ve ifsad edilen çağda kendimizi ve neslimizi cehennem ateşinden koruyabiliyor muyuz? Elbet ki bu esaslı soruları daha da uzatmak mümkün. Yalnız bizim için sorular kadar cevaplar da önemli.

21. yüzyılda gözünü Dünya'ya açan birey nerede olursa olsun artık kendine dayatılan bir kültürün tesiriyle yetişmektedir. Ve maalesef bu kültür ve yaşam tarzı popüler ve modern olunca toplum nezdinde makbul addedilmektedir. Popüler kültürün merkezinde nefis vardır. Bu kültürde gaye nefsi azdırmak, kirliletmek ve bozmaktır. Çünkü nesillerimiz ve toplum üzerinde kirli hesapları olanlar bilirler ki nefis bozulursa kişilik bozulur, kişilik bozulunca da toplum bozulur. Tabi ki bu bozulma bugünden yarına olmaz. Uzun bir süreçtir ve zaman alır. Belki yirmi, belki otuz, belki de elli yıl... Amaç köksüz ve inançsız bireyler yetiştirmektir.

Popüler kültür bir çeşit köksüz kültürdür. Bu yönüyle güncel ve geçicidir. Doyurucu, eğitici ve bilgilendirici değildir. Aslında masum da değildir. Popüler kültür oyalayıcı, halkları sürükleyici, herhangi bir konuda derinleşmeyi ve hakikate ulaşmayı engelleyicidir. İnsana bir şey katmaz, aksine çok şey alır götürür.

Popüler kültür bir yaşam biçimi oluşturmayı hedefler. Sorgulamayan, anlamayan, gününü

gün eden, adeta robotlaşmış bireylerin hayat sürdüğü bir yaşam biçimi.

Peki, çocuklarımız bu popüler kültürün tehlikelerine nasıl maruz kalmaktadırlar? Şu bir gerçektir ki, bir toplumu etkileyip değiştirmenin en ucuz yolu, özendirme yöntemidir. Çocuklarımız özellikle reklamizasyon yöntemleri kullanılarak bu çarpık kültürün etkisinde kalmakta ve hızla değişmektedir. İş o raddeye gelir ki artık bu durum "alan razı veren razı" konumuna getirilir ve biz yetişkinler bu durum karşısında çoğu zaman

yelkenleri suya indirmişizdir. Sonuç, elimizden kayıp giden nesillerimiz ve çocuklarımız üzerinde telafisi mümkün olmayan tahribat.

Biz Müslümanlar popüler kültür karşısında aşağılık kompleksi içinde bir tavır sergilediğimiz için; yani kendimizi zayıf, yetersiz, güçsüz ve başarısız gördüğümüz için önümüze ne konulduysa onu aldık. Düşünmedik, sorgulamadık. Bu topraklarda ulus devletin kuruluşu ile birlikte cahili, köksüz ve seküler kültürün bir deli gömleği misali bize zorla giydirilmeye çalışıldığı doğru; yalnız gün geldi biz bu deli gömleğini gönüllü giyer olduk. Çünkü vahiyden uzak beşeri ideolojiler kıskacında kalan çocuklarımız şahsiyet zayıflığı ve imani terbiye azlığına duçar oldular.

Popüler kültür çocuklarımıza suni modeller sunan bir anlayıştır. Bu son derece tehlikeli bir durumdur. Çünkü suni modellerin en büyük zararı gerçek modellerin önüne geçmektir. Allah Resulü (sav) bizler ve çocuklarımız için en iyi rol modelken, vahye sırt çevirmiş ve besmelesiz popüler kültür için iyi rol modeller en tehlikeli modellerdir.

Popüler kültürün beslenme araçları vardır. Bunlardan biri de futboldur. Günümüzde futbolcular çocuklarımıza suni modeller olarak dayatılmaktadır. Sporun faydası elbette tartışılmaz; ancak futbol burada spordan öte büyük yığınları ve nesillerimizi uyutma aracı haline getirilmiştir. Popüler kültürün belki de en kötü tarafı en basit olanı en yüce göstermesidir. Bunun yanında popüler kültürün beslenme araçlarından biri müziktir. Bu köksüz kültürün bize sunduğu müzik idolleri vardır. Bu suni ve boş idollerin söylediği müzik, geçici, kof ve Allah'a isyan içeren ve çocuklarımıza şirki terennüm ettiren müziklerdir. Çocuklarımızın tertemiz inancına en büyük zulüm olan şirki bulaştırmamak için onlara Allah'ı anlatan ve hatırlatan alternatif müzikler sunmamız elzemdir.

Popüler kültür bunların yanında nesillerimiz üzerinde moda ve kıyafet tutkusu oluşturur. Giyinmek fitri bir ihtiyaçtır. Ancak Rabbimiz Allah (cc) Kur'an'da tesettüre uygun giyinmemizi emretmektedir. Özellikle kız çocuklarımıza küçük yaşta özendirilerek sunulan barbie tarzı

Popüler kültür çocuklarımıza suni modeller sunan bir anlayıştır. Bu son derece tehlikeli bir durumdur. Çünkü suni modellerin en büyük zararı gerçek modellerin önüne geçmektir. Allah Resulü (sav) bizler ve çocuklarımız için en iyi rol modelken, vahye sırt çevirmiş ve besmelesiz popüler kültür için iyi rol modeller en tehlikeli modellerdir.

giyim tesettüre uygun bir giyim tarzı olduğunu söylemek mümkün değildir. Popüler kültür nesillerimizde kıyafet düşkünlüğü oluşturur ve çıplaklığı özendirerek kadını ve erkeği kapitalizmin tüketim oyuncağı haline getirir. Zamanla popüler kültürü kanıksayan bireylerin kıyafetlerinin birbirine benzediği görülmüştür. Kapitalizme payanda bir moda dini ihdas etmiştir popüler kültür.

Popüler kültürde çocuklarımız yanlış çevre ve arkadaşlık edinme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Artık bu kültürde arkadaşlıklar sanal ortama taşınmıştır ve asıl

tehlikeli olan da budur. Televizyon kanallarında ve internetteki sanal ortamlarda çocuklarımız hayatlarında görmeyecekleri ve görmemeleri gereken o kadar olumsuzluklarla karşı karşıya kalmaktadırlar ki, ailelerin buna tedbir almamaları durumunda çocuklarımız gelecekte büyük sıkıntılar beklemektedir. Bozulan ahlaki anlayışımız, erozyona uğrayan kültürel değerlerimiz, içi boş ritüellere indirgenen İslami yaşantımız hep bu köksüz popüler kültürün tesiriyle olmaktadır. Bu tablodan gerekli tedbirleri almayan anne ve babalar da sorumludur.

Popüler kültür çocuklarımızı okumaktan ve düşünmekten alıkoyar. Yaratılışa aykırı, fitri olmayan davranışları dikte eder. Düşünmeyen, sorgulamayan, okumayan hedefsiz bir yaşam istenir popüler kültürde. Oysa Rabbimizin Hz. Resule ilk emri "oku" idi. Okumak, fark etmek, anlamak, insanları, olayları ve tarihi algılamaktır.

Popüler kültürün kıskacından çocuklarımızı korumanın en etkili yöntemi öz kültürümüzü öğretmektir. Yani fıtrat dini olan İslam üzere onları yetiştirmektir. Bu ifsad edici kültürden ancak komplekslerden sıyrılarak ve bunun yanında güçlü, iradeli, eğitilmiş, ahlaklı, bilgili "imani şahsiyetler" yetiştirmekle korunabiliriz. Bunu yapabilmek için de kendimizi, inancımızı ve toplumu çok iyi tanımalı, Kur'an ve Sünnet bakışıyla hayata şahitlik etmeli ve bu şekilde kendi sahil, sağlam ve öz kültürümüzü oluşturmamız gerekir.

Ne mutlu çocuklarımızı İslami bir duyarlılıkla yetiştirenlere. Rabbimiz bizi ve nesillerimizi aziz dinimiz İslam'a hadim kılsın.

Konferans: Şehadet

(25 Şubat 2012)

M. Beşir ERYARSOY

Bismillahirrahmairrahim Cenab-ı Allah şöyle buyuruyor: "Mü'minlerden öyle bir topluluk vardır ki, Allah'a verdikleri sözlerine doğrulukla, sadakatle, samimiyetle bağlı kalmışlardır ve zamanı gelince Allah'a olan taahhütlerini yerine getirmişlerdir." Ayet öyle bir atmosferi canlandırıyor ki, hayata kararlarıyla bu dünya hayatına veda etmiş olanlarıyla, aynı niyet, aynı taahhüt, aynı dilek ve temennilere sahip olan önemli bir topluluktan bahsediyor. Bu topluluk beşer için Cenab-ı Allah'ın yarattığı ve kiminiz mü'min oluyor, kiminiz kâfir oluyor dediği, mü'minler kitlesinin bir bölümüdür. Cenab-ı Allah onlardan bahsediyor ve buyuruyor ki: 'mü'minlerden öyle bir topluluk vardır ki, Allah'a verdikleri sözlerine doğrulukla, sadakatle, samimiyetle bağlı kalmışlardır ve zamanı gelince Allah'a olan taahhütlerini yerine getirmişlerdir'. Diğer bir kısmı ise beklemektedir. Onlar verdikleri sözlerinde en ufak bir değişiklik yapmadılar. Kur'an-ı Kerim'in biz insanların keyfiyetini tam olarak tespit etmek ve anlamaktan ve belki de idrak etmekten uzak olduğumuz daha Âdem babamız dahi yaratılmadan önce Âdemoğullarının zürriyetlerini, gelecek olan Âdemoğullarını, bu arada da bizleri yarattığından ve bütün doğacak, vücuda gelecek kıyamete kadar mükellef insanlara "Ben sizin rabbiniz değil miyim diye" sorduğunu ve EVET dediklerini ve bu EVET'in arkasından bir okuyuşa göre, kendileri mükellef olanların buna şahitlik ettiklerini, diğer bir okuyuşa göre Cenab-ı Allah onların 'evet sen bizim rabbimizsin' dedi-

ğine şahitlik ettiği manasına bir "kâlu belâ" zamanından bahsediliyor. Bu zamanda bir şahitlik mevzubahis. Bu bir. İki, Ali-İmran suresinde müstesna bir gerçek dile getiriliyor. Allah, melekler ve ilim sahipleri hakkın ve adaletin kendisi olan bir şahitlikte bulundular ki o da Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığı hakikatidir. Bu şahitliğin ne zaman tahakkuk ettiği, ne zaman gerçekleştiği çok önemli değildir. Bu iki ayet-i kerime çok büyük kâinatın en büyük gerçeğini dile getirmekte ve biz mü'minlerin, ikinci ayette ise mü'minlerin gerçek manada ilim sahiplerinin Cenab-ı Allah'ın vahdaniyetine ve ulûhiyet ve ubudiyetine şahitlik ettiği belirtilmektedir. Demek ki şahadet ki şahitlik demektir kelime itibarıyla. Temenni en büyük hakikate şahitlik etmekle başlayan bir yolculuktur. Doğruluğuna, gerçekliğine, tartışılmaz bir hakikat bununla birlikte beşeriyetin kurtuluşu da helaki de kabul veya reddedilmesine bağlı olan bir hakikat ve bir duruş ve bir kavrayış, bir yaşayıştır. Eğer bizler bu iki ayet-i kerimede söz konusu edilen Cenab-ı Allah'ın rububiyetine ve ulûhiyetine ve bu hususta eşsiz, benzersiz ve ortaksız olduğuna, şahitliğimizde samimiysek, bunu kalbimizden ruhumuzun bütün zerrecileriyle sonsuz bir iman ile dile getirdiysek, bu şahitliğimizin doğruluğunu gerektiğinde başta okuduğum ayet-i kerimede belirtildiği gibi bunun uğrunda, bu hakikat yolunda canımızı, nefeslerimizi, malımızı, varımızı, yoğunumuzu, feda etmek pahasına bir hayat seçiyoruz demektir. Ve şartlar gerektiği zaman, durum icap ettirdiği zaman böyle bir alışverişi veya böyle bir taah-

hüdü veya böyle bir taahhüdün tasdikini, onayını, zamanı gelince yapacağız demektir. Evvela ilacımızla, akidemizle ve bu akide doğrultusunda hayatımızla şahitliğimizi ortaya koymak durumundayız. Yani az önce kardeşimizin okuduğu o müstesna ayet-i kerimedeki alışverişimizi biz yapıp bitirmiş ve kârlı bir alışverişte bulunmuş müjdesini hayat boyu yaşayabilmeliyiz. Bu alışverişi yapmış olduğundan emin olan veya bütün bu alışverişin bu karlılığından emin olan, bu alışverişin zamanı gelince veya şartlar gereği sebep olacağı sıkıntılar, onun için ayrı bir zevk, lezzet. Çünkü bilir ki bütün bunlar onun kârlı bir alışverişinin bir parçasıdır. Bunlar onun için bir zaman değildir, bir sıkıntı değildir, bir musibet değildir. O bu yolda ilerlerken bu büyük hakikatin şahitliğini yaparak, yaşayıp sorumluluğunu eda etmeye çalışırken yolun herhangi bir aşamasında Cenab-ı Allah'ın bildiği ve takdir ettiği bir şekilde, eğer o sadakatini ispatlamak üzere yolda giderken yolda başına bir şey gelir veya bir vesileyle bu hayatına veda edecek olursa artık bu onun Allah'a vermiş olduğu bir taahhüdüdür. Sözün yerine geldiği artık dünya hayatında bu sözün tamamını veya gereklerinin yerine getirildiği bir zamandır. Şahadet öyle bir gerçeğin öyle bir hakikatin şahitliği ve bu şahitliğin tahakkuk etmesiyle gerçekleştirilmesidir, onaylanmasıdır. Orada sizin taahhüdünüzün, taahhüdünüze sadakatının imzası canınızı, bu taahhüdünüz uğruna feda etmekle onaylanıyor. Tarafınızdan imzalanıyor, tasdik ediliyor. Ben hayattayken de buna sadıktım, ölümüm de bu uğurda olacaktır. İşte zamanı geldi ve bunun da gereğini yerine getiriyorum diyebilecek şekilde yaşamaktır. Bu şekilde kararlılık, böyle bir duruş hayatta böyle bir tavır alış Allah'ın izniyle kişiye şahadeti veya şahadetin ecrini nasip etmek için yeterli veya izlenebilecek yoldur. Şahadet anlayışı, şahadeti kavramak hayatı anlamlandırmak veya hayatı anlatılamaz veya tarif edilemez. Ancak bunu yaşayanların yaşadıkları oranda keyfiyetini idrak edebildikleri bir lezzettir, bir zevktir, bir rahattır, bir huzurdur, bir sükündür. Etrafında herkes her türlü sıkıntı dolayısıyla ızdırapta ise o da onların bir tarafın ızdırabına katılır diğer taraftan bu ızdırabın onun ruhuna ayrı bir yücelik verdiğini itiraf eder. Çünkü o ızdırabın arkasında getireceği ebedi olarak kendisine sağlayacağı neticelerin farkında ve idrakindedir. Yani şehit Allah-u Tealânın Kur'an-ı Kerim'de iman edenlere vaat ettiği mükâfatları dünya hayatında özümseyerek yaşayan ve bunlar için yolunu

hayatını devam ettiren insandır. Şehit bu şekliyle hem kendi hayatına mana kazandırır, anlamlandırır hem de kendisi gibi hayat bulmasını istediği ve belki Cenab-ı Allah'ın vesilesiyle birçok kimseyi dirilttiği veya uyandırdığı veya uyanmalarına vesile olduğu mü'min veya iman eden kardeşlerinin de hayatlarının anlam kazanmasına sebep olur. Bu hayat onun için bu şekliyle öyle büyük bir anlam kazanır ki Peygamber (sav) hadis-i şerifinde buyurduğu üzere: "Allah'ın senin vasitan ile bir kişiyi dahi hidayete erdirmesi, senin için kırmızı tüylü develerden daha hayırlıdır." diyor. Bu hadisin söylendiği dönemde Arapların en değerli serveti sadece maddi değeri itibarıyla değil hayati fonksiyonu bakımından da en değerli varlıkları insan dışında neydi, develerdi. Günümüzde buna ne tekâmül eder onun üzerinde durmaya gerek yok. Her neyse o, en değerli kabul edilen maddeciler nazarında neyse o. Şimdi materyalizmin egemen olduğu bir dünyada, insanların hayatlarını bu maddi değerleri elde etmek için verdikleri bir dünyada şahadete talip olan veya uğrunda ölümün şehitlik olduğu hakikati beşeriyete aktarmaya veya iletmeye çalışan, göstermeye, anlatmaya, yaşamaya ve yaşatmaya gayret eden kişi, bunları da bunların fazlasını da Cenab-ı Allah'a beden olarak vermiştir zaten. Tabi burada Cenab-ı Allah'ın lütfkârlığına da dikkat çekmeden geçmek doğru değildir. Ne canımız bizimdir ne de elimizde bizim dediğimiz malımız bizimdir. Bunlar Allah'ın vergisidir. Ama Allah bunlara karşı bizde, fitratımızda bir düşkünlük bir meyil halketmiştir. Bu bir fitridir, fitrattır. Cenab-ı Allah'ın buyurduğu gibi mala, kadına, çocuklara, kadının erkeklere, kadının erkeğe sevgisi eğilimi, yığın yığın biriktirilmiş mallara, salma güzel atlara sevgi, insanlara

süslü gösterilmiştir. İşte Cenab-ı Allah bize verdiği ve fitratımızda onlara karşı bir meyil yarattığı, malımızı ve canımızı kendisi verdiği halde bizden tarifi imkânsız fevkalade büyük bedellerle geri istiyor. Satın aldığı belirtiliyor. Ve böyle bir alışveriş yapanlara müjdeler olsun diyor. Gerçekten ahrette yaptığımız o taahhüdü dünyada bu alışverişi yaparak gerçekleştirerek tasdik etmek durumundayız. Cenab-ı Allah'a o sensin bizim rab-bimiz dediğimiz zaman yaptığımız şahitlikte, sadakatimizi ispat edeceğimiz alan ve zaman dilimi bu dünya hayatıdır ve bu dünya hayatındaki süremizdir. Ve bir gün gelecek ve bu hayat, Cenab-ı Allah'ın takdir ettiği şekilde,

bir surette noktalanacaktır. Önemli olan ne, taahhüdümüzün, sadakatimizin bizim tarafımızdan ortaya konulmasıdır. Bunun için de gözümüzü kırpmadan veya göz kırpacak kadar bir süre dâhi geçirmeden bu davamıza sadakatimizi kesintisiz olarak sürdürmektir. Davanın adımlarının herhangi birisinde veya neresindeyse davanın bize yüklediği sorumlulukları, mesuliyetleri gücümüzün son noktasına kadar yerine getirmektir. Bu azim ve kararlılığı sürdürmektir. Bu duygu ve şuurla Allah için, yaşanmayan bir zaman, Allah için bu duygu ve şuurla alınıp verilmeyen bir nefes inanın ömürden bir kayıptır. Ve bu ticaretin karını azaltan bir haldir. Onun için kalbimiz, ruhumuz, bu hususta isterseniz beynimiz de diyelim, devamlı müteyakkız olmak zorundadır. Şafi mezhebinde fıkhi olarak çok hoşuma giden bir incelik var. Yaptığınız bir amelin niyetinin amelin başından sonuna kadar devam etmesi lazım. Niçin? Başından sonuna kadar o amelin idrakinde olabilmek için. Yoksa gaflet her zaman için sizi alıp götürür bir yerlere. Buradaki amel birimini veya örneğini hayatın tamamı için düşüneceksiniz. Biz bu hayatı böyle bir niyetle yaşamak için geldik dünyaya veya "Lailaheillallah Muhammed-un Rasulullah"ı söylediğimiz veya idrakine vardığımız, diyelim ki buluş çağıdır, buluş çağından itibaren bu ni-

Her birimizin hayat programında her gün mutlaka bu dava için ayırdığımız, ayırmak zorunda olduğumuz, bu herkes için farklı şartlar da olabilir elbette, ayırmak zorunda olduğumuz belli bir zaman dilimi, belli bir imkân olduğunu unutmayacağız ve bunu ifa etmek için yaşamasını bileceğiz. Göreceksiniz o zaman hayat anlam kazanır. Bu din için bu büyük hakikat için ne kadar fedakârlıkta bulunursanız, zorluklar ve sıkıntılar çekerseniz bundan daha müstesna daha büyük bir ruhi lezzetin olmadığını her geçen gün aşama aşama idrak edeceksiniz.

yetimizi hayatımızın sonuna kadar, uyku hali veya baygınlık hali vb. gibi şuurumuzun başımızda veyahut da üzerimizde olmadığı haller dışında bu hayata ben ne için varım? Benim bu hayattaki görevim fonksiyonum nedir? Sorularına her zaman muhatap olduğumuzu ve her zaman cevabımızın "Allah için yaşıyorum, Allah için ölmek için yaşıyorum" gibi bir muhtevada bu hayatın yaşanmasıdır.

Hayatta her birimizin icra ettiğimiz iş, meslek vb. ne olursa olsun onu mutlaka bir şekilde veya dolaylı olarak ya doğrudan o işimizin, mesleğimizin kendisinden dolayı olarak yani ondan elde ettiğimiz kazançlar diye-

lim. Bu kazançların bir şekilde bu ilahi davaya bu büyük hakikate, bu büyük davanın insanlığa ulaştırılmasına ayrılması lazımdır. Her birimizin hayat programında her gün mutlaka bu dava için ayırdığımız, ayırmak zorunda olduğumuz, bu herkes için farklı şartlar da olabilir elbette, ayırmak zorunda olduğumuz belli bir zaman dilimi, belli bir imkân olduğunu unutmayacağız ve bunu ifa etmek için yaşamasını bileceğiz. Göreceksiniz o zaman hayat anlam kazanır. Bu din için bu büyük hakikat için ne kadar fedakârlıkta bulunursanız, zorluklar ve sıkıntılar çekerseniz bundan daha müstesna daha büyük bir ruhi lezzetin olmadığını her geçen gün aşama aşama idrak edeceksiniz. Ediyorsunuz da. inanıyorum ki öyledir. Söylemek istediğim şu şehadet bir liyakattir ona layık olabilmek şehitliğe götüren veya şehitliğin görevi olan şahitliği yaparak yaşayabilmeye bağlıdır. Bu şekilde yaşanmadan, az veya çok süre çok önemli değil, şehit olmak mümkün değildir. Çünkü Peygamber (S.A.V)'e gelip "Ey Allah'ın Rasulü bir adam ki ne kadar kahraman olduğu görünsün diye çarpışır. Bir adam ki kavmini korumak ve himaye etmek maksadıyla çarpışır. Bir adam ki savaşın neticesinde ganimet elde etmek için çarpışır. Bunların hangisi Allah yolundadır?" hepinizin bildiği bir Hadis-i Şerif'tir

bu. Ne diyor Peygamber (S.A.V): " Allah'ın Kelimesi yani Allah'ın Dini yani "Lailaheillallah Muhammed-un Rasulullah" ve bunun gerektirdiği akide ve hayat nizamı en yüce, en üstün olsun diye savaşırsa onun savaşı Allah yoludur." Çünkü Mü'min'in şahitliği bu hakikat içindir. O bu hakikate şahitlik ediyor dolayısıyla mücadelesi, savaşı, kavgası da bu hakikat uğruna olacaktır. Hadis-i Şerif'te örnekleri verilen yapma, gülünç, kısır ve gerçekte şeytani değerler bir şehit için kendilerine dönülüp bakılıp iltifat edilemeyecek kadar seviyesiz ve dediğim gibi şeytani olduğu için onlara karşı durulması savaşılması gereken değerlerdir. Bunlar uğrunda ölüm isteyen istediği ismi versin şehitlik olmaz, buna şehadet denilmez. Siz en acı tatları ağızınıza koyduğunuz zaman istediğiniz kadar şeker niyetiyle veya bal niyetiyle onu yiyor olunuz bir kıymet ifade etmez. O acının size vereceği elem veyahut da o ekşinin size vereceği rahatsızlık ya da zehrin sizde yapacağı tahribatı sizin niyetinizin böyle olması veya böyle "bu şifadır aslında zehri şifa diye ye" demeniz hakikati değiştirmez, hiçbir etkisi olmaz. Onun için doğru ölüm için doğru yaşayış vazgeçilmez bir şarttır. Onun için başta okuduğum Ayet-i Kerime'de ne diyor: "Allah'a verdikleri ahitlerinde, taahhütlerinde, sözlerinde sadakat gösterenler vardır." Söz veriyorsunuz, iddiada bulunuyorsunuz, Lailaheillallah demek bir iddiadır. Evet, hakikattir o ayrı bir şey ama biz onu söylediğimiz zaman bir iddiada bulunuyoruz, aklen ve hukuken her bir iddianın da kendisine uygun usul ve şekillerle ispat edilmesi lazımdır. Lailaheillallah'ı ispat etmenin yolu da o inancın gereği olan hayatı yaşamak ve onun için ne zaman ve nasıl bir fedakârlık gerekiyorsa onu ortaya koymaya bağlıdır. Ayetin devamı hayatta kalanları ilgilendiriyor: "Kimileri de beklemektedir." Ama gidenlerinde kalanlarında ortak bir özelliği vardır; Ahitlerinde, sözlerinde, iddialarında doğruluk ve sadakatlerini ispatlamak noktasında hiçbir değişiklik yapmadılar. Sözlerine sadakatlerini de sonsuza kadar sürdürdüler veya ecelleri gelinceye kadar sürdürdüler.

Mü'min için hayat böyleyken iman nimetine mazhar olamamış zavallılar için hayat ne ifade eder. Evvela Mü'min'in ilminin eriştiği nokta ile iman etmeyenlerin ilimlerinin veya bilgilerinin eriştiği nokta bakımından kıyas edilemeyecek kadar büyük bir fark vardır. Mü'minin ilmi dünyayı aşar ahirete ulaşır. Çünkü o gaybe iman eder ve inandığı bu gaybi hakikatler için yaşar

ve hayatını da feda eder. Alışverişini bu maksatla yapar. Ama mü'minin inandığı hakikatlere iman etmeyenlerin ilmi ne kadardır? Rum Suresi 7. Ayet-i Kerime'de belirtildiği üzere: "Onlar dünya hayatının zahirinin, yani görüneninin, sadece bir bölümünü bilebilirler". Onların bilgileri dünya hayatıyla, ama dünya hayatının tamamını kesinlikle kuşatmamak üzere, dünya hayatının zahir olanının, dıştan görüneninin sadece bir kısmı ile alakalıdır. Cüzi bir şey bilirler ve bunlar dünya hayatına razı olmuş olurlar ve o hayat ile rahatlarlar. Onlar dünya hayatına razı oldular ve bu hayatta rızalarıyla huzur buldular, bu kadarı yeter bize dediler. Fakat bu inanca ve bu anlayışa sahip olanların hayatları gerçekte kimin hayatı gibidir? Kimin seviyesindedir? Kur'an-ı Kerim'de onlarla ve hayatları ile ilgili birçok değerlendirmelerden birisi de, mesela Araf 179. Ayeti Kerime'de şöyle belirtiyor, onlar ancak 4 ayaklılar gibidirler hatta yolları itibari ile daha da şaşkıncılar daha da sapıklıktadırlar. Niçin? Çünkü onlar hayatı dünya odaklı ve dünyanın darlığı sınırları ile mahdut hayat denilemeyecek kadar basit ve diğer canlılardan farklı kılmayan hatta onları diğer canlıların derecesine indiren bir hayat yaşıyorlar. Bunlar zavallıdırlar ama biz misyonumuz gereği kendimizi bu zavallılara karşı hep sorumlu hissederiz çünkü bu Kur'an bütün âlemlere uyarıp korkutucu olmak üzere nazil olmuştur. Rasulallah (S.A.V.) bütün insanlara müjdeleyici ve korkutucu, Beşir ve Nezir, olmak üzere gelmiştir. Biz bu hakikate iman edenler olarak bu hakikati tüm beşeriyete biz ulaştırmakla yükümlüyüz. Onun için biz esas itibari ile akidemiz için yaşadığımız bu hayatı sorumluluklarımızı akidemiz gereği yerine getirmeye çalışırken ciddi manada onlara faydalı olmak için bir çaba ve bir gayret içerisinde de olmuş oluyoruz. Gönül arzu eder

ki bizim bu çabalarımızı doğru değerlendirsınler o zaman onların menfaatine olur. En azından bu gerçeği kabul ettikleri zaman davetin önünde engel teşkil etmekten vazgeçerler. O ayrı bir konu onların bilecekleri bir hadise fakat biz her halükarda sorumluluğumuzun onlara karşı da olduğunu hiç bir zaman unutmuyoruz.

Cenab-ı Allah bu ümmeti bu yönüyle beşeriyete karşı şahit olarak görevlendirmiş ve o konuma getirmiştir. Cenab-ı Allah buyuruyor ki, " böylece biz sizi vasat, mutedil, üstün, dengeli, yüce hakikatlere iman eden ve bu hakikatler doğrultusunda yüce bir hayatı temsil eden ve ona davet eden bir ümmet yaptık. (Niçin) İnsanlara karşı şahitlik edesiniz ve Rasul de size karşı şahit olsun diye". İslam fıkhında şahitlik yapabilmek ve mahkeme huzurunda şahitliğinin kabul edilmesi bir Mü'min'in önemli payedir. Öyle sıradan kimselerin şahitliği kabul edilmez. Çünkü mesela Kuran-ı Kerim'de başkalarına iftira yoluyla zina isnadında bulunan kimselerin alacakları cezadan ayrı olarak veya cezanın bir diğer öküresi, bir diğer kısmı ebediyen onların şahitliklerini kabul etmeyiniz diye pekiştiriliyor. Onun için şahidin şartlarından birisi adaletli olmasıdır. Yani büyük günah işlediğinin fıkhi tarifi budur, sabit olmaması görülmemesi, bilinmemesidir. Ayrıca bazı küçük günahlar üzerinde ısrarcı olduğunun bilinmemesidir. Böyle bir Müslüman'ın ancak mahkemede şahitliği kabul edilir. Hâkim eğer onun böyle olduğu konusunda fikir sahibi değilse işe onun böyle olduğuna şahitlik edecek kimseleri dinlemekle başlar. Öyle her önüne gelen namusum şerefim üzerine yemin ederim demekle olmaz bu iş, insanların hukukları çok önemlidir. Takvası, dini, diyaneti sağlam olmayan insan her zaman iftirada bulunabilir, hakikatı değiştirebilir veya yalancı şahitlik yapabilir. Onun için laik sistemlerin açmazı bir alanda değil her alandadır. İnanıcı hayatın dışına ittiniz mi siz, beşeriyeti inanın hayvandan daha aşağı mertebeye indiriyorsunuz. Onun için bugün bu cahili sistemlerin en büyük cehaleti budur. Beşeriyeti alçaltan sistemlerdir bunlar. Ve biz di-

Cenab-ı Allah bu ümmeti bu yönüyle beşeriyete karşı şahit olarak görevlendirmiş ve o konuma getirmiştir. Cenab-ı Allah buyuruyor ki, " böylece biz sizi vasat, mutedil, üstün, dengeli, yüce hakikatlere iman eden ve bu hakikatler doğrultusunda yüce bir hayatı temsil eden ve ona davet eden bir ümmet yaptık. (Niçin) İnsanlara karşı şahitlik edesiniz ve Rasul de size karşı şahit olsun diye".

ğer insanlara karşı şahitlik eden insanlar olarak Mü'minler olarak, bu cahili sistemlerin alçalttığı beşeriyeti düştüğü bataklıktan kurtarmak üzere ortadayız. İnsanlara karşı şahitlik etmek sorumluluğu budur. Rasulullah (S.A.V.) efendimiz de bize bu manada bu görevimizi ne kadar ifa edip etmediğimiz noktasında şahit olacağı Ayet-i Kerime'de belirtilmiştir. Bu konudaki devamıza ve beşeriyeti bataklıktan kurtarmaktaki sadakatimize alamet olmak üzere biz her halimizle inandığımız hakikatlerin tasdikini yapıyoruz, onayını yapıyoruz, şahitliğini yapıyoruz. Anlaşıldığı üzere şehid ile şahitlik arasındaki benzerlik ve yakınlık sadece lügati bakımdan köklerinin aynı üç harften

meydana gelmesinden dolayı değil bu üç harften türeyen yani şin, he ve dal harflerinden türeyen şehid ve şahid kelimelerinin bu manada birbirleriyle de alakalı oldukları kendiliğinden görülür. İkisi de Türkçe söyleyecek olursak biri mübalağa ifade etmek üzere "şehid" kelimesi etken ortaç dediğimiz isim türlerindendir. Tanıklık eden demek şehit kelimesi de tanıklık eden demektir şahit kelimesi de. Ama şehidin kökü veya kalıbı mübalağa ifade ediyor. İleri derecede şahitlik ediyor. Çünkü onun şahitliğinin ileri derecede olmasını gerektiren veya hak kettiren bu nitelemeyi bu niteliği hakkettiren bir fazlalığı var. O doğruluğunu davasındaki samimiyetini ve davasının doğruluğunu bir de zamanı gelince kanıyla ifade yerindeyse mühürlediği için öyle bir mübalağa ismiyle isimlendirilmeyi ve diğer şahitten ayrılmayı hak etmiş oluyor. Buradan şuna da tekrar dikkat etmemiz gerekiyor; şahidin adil olması gerektiği gibi elbette az önce izah etmeye çalıştığım anlamı ve çerçevesiyle şehidin de hayatında adil olması gerekiyor. Adil bir hayat sürenler şehid olur. Hayatında adalete yer vermemiş olanların şehid olma ihtimalleri tevbe etmeleri hali dışında elbette veya başka özellikleri, dolayısıyla bilmediğimiz ama Cenab-ı Allah'ın lütfedeceği gerekçeler dolayısıyla olabilir mi olabilir. O ayrı bir konu. O halde değerli kardeşlerim şehadet elbetteki Allah'ın nasip edeceği bir hadisedir. Ama

bizim yapabileceğimiz bir şey var. Şehit gibi yaşamak. O'nu nazar-ı itibara alarak o esaslar çerçevesinde hayatımızı anlamlandırmak zenginleştirmek ve ona göre hayatımızı keyfiyetlendirmek icab ediyor. Buna dikkat etmek zorundayız. Hayat bazen o kadar kısa güzel işlerle bezeniyor ki o kısacık güzel işler hayatı çok fazla değerlendiriyor. Bir hadis-i şerifle demek istediğimi anlatmaya çalışayım. "Cenab-ı Allah biri diğerini öldürmüş iki kişinin elele cennete girmesinden güler." diyor hadis-i şerif. Ashab "ya Rasulallah bu nasıl olacak?" diyor. "bunlar savaşta karşılaşan iki kişidir. Biri mü'min biri kafirdir. Kafir mü'mini öldürür, mü'min şehid olur, cennete girer. Sonradan onu öldüren o kâfir mü'min olur ve bunlar el ele tutuşarak cennete gireceklerdir." Onun için hiç ummadığımız zamanda yaptığımız keyfiyeti itibariyle çok değerli ama işgal ettiği zaman ve mekân belki çok küçük olan ama keyfiyeti büyük olduğu için Cenab-ı Allah tarafından büyük çapta mükâfatlandırılan çok ameller vardır. Buna dair ayetler hadisler pek çoktur. Mesela peygamber(as) bir dinar yeri gelir on dinardan daha değerli olur diyor Allah nezdinde. Niçin çünkü adam o dinara sahip ve öyle bir yere verir ki, hani Türkçedeki tabiriyle cuk diye yerine oturur. Tam yerini bulur. Turnayı gözünden vurmuştur o infakıyla ve verecek başka bir şeyi de yok. Bir diğerinin on dinarının onun için hiçbir kıymeti yok. Cenab-ı Allah o biricik dinara ondan daha fazla kıymet biçer. Niçin çünkü o bir dinarı verdiren şartla ve verilmiş keyfiyeti fonksiyonu etkisi diğerleriyle kıyas edilemeyecek kadar yüksek ve önemlidir. O halde burada şunu söylemek istiyorum. Peygamber(as)'ın söylediğine dikkat edelim 'Velatehkiranneminelmağrufişeya' Mağruf olan hiçbir şeyi küçümseme, iyiliğin küçüğü büyüğü olmaz. Ne zaman ne kadar iyilik yapabilirseniz İslam'ın değerlerine göre o kadarını yapınız. Hele ben daha büyüğünü yapmak için bekleyeyim. Hayır bu iş beklenmez. Bunun tersini de Peygamber(as) Veda Haccı'nda şöyle dile getiriyor. Şeytan diyor artık bugünden sonra kendisine ibadet edeceğinizden yana ümidinizi kesmiştir. Ama küçük gördüğünüz hususlarda kendisine itaat etmenize de razıdır.

Peygamber (as)'ın söylediğine dikkat edelim 'Velatehkiranneminelmağrufişeya' Mağruf olan hiçbir şeyi küçümseme, iyiliğin küçüğü büyüğü olmaz. Ne zaman ne kadar iyilik yapabilirseniz İslam'ın değerlerine göre o kadarını yapınız. Hele ben daha büyüğünü yapmak için bekleyeyim. Hayır bu iş beklenmez.

Bunun tersi demek ki münkerin de küçüğünü görmeyeceğiz. Yav ne olacak ki? Yapsam falan. Hayır, kendini iyiliğe öyle bir alıştıracaksın ki küçük büyük karşına ne çıkarsa her türlü iyiliği yapabilecek hale gelmelisin. Kötülükten uzak durmak senin için öyle bir eğitim haline gelecek ki kötülükse kötülüktür diyeceksin, münkerse münkerdir diyeceksin. Küçüğü büyüğü önemli değil hiçbirisine yanaşmıyorum diyebileceksin. İşte bu haya bu duruş insanı şehid olmaya aday eder. Bir diğer nokta Bakara Suresi'nde malum şehidliği mevzu bahis

eden ayet-i kerimleri bir öncesi bir sonrasıyla ele almak istiyorum veya size hatırlatmak istiyorum. Estağizubillah "Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım taleb ediniz." Yani sabrınız ve namazınız Allah'ın yardımını celbedecek Allah'ın yardımının size gelmesine sebep teşkil edecek bir nitelikte bir mahiyette bir seviyede olması gerekiyor. Namazımıza ve sabrımıza o niteliği kazandırmaya çalışın. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir. Talut'un ordusu ne demişti nehri geçtikten sonra "Rabbimiz üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımıza da sağlamlık ver sebat ver direnç ver. Senin davan uğrunda hiçbir zorluk ve sıkıntı dolayısıyla dönmemeyi aksine sebat gösterip her fırsatta ileriye öne geçmeyi nasip et. Ve onun arkasından kafir topluluğa karşı zafer nasip et." Başta Suriye'deki kardeşlerimize İslam dünyasının her tarafında soğuk ve sıcak şekliyle küfre karşı mücadele veren bütün mü'minlerin üzerine bizim de üzerimize Rabbimiz bu dava ve bu hayat üzerinde onun razı olacağı hayat üzerinde O'nun razı olacağı bir ölümle ölmek suretiyle bunu nasip etmesi suretiyle üzerimize gerçekten hepimizin üzerine sağınak sağınak sabır yağdırmasına ihtiyacımız var. Bunlarla biz Allah'ın yardımını celbederiz. Ayaklarımızın sebat bulması çok ehemmiyetlidir. Öyle rüzgarlar esiyor ki öyle fitne rüzgarları esiyor ki. Dün yanı başımızda duran kardeşlerimiz bu rüzgarlara kapılıp gitmiş görünüyor. Bu kötü rüzgarların hangimizi kapıp götürceğinden de emin değiliz. Onun için bu rüzgarların bu fırtınaların bu fitnelerin karşısında direnebilmek için her zaman Allah'la O'ndan yardım dileyerek irtibatımızı sürdürmemizi bil-

memiz lazım. Bir mü'min kardeşimden duyabileceğim ve duyduğum beni en müteessir eden en çok üzen sözlerden birisi de beni bırakıp gittiği halde benim duruşumu küçümsercesine sen hala buradasın demesidir. Kendi adıma üzülüyorum. Ben duruşumdan hem memnunum hem değilim. Memnunum çünkü bozmadım, memnun değilim yeterli değil. Yeterli görmüyorum. Fakat onun bana bunu söylemesi onun adına beni gerçekten yaralıyor. Bununla neye dikkat etmek istiyorum. Az önce söylediğim gibi bu fitnelere karşı bu asrın fitnelere karşı Allah'ın gerçekten

bize sağnak sağnak sabır yağdırmasına ihtiyacımız var. Bunu Cenab-ı Rabbul Alemin'den istemeyi fiillerimizle davranışlarımızla sözlerimizle kalpten niyetlerimizle asla ihmal etmemeliyiz. Ancak o zaman Allah bizimle beraberdir. Namaz hakkında ne söylesek azdır. Peygamber (as)'ın namaz benim gözbebeğimdir demesi yeter. Başka bir şey söylemeye gerek yok. Aman namazımızı ben aksatmayalım demeyeceğim elbette aksatmayacağız. Fakat en azından o namaz vaktinde Allah'la beraberliğimizin ifade yerindeyse seviyesini olabildiği kadar yükseltmenin yollarını aramalıyız. Bunun için namazın dışındaki sair zamanlarda Kuran'la Rasullah (as)'la mü'minlerin, İslam ümmetinin dertleriyle haşır neşir olmamız lazım. Çünkü bu ümmetin derdiyle dertlenmeyen onlardan değildir diyor Rasullullah (as) çok büyük dertlerimiz var. Ve en büyük dertlerimizin başında yüzyıllardır yaklaşık darmadağın olmuş bu ümmetin başına musallat olan bu zalim, facir, kafir yönetimlerdir. Ve bu dertleri sürekli olarak körükleyen bir haçlılık ve Yahudilik fitnesi vardır.

Cenab-ı Allah bütün bu dertlere karşı hem dertlenmeyi hem de mukavemetin yollarını göstermeyi ve bu mukavemeti göstermek için bize gerekli olan sabrı ve bizimle olan beraberliğini esirgememesini niyaz ederiz. Ondan sonra Allah'tan sabır ve yardımla namazla yardım diledikten sonra Cenab-ı Allah özel bir hal bize göre böyle görüldüğü halde hayır siz buna böyle demeyin diyor. 'velatekululimenyugtelifisebiliemvata' sakın Allah yolunda öldürülmüş

"Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım talep ediniz." Yani sabrınız ve namazınız Allah'ın yardımını celbedecek Allah'ın yardımının size gelmesine sebep teşkil edecek bir nitelikte bir mahiyette bir seviyede olması gerekiyor. Namazımıza ve sabrımıza o niteliği kazandırmaya çalışın. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

olanlara, öldürülenlere ölümler demeyin. Çünkü onlar hayat-tadırlar diridirler Rabblarının yanında. Ve rızıklanırlar. Ondan sonra Cenab-ı Allah ne diyor? 'velenebluvennekum bişeyimminehavfiyel... vebeshirissabirin.' bu dava bakın sabırla başladı sabırla bitti. Sizi çünkü diyor bir miktar korku biraz açlık mallardan ve mahsullerden yana eksiklik canlardan yana eksiklikle imtihan edeceğiz. Bütün bu eksikliklere rağmen davası üzerine sebat edenleri müjdele sabredenleri müjdele diyor. O halde sabır şahadet yolundaki yolculuğun en vazgeçilmez azığıdır. Çünkü sa-

bırsızlık tahammülsüzlük metin olamayışı dolaşısıyla duruş üzerinde sebat etmeyişi arkasında getirir. Bu da belki kısa bir zaman içerisinde çok büyük zararlara telafi edilmesi imkansız zararlara sebebiyet verebilir. Onun için yolda giderken yanbaşındaki kardeşiniz şehid düşebilir. Davanın menfaati senin o anda onunla ilgilenmemeni gerektirecek kadar zorlu ve sıkıntılı bir hal olabilir. Bu durumda ilerlemene devam edeceksin. Onu Allah'a emanet edip gideceksin. Çünkü bu dava ayakta dursun diye biz düşeriz. Bu davanın sancağı devamlı yükselsin diye düşer mü'minler. Cafer-i Tayyar (rha)'ın sağ kolu kopuyor İslam Sancağı yere düşürülmez diyor. Soluna alıyor. Sol kolu kopuyor karnına dayıyor ve onun üzerine eğiliyor bineğiyle göğsü arasında sancağı tutuyor. Ben düşerim fakat bu dava ve bu davanın sancağı düşmez diyor. Bunu anlatıyor bize. İşte sabır yeri gelir bu şekilde gerekebilir. Onun için kendimizi gerçekten zorluklara sıkıntılara meşakkatlere alıştırmamızı bilmemiz lazım.

Oruç sabrın yarısıdır diyor Peygamber (as) efendimiz. Namazla sabırla Allah'tan yardım dileyin diyor Cenab-ı Allah. Çünkü namaz apayrı bir ibadet bambaşka bir şey. Ve bir de bir namaz içinde Kur'an-ı Kerim özellikle çok dikkat çekiyor ki. Peygamber (as) için farz ümmeti içinde nafilelerin en büyükleri teheccüde dikkat çekiyor. 'İnnenaşietelleylihiyeessedduve... vegile' diyor. Geceleyin o kalkış varya diyor onun etkisi baskısı çok daha çetin çok daha güçlü yani insanın ruhunu zerrelere kadar bir uyandırıcı

kendine getirici ve orada söylenen sözü daha doğru söyletici. Şunu söylemek istiyorum şehadete giden yolda samimi isek bu yolculuğun gerekli azığını da edinmeyi ihmal etmeyeceğiz. Bunun bazılarını ben değinmeye çalıştım. Bunun ödülü mükafatı ise sayılamayacak kadar çoktur. Şimdi Peytgamber(as) bakınız ne diyor. Tabiinden Mesud diyor ki. Abdullah bin Mesud Al-i İmran 169'uncu ayeti kastediyor. 'velatah-sebannegutilu... emvata' "Sakin Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanma." Ayeti hakkında sordum ne demek bu dedim. Dedi ki Abdullah bin Mesud: bende bunu Rasulullah'a (s.a.v.) sordum. Şöyle buyurdu diyor: "Şehitlerin ruhları yeşil kuşların kursaklarındadır diyor. Bunların arşa asılı kandilleri vardır. Öyle enteresandır kuş yani bunların keyfiyetlerini bizim tasavvur etmemiz mümkün değildir. Kuş demekle bırakmıyor Rasulullah (s.a.v.) arşa asılı kandillere gider diyor bu kuşlar. Ve bu kuşlar cennette ki şehitlerin ruhları kursaklarında olduğu halde, istedikleri gibi dolaşırlar diyor. Sonra bu kandillere tekrar gelir tüner, oraya konar. Yani onların kondukları yuvalar Rahman olan Allah'ın arşının altı gidip yiyip doymak için çünkü kuş yuvasından kendisinin ve yavrularının erzakını toplamak için, karnını kursağını doyurmak için çıkar. Cenneti dolaşıp gelecekler, tekrar arşın altında barınacaklar.

Bir diğer Hadis-i Şerifte diyor ki; cennete girdikten sonra hiç kimse dünyaya dönmek istemez. İsterse yeryüzü kadar her şey ona verilsin yine dönmek istemez diyor. Şehid müstesna. O tekrar dünyaya dönmeyi temenni eder, on defa daha gidip öldürülse ve tekrar gelse ölse gitse diye temenni ediyor diyor. Sebep ne? Orada göreceği pek büyük lütuf ve insanlar dolayısıyla. Peygamber (s.a.v.) kendisi bile Muhammed'in canı elinde olana yemin ederim diyor. Allah yolunda gazaya çıkıp öldürülmeyi çok arzu ederim. Sonra gaza edip sonra yine öldürülmeyi arzu ederim. Cenab-ı Allah borç dışında şehidin bütün günahlarını bağışlar. Dolayısı ile şehidin mükafatı ve mertebesi ile ilgili olarak söylemek çok şey var. Okunacak çok ayet, zikredilecek pek çok hadis-i şerif var. Bunların bir çoğunu zannederim okumuş ve biliyorsunuzdur. Zaten bunlar ümmetin dinamiğidir. Ümmet bunlarla harekete geçmiştir. Tarih boyunca ve hala bunlarla dimdik ayakta. Çok basit bir örnek yani, Allah'ın ve Rasulünün düsturlarının bizi nasıl harekete getirdiğine örnek olmak için söylüyorum. Ramazan ayı geliyor, insanlar oruç

tutuyor, ve herkes başkalarına iftar vermek için kendi imkanları içerisinde yarışa giriyor. Bunu on dört asır öncesinden şu yirmi birinci asırda materyalizmin egemen olduğu bu asırda insanları bu şekilde kendi sofrasına ortak etmeye iten ne? Peygamber'in (s.a.v.) on dört asır önce yapmış olduğu başkalarını iftar ettirmenin sevabı ile ilgili teşvikler; bu teşviklerle ümmet harekete geçiyor birbirleriyle yarışa giriyorlar. Herkes kendi imkânlarına göre. Misafir götürdüğü zaman şartları durumu ne olursa olsun, o gün kendisini bahtiyar hissediyor, mutlu hissediyor, zevk alıyor. Söylemek istediğim şu bu buyruklar gerçekten Kur'an'ı Kerim'in işaret ettiği gibi ümmete hayat veren buyruklardır. Bunlar bizim canımızdır. Bizi canlandıran şeylerdir bunlar. Onun için bizim için bunlar çok değerlidir. Çünkü Cenab-ı Allah ne diyor? Ey iman edenler sizi hayat verecek şeylere çağırıldığı zaman Allah'ın ve Rasulünün çağrısını kabul edin. Bunlar bize çağrılardır. Ve bu çağrılar bizim hayatımızdır. Biz bunlarla hayat buluyoruz. Başkaları için hayat bulmak için nefes almak belki yeter, ama bizim için yetmiyor. Bizim için nefesten de önde gelen bir hayat iksirimiz bir hayat unsurumuz vardır. O da bu ilahi buyruklardır. Ümmeti harekete getirenler bunlardır işte. Tarih boyunca tağutlar önünde herşeye rağmen bu ümmeti yine dimdik ayakta tutan varlığını devam ettiren bu gibi düsturlardır. Ne diyor Peygamber (s.a.v.) "şehitlerin efendisi Hamza'dır." Bir de bir zalimin karşısına dikilerek ona zulmünden vazgeçmesini emrettiği için o zalimin öldürdüğü kişidir. Zalimin zulmüne karşı durmak bu hayatın en önemli dinamiğidir. O insanı o hale getirenler Hamza gibi olamayacağını zaten biliyor, ama ondan sonraki mertebeyi yakalayabileceğine inanıyor. Onun için tarihimiz, bu ayrı bir vechedir gerçekten üzerinde durulmaya değer; bazılarının söylediği gibi efendim işte sizlerin tarihinizde bilmem zalimlere karşı durmak yok, gelenek yok felan filan. Bunların tamamı iftira. Ve bizi uyuşturmak isteyenlerin söyledikleri sözlerdir. Öyle duruşlar vardır ki bunların haddi hesabı yok. Bunun için faraza her hangi bir İslam tarihini şuanda hatırıma geldi. İmam Zehebinin siyer-i alabin mübelasını okuyun mesela. Görün orada ilim kitaplarının duruşları nedir, nasıl olmuştur. Var mıymış, yok muymuş görünler bakalım. Konumuz o olmadığı için belki bunun üzerinde uzun uzun durmak gerekiyor. Dolayısıyla bu hadis ümmete tarih boyunca bu ve benzeri hadisler ne yapmıştır, hayat iksiri olmuştur. Kısa bir fıkhi bilgiyi hatırlatarak

sizi daha fazla yormadan sohbetimi neticelendirmek istiyorum. Şehid İslam alimleri tarafından konu ile alakalı ayet ve hadislerin tetkik edilmesinin neticesinde üç gruba ayrılır.

Kamil manasıyla şehid, bu hem dünyadaki fıkhi ölçülerimizle veya şer-i ölçülerimizle hem de ahirette de şehiddir. Şehid bu ameliyle mükafatı görecektir. Bunun için fukaha altı şartın olduğunu söylerler. Niye konu ile alakalı deliller bunları gerektiriyor. Akıllı olmak, Müslüman olmak, küçük büyük hadesten temizlik, belli bu şart bazı hallerde mevzubahis olmayabilir, çünkü biz harbe savaşa çağırıldığı vakit gusledecek vakit bulamadığı için savaşa katılan eğer ölseydi kesinlikle şehid olacak olanları bildiğimiz kimseler var. Yıkanabilme olduğu halde yıkanmayan kimseler için düşünülebilir. Ve bir de savaşa aldığı yaranın, isabetin akabinde ölmek bunun için işte yirmi dört saat yiyip içecek şekilde yaşamamayı ifade ederler. Muhtemelen bunu Hz. Ömer'in ve benzeri bazı şehidlerin yaralanması sonucundaki şehadetinden çıkarmış olabilirler. Vel hasıl ama en önemli şey şu; akıl, buluş, Müslümanlıkla v.s. birlikte İslam davasını, İslam kelimesini yüceltmek için savaşırken mücadele verirken ölmektir. Bunlar vazgeçilmez şart.

Ahret şehidi ise sözü geçen şartlardan birisini taşımayan şehittir. Zulmen öldürüldüğü halde mesela cünüb olarak veya gusletmesi gereken bir halde öldürüleni örnek verirler. Bir de Peygamber'in (s.a.v.) hadisi şeriflerinde işte şu hastalıktan ölen veya şu şekilde ölen, deprem neticesi, sel neticesi, buna benzer afetler neticesinde ölen, iman elbette hepsinde vazgeçilmez şarttır, olan kimsede şehittir. Buna da ne deniyor ahirette şehid, yani şehid sevabı alır. Birde bunlardan birisi de malum Cenab-ı Allah'tan samimiyetle şehadeti isteyen bir kim-

Bizi şehidlerle dopdolu bir tarihin sahibi yaptığı için, böyle güzel bir geçmişimizin olması dolayısıyla şehidlerimize Cenab-ı Allah'tan sonsuz rahmet, şehadetlerinin kabulü ve bizleri de samimi olarak şehidliği temenni eden ve isteyen kullarından eylesin, şehidliği gösteren hedefleyen şahidlik mertebesindeki hayatı da bizlerden esirgememesini çoluğumuzu çocuğumuzu hep bu güzel haller üzere hallendirerek yaşatmasını, sevdiklerimizi de aynı şekilde. Ve beşeriyete hidayetini ulaşmasında bizlerin böyle şerefli bir gayeye vasıta kılmasını niyaz ederiz, amellerimizi ıslah etmesini, içimizi dışımızı ıslah etmesini ve ıslah ettiği halimizi de kabul buyurmasını fazlasıyla mükâfatlandırmasını niyaz ederiz.

se diyor, yatağında ölse dahi şehittir. Bunlara ahiret şehidi veya hükmi şehid diyoruz. Üçüncü tip şehid bu da önemlidir, buna dikkat çekmek lazım sadece dünya şehidi. Bu da gerçekte mü'min olmadığı halde şu veya bu sebep dolayısıyla mü'minlerle birlikte olan inkarı da bilinmeyen ama gerçekte münafık olan kimselerin Müslümanlar arasında şehid gibi öldürülmesidir. Biz iç dünyasını bilmediğimiz için ona dünyada da şehid muamelesi yaparız. Dünya ve ahiret şehidi demek bildiğiniz gibi dünyada şehide yapılacak belli bir muamele vardır. Bunu Peygamber'in (s.a.v.) özellikle Uhud şehitleriyle alakalı uygulamasından fıkıh alimlerimizin fukahanın çıkardığı hükümlerle donatılmıştır. Bu konuda fazla bir malumat vermeye gerek yok.

Arzu eden elbette bunu fıkıh kitaplarından uzun uzadıya takip edebilir istediği gibi. Sözlerimizin nihayetinde söylemek istediğimiz veya söylemek istenen elbette Cenab-ı Allah'a bize ihsan etmiş olduğu bu büyük İslam nimeti dolayısıyla hamdu senalar etmek. İkincisi bizi şehidlerle dopdolu bir tarihin sahibi yaptığı için, böyle güzel bir geçmişimizin olması dolayısıyla şehidlerimize Cenab-ı Allah'tan sonsuz rahmet, şehadetlerinin kabulü ve bizleri de samimi olarak şehidliği temenni eden ve isteyen kullarından eylesin, şehidliği gösteren hedefleyen şahidlik mertebesindeki hayatı da bizlerden esirgememesini çoluğumuzu çocuğumuzu hep bu güzel haller üzere hallendirerek yaşatmasını, sevdiklerimizi de aynı şekilde. Ve beşeriyete hidayetini ulaşmasında bizlerin böyle şerefli bir gayeye vasıta kılmasını niyaz ederiz, amellerimizi ıslah etmesini, içimizi dışımızı ıslah etmesini ve ıslah ettiği halimizi de kabul buyurmasını fazlasıyla mükâfatlandırmasını niyaz ederiz. Cenab-ı Allah'ın Rahmet ve Bereketi hepinizin üzerine olsun.

Yeni Bir Fetih

Bekir TOK

"Yönetim konusunda ulûhiyete ait yetkiyi şu veya başka şekilde insana dayandıran, bütün işlerin sevk ve idaresini insana özgü bir iş kılan, iktidarın kaynağı olarak insanı kabul eden, Allah'tan başka, tanılaştırılan insan güruhlarının rab edinildiği tüm beşeri sistemlere bir başkaldırıdır, Cihad." diyor Üstad Seyyid Kutup.

16 Şubat'ta sinemalara giren, bugüne kadar rekor izleyici kitlesine ulaşan bir film gündem oldu 2012'nin Şubat'ına. Birçok yorum yapıldı üzerinde. Gerek görüntü kalitesi, gerek animasyonların gerçekçiliği gerekse senaryonun tarihe uygunluğu konuşuldu hep. Üzerinde durulan konu entel çevreler bakımından Türk sinemasının kat ettiği yer, Müslüman çevre tarafından da "beğenilecek bir film mi yoksa bol bol dini vurgularla dolu bu filmi eleştirmeli miyiz?" kaygısıydı. Ben bir sinema eleştirmeni değilim sadece ümmet tarihinin dönüm noktalarından biri olan o günleri sinemaya aktaran "ceddine yâd" soyun marifetini izleyen ve bir "Müslüman" bakış açısıyla âcizane görüşlerini sunmaya çalışacak bir garibim.

Elbette bu film başta bizleri ilgilendiriyordu. Davetçi Müslümanlar olarak davetin son aşaması olan "cihad" kavramının unutulma derecesine geldiği günümüz çağında, adeta cihad resitallerinin yapıldığı o günlere ait bu yapım elbette dikkatimizi çekiyordu. Acaba ne kadar doğruyu yansıtmışlardı ve ne çeşit sorunlarla karşı karşıya kalacaktık bunu bilmek gerekiyordu. Ben de bu kaygılarla izledim âcizane. İzledikten sonra Seyyid Kutub'un Yoldaki İşaretler'inin "Cihad" bölümünü yeniden gözden geçirme zorunluluğu hissettim.

Muhammed (s.a.v) ile başlıyor film. Söylenildiği rivayet edilen "Konstantiniyye'nin fethi" hadisi canlandırılıyor. Nasıl bir cüret anlaşılması zor Kutlu nebi ile bir Müslüman'ın başını eğmek zorunda kaldığı o görüntüler aynı film içerisinde yer alabiliyor? Türk olmayan bir Müslüman bakış açısıyla bu filmi izlediğiniz zaman, yıllarca ümmete liderlik etmiş bu devletin en cesur komutanının zina eden, çok rahatça yabancı bir bayana dokunabilip, ar edip izleyemediğimiz o müstehcenlikleri yapan biri olduğunu gördüğünüz zaman eminim hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Ve "Ulubatlı Hasan"ın sevgilisi rolünde oynayan kadın mıydı bizim analarımız, diye elbette hayıflanacaksınız. Yıllardır savaşmakla bileği bükülmeyen İslam'ın evlatlarını psikolojik muharebelerle asimile eden şeytani güçlerin yeni bir planı mı yoksa bu? Yeni nesillerin çoğu eriyip gitti, günümüz dizileriyle, filmleriyle. Geride kalanları da "bakın sizin tarihinizde de vardı böyle şeyler" gibisinden psikolojik olarak etkileyip yeni bir projeyi daha mı gerçekleştirmek istiyorlar yoksa? Zaten her tarafımız, başımızı kaldırıp doğru düzgün yürümeyi engelleyecek kadar müstehcenliklerle doluyken, ayakta kalmış, o kadar da düşmemişleri hizaya getirmek, ümmetin ahlakını ve aile yapısını iyice altüst etmek için şeytani bir plan olarak algıladım bu durumu. Zaten film boyunca ayetler, hadisler havada uçuşurken; "Biz ancak Kur'an'ın hükmüne uyarız" diyen Fatih'in azameti insanı heyecanlandırırken, bu tip ayrıntılar elbette kandırılmak istenen kitleler arasında "görmezden gelinebilecek kısım" olarak görülebilir.

Yoksa çok mu karamsarız? O zaman asıl konumuza gelelim: Fetih şuuru. Fetihlerin amacı nedir? Filmde gösterildiği gibi sadece bir hadise dayanarak, sadece o toprakları ele geçirmek midir? Eminim bu amaçla yapılan saldırının adına fetih diyemeyiz. Yazımın başındaki alıntıyı bu yüzden yaptım. İslami kaynakları incelersek cihadın ve fethin amacını kısaca şöyle açıklayabiliriz:

İslam bir beldede güçlendikten sonra ve bir "devlet" haline geldikten sonra asla o beldenin sakinleri olan Müslümanların sorumlulukları bitmez. Çünkü bizi yaratan Allah'ın aynı zamanda hayatımızı yönlendiren kanunları koyma yetkisine sahip olduğunu, "Müslüman" olduğunu iddia eden her bireyin hayatına anlam katacak bu kanunları hayatının düsturu yapma görevinin olduğunu bilir, böyle inanırız. Görevimiz bununla da bitmez. Çünkü dinin asla "herkesin kendisiyle rabbi arasında cereyan eden olaylar dizisi" olmadığını, Allah'ın (c.c) toplum yapısını ve düzenini belirleyen ve yöneten kanunlarının da Müslümanların "uygulaması" gerektiğini biliriz. Bunu da yaptığımızda son sorumluluk kapımız dayanır. Dünya üzerinde yaşayan, ya da zalimlerin otoriteleri altında "yaşamaya çalışan", ezilen, sömürülen ve "düşünmeye bile vakit bırakılmayan" beşere bu davayı ulaştırmak gerekecektir. Çünkü İslam; hem bireysel anlamda hem de toplumsal düzen açısından; kaynağı hem "sahne"yi hem de "oyuncular"ı yaratan olduğuna göre, en mükemmel hayat düzenidir. Çünkü İslam'ın hâkim olduğu yerde gerçek "adalet" tesis olunur, güçlü-güçsüz, ezen-ezilen ayrımı lügatte sadece "diğer beldeleri tarif etmek için" yer alır. İşte bu "diğer beldeler" in de zalim düzenlerden kurtarılması gerekmektedir. Çünkü insanlık yaratıldığından beri çok nadir olarak tesis edilen "İslam düzeni" haricindeki tüm düzenler, zalim bir otoriteye ve ezilen, sömürülen ve "düşünmekten alıkonan" bir halk zümresine dayanır. Yerine göre değişen bu "düşünmekten alıkoyma" zorbalığı kimi zaman işkencelerle, sahte din adamları ve putlarla hayata geçirilir, kimi zaman sihirli aynalarda oturan, karnı yediği paralarla dolu "prof"larla olur. İşte bu yüzden; zaten düzenlerini tehdit eden, "İslam medeniyeti"ne karşı çıkan, bu davayı omuzlayanlara her türlü tavrı takınıp "terörist", "yobaz" benzeri aşağılayıcı lakaplarla yerden yere vuran ve nedense "demokrasilerini ve düşünce özgürlüklerini" en aşağılık, en sapkın zümrelere verirlerken doğal olarak "Şeriat"a çok gören tağutları anlamak zor değil. Ancak yukarıda bahsettiğim "düşünmekten alıkoyma" zorbalığı İslam'ın ulaştırılmak istendiği toplumlarda genellikle İslam'a karşı bir antipati uyandırır.

Çünkü onlar "İslam'ı, kendilerini kurtaracak bir düzen değil, "eskilerin masalını" okuyacak bir "düşman" olarak bilirler.

Bu durumda cihad gerekli olur. Çünkü zalim otorite başlarından çekilmedikçe aslında düşman olarak görünen ancak "Hakk"ı gerçekten işittiklerinde belki de hidayetleri işten bile olmayacak bu toplumlara "İlahi kelim"i ulaştırmanın tek yolu budur. Ya değilse hiçbir İslam dışı otorite, "Şeriat"a "hoş geldin" demez. Ve "İslam tehlikesiyle" karşı karşıya kaldıklarında ellerinden ne gelirse artlarına koymazlar.

İşte güçsüzken İslam topraklarını savunma olarak cereyan eden "cihad" kavramı, belli bir güce kavuştuktan sonra toprak elde etme veya ganimet için değil, aslında tam anlamıyla "fedakârlık" gerektiren, hükümdarın bile en önde miğferi başında savaştığı gerçek bir "destan"lar dizisidir.

Oysa bu filmi izlediğimiz zaman İstanbul'un fethi için sayılan sebepler arasında cihad'ın "c"si bile geçmiyor. Gerçeği elbette Allah bilir, ancak ümmetin bayrağını taşıyan, "İlay-ı kelimetullah"ı senelerce yaban topraklara kanlarıyla yaymaya çalışan bir imparatorluğun Bizans'a açtığı savaşın sebepleri gerçekten basit ve komik miydi filmdekiler kadar. Belki en gerçekçi sebep Rasulullah'dan gelen rivayetti ama şöyle düşünmek lazım eğer peygamber (s.a.v) bu sözü söylememiş olsaydı "Konstantiniye" olduğu gibi duracak mıydı? Diğer sebebe gelelim. Anlatılana göre "bayan karakter" in küçüklüğünde gerçekleşen bir "Haçlı baskını"nda ailesi öldürülüyor ve kendisi esir alınıyor. Sanki Bizans böyle baskınlar yapmasa "Fetih" meşru olmayacaktı. Yukarıdaki "İlay-ı Kelimetullah"ı yayma ideali ile söylediklerimiz göz önünde bulundurulursa "Fetih" in özel bir sebebinin olması gerekmediğini, Allah'ın hükümleri ile hükmedilmediği her bölgenin Müslümanların hedefinde olduğunu biliriz.

Aslında fetih gerçekleştikten sonra Fatih'in Bizans halkıyla olan diyalogu biraz da olsa İslam savaş ahlakını yansıtmıyor değil. Ancak bu zaten resmi tarih kitaplarında bile geçen bir bilgi olduğu için ekstra bir anlam ifade etmiyor. Ama Müslümanların tarihteki yüzlerce gazasını anılamayan insan toplulukları, Cihad ruhunu işlemeyi cesaret edebilen bir yapıyla bu sonu birlikte izleyebilseydi, bir takım sorularına cevap bulabilirlerdi. Ama bu durumda, bu koşullarda "düşünmekten çeşitli yollarla alıkonulmuş" bireyler olarak böyle bir yapıyla karşılaşacağımızı zaten ummam mümkün değildi. Bu film bir kere daha gösterdi ki "İstanbul bir kere daha fethedilmeye muhtaç!"

Angelina Bosna'da Ne Arıyor?

Zehra ADİLOVİC

1 4 Şubat akşamı Sarajevo'nun olimpiyatlara ev sahipliği yapmış olan Zetra Kapalı Spor Salonunda popüler sanatçı Angelino Jolie'nin ilk yönetmenlik denemesi olan 'Kan ve Bal Ülkesinde' filminin prömiyer gösterimi yapıldı.

Angelina Jolie daha öncede Bosna'ya gelmiş ve filminin temellerini atmıştı. Türk medyası Bosna'da kelebek avlıya dursun onun gözü başka bir şeylerdeydi. Sicili temiz oncu buncu denemeyecek, yeteneğiyle yüz kızartmayacak oyuncular buldu ekledi listesine ve ta Beyaz Saray'a kadar götürdü. Sarajevo'nun gördüğü en ucuz prömiyer gösterimini en kalabalık salonlarda yaptı. Misafirlerini karşıladı. Onlara Boşnakça seslendi, ağladı, sevindi, gurur duydu kendisiyle. Ve Bosnalıları İsmi Türkçedeki Balkan kelimesinden 'Kan ve Bal Ülkesinde' diye verdiği filmi ile tanıştırdı. Korkunç kanlı, çirkin yıllara döndü gözlerinin önünde Bosnalılar. Savaş, bir film perdesinde de olsun geri döndü. Açlık, yokluk, acı geri döndü. Filmde çıkanlara bir daha 'iyi ki de bitmiş' dedirtti. Basına yapılan her konuşmasında belirtti ne kadar önemli bir mesele 'Bosna savaşı' hâlâ çözülmemiş bir sürü problem ve Boşnaklar lütfen bir daha olmasın savaş, çocuklarınız bir daha görmesin böyle kötülükler' dedi. İyi güzel etti de: Ben tüm bunları niye anlattım? Basından az çok ilgisi olan herkes tüm olan biteni takip etti aslında. Pozitif yanlarını hepimiz gördük. Hiç durmadı Bosna Hersek İslam Birliği Reisi bile Dayton Anlaşması'ndan sonra başımıza gelen en iyi şey 'dedi film için.

Peki, Sayın Angelina Hanım'ın Bosna'da işi neydi? Geçenlerde aynı soruyu Suriye sınırındaki kamplarda boy gösterdiğinde de sormuştum. Birden bire ne olmuştu da dökülen Müslüman kanına rağbet artmıştı? Canım sizde benim gibi

bir tıfılın yazısında gizli belgeler çıkacağını sanmıyorsunuz ya! Bir sorgu benimki! Her ne kadar filim benim de karnımda genç kızların ilk aşklarındaki gibi kelebekler uçuyorsa da, gerçek hayatın yosunlu ve sert yüzü beni, düşünmeye sevk ediyor! Angelina Hanım Bosna'da ne yapıyordu? Çünkü herkesin gözlerinin önünde prömiyere Boşnakça 'Dobro Došli' derken, değerli oyuncu Zana'yı katil Sırp'ın koynuna sokmuş olsa bile, resmi olarak tüm Boşnakların gözünde Boşnak olmuştu, Abla, arkadaş olmuştu. Tecavüz sahnesinden bulanık midenizi, oynama sahneleriyle sakinleştirmiş olsa bile. Hatta Sırlara düşman olmuştu, bu kadar tarih boyunca Avrupalıların bahçe koruyuculuğunu yapan değerli Sırp kardeşleri de ona düşman! İnsafa mı geliyorlar ne dersiniz? Ya da şöyle diyeyim neden Araplardan tutun da balkanlara hatta Rusya'ya kadar insanlar birden bire Türk dizilerini izlemeye başladı, Türk aktörlerle yatar kalkar oldu? Boşnaklar bile Fatmagül'ün suçunu sorgular oldu! 'Brezilya' dizilerine ne oldu? Fatih'in filmi çekildi, kalitesini varsın tartışın cemaat. Biz örnek olacakları kıvama mı geldik, yoksa kıvam bozacak kıvama mı?

Bana verilecek cevap çoktur, lakin kalbime verilecek cevap yoktur. Biz kelebek kovalamaya devam ede duralım, birileri gaza fena halde basmış bulunuyor. Yakında Penelope Cruze Hanımı da izleriz Bosna'dan canlı, onunla rol paylaşan oyuncu arkadaşı hangi devlet başkanıyla görüştürecekler acaba? Yoksa savaşın izlerini oyuncular mı silecekler? Yoksa oyuncularının biz olacağı, hiç fark etmeden zorla bile değil memnuniyetle oynayacağımız sahneler mi oluşuyor? Yoksa Angelina Hanıma tavır alınca Sırlarla mı dirsek teması yapacağız? Zamanınız hayır ile dola efendim, umarım bunlar benim evhamlarımdır vesselam.

Tevbe ve İstiğfar

Davut DAŞKIRAN

Tevbe'nin lügat manası: Rücu' yani dönme, dönüş demektir.

Terim (ıstılahi) manası: Kabahatten, kabahat olduğu için, nedamet ederek vazgeçmektir. Fakat bu vazgeçişte esas, "Allah Rızası"dır. Yani bir kabahatten mutlak vazgeçiş, tevbe olmaya kâfi değil, bilakis bu vazgeçişe sebep olan amilin, "Allah'ın Rızası" olması şarttır. (İsmail Karaçam "İslam'da tevbe")

İslam insanın zaaflarını en ince ayrıntısına kadar derinlemesine idrak etmektedir. İnsanın hata mahiyetinde olan bu zaaflarını kabul ederek onu kapısından kovmamaktadır. İnsanın kalbindeki iman meşalesi sönmedikten sonra, kendine zulmetse de onu Rahmet-i ilahiden tehcir etmemektedir. Allah ile olan bağıni koparmaması, günahkâr bir kul olduğunu itiraf etmesi ve affı geniş olan Rabbinin varlığını bilerek ona yönelmesi yeter.

Günahkâr, zayıf, hatalı olan insan için henüz kapılar kapanmamış ve terk edilmemiştir. Yeter ki kopmak bilmeyen Allah'ın o ipine sarılsın, yeter ki Rabbinin zikrederek tevbe istiğfar etsin. Kalbindeki iman zarar görmedikten ve elindeki tevhid meşalesini bırakmadıktan sonra, bu günahkâr ve nefsin zulmeden insan tekrar nura ulaşabilir. Günahlarda ısrar etmeyerek tevbe etmesi onu karanlıklardan nura çıkartacaktır.

İslam yapayalnız ve çaresiz kalan insanın yüzüne tevbe kapısını asla kapatmıyor. Onu zifiri karanlıklarda biles, günah bataklığının içinde yitip olarak terk etmiyor. Onun önüne ışık tutuyor, kimsenin olmadığı yerde elinden tu-

tarak sağlam adımlar atmasını sağlıyor. Ürkek ses tonuyla, yüreğinden gelen samimi yakarışına cevap vererek onu emniyetli alana ulaşması için doğru yola koyuyor. O kimsesizliğin olduğu yerde kuluna sevinç kaynağı olan kimse oluyor. Gözyaşlarının ardından pişmanlığı görerek kulunu Rahmetiyle kuşatıyor. Yeter ki kul, en güzel olan Rabbine en güzel dönüş olan tevbe ile yönelsin. Üstad Seyyid Kutub bunu şu veciz sözleriyle bakın nasıl ifade ediyor: **"Tevbe ve istiğfardan sarfı nazar etmeyenlerin Allah ile akdettikleri bir malumat anları var. Geliyor tevbe kapısına; vuruyorlar kapıyı. Fakat o da ne! İzin verilemeden doluyorlar içeriye... Reddedileceklerini, kovulacaklarını mı zannettiniz? Yanıldınız işte!... Rahmet ve mağfiretin engin ummanı ile kucaklaşıyorlar. Yıkıyorlar... Tertemiz oluyorlar..."** (Fizilal-il-Kur'an Cilt:3, Sh.:440)

Ve bütün bunlara karşı Allah bu günahkâr kulundan tek bir şey ister: kalbinin Allah'ı unutmamasını... Taşlaşmamasını, onu hatırlayıp zikretmesini ve pişmanlık içinde istiğfara devam etmesini...

İslam tevbe konusunda çok geniş bir yol takip eder. O kadar ki, "İslam insanı günaha sevk ediyor" sanabilir insan... Rasulullah (s.a.v): **"Âdemoğlunun hepsi hata edicidir. Hata edenlerin en hayırlısı tevbe edenlerdir."** Buyuruyor. Şüphesiz ki, Allah'ın Resulü bu sözleriyle günahı övmemekte, sadece tevbeyi kolaylaştırmaktadır. Günahkârların kalbini ümitle doldurmak ve ruhların gideceği yolu nurlandırmak için söylenmiş mübarek sözlerdir. Ta ki insanlar, daima bir ıstırap ve kararsızlık içinde

kalmasınlar. Yine Ebu Hureyre (r.a)'den, Rasulullah (s.a.v)'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: **"Nefsim yed-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, eğer siz günah işlemeyip Allah'tan mağfiret dilemezseniz, muhakkak Allah sizi götürür (yok eder) ve günah işleyerek Allah'tan mağfiret dileyen bir kavmi getirir ve onları yargılar."** (İsmail Karaçam "İslam'da Tevbe")

Ve işte Allah azze ve celle'nin nasıl bir toplum istediği ortada; salt ibadet anlayışıyla Allah'a yönelen değil, hata eden ve onu anladıktan sonra Allah'a yönelen bir toplum istemekte. Aynı zamanda böyle bir toplumun mekanizması muayyen bir şahsiyet birliği üzerine kurulmuş oluyor. Ve hatayı anlamak nefisle cihadın kilit noktasıdır da, bu farkındalıkla artık nefisle cihad başlamış olmaktadır.

Tabi ki bütün bunlar Allah'a yapılan kuru bir tevbeyle değil, tevbenin kabulünün şartlarını yerine getirmekle gerçekleşmektedir. İşte Allah (c.c) bize nasıl bir tevbe etmemiz gerektiğini **Tahrim suresi 8. ayetinde** belirtmektedir: **"Ey iman edenler, Allah'a Nasuh bir tevbe ile tevbe edin."** Nasuh tevbe'nin ne olduğunu ise bize şu hadis açıklamaktadır: **"Muaz ibn-i cebel (r.a),** Rasulullah (s.a.v)'e: Ya Rasulullah dedi, Tevbe-i Nasuh nedir?

Rasulullah (s.a.v) buyurdu ki: **Kulun yapmış olduğu günaha öyle nedamet etmesi**

ve Allah'a öyle özrünü arz etmesidir ki, sonra da, sütün memeye tekrar dönme ihtimali olmadığı gibi, o günaha dönmemesidir."

Tevbe'nin kabulünün şartları ise şu şekilde açıklanmıştır:

"Tevbe'nin üç esası vardır: kötülüğü terk etmiş olmak, bu kötü fiile nedamet etmek, (bir daha) ona dönmemeye azmetmek. Şayet (bu kötülüğün sebep olduğu) hak başka bir adama ait ise, o zaman dördüncü bir esas daha (bulunmak lazım gelir ki, o da) bu hak sahibi ile helalleşmektir." (Sahih-i Müslim)

Ve şunu da unutmamak gerekir ki, Tevbe etmeye sebep, hiçbir zaman için günah işlemek olmamalı. Aksine, tevbe ve istiğfar günah işlemekten yapılmalı ki, günaha engel olsun. Çünkü yapılmasına sebep olan şeyi, sebep olmadan yapmak sebepleri ortadan kaldırır. Nitekim peygamberimiz **Hz. Muhammed (s.a.v)'de "şüphesiz ben günde yetmiş defa Allah'a istiğfar ediyorum"** buyurarak bu gerçeği ortaya koymaktadır. Tabi ki bundan peygamberimizin istiğfar etmediği halde günah işleyeceği düşüncesi doğmamalıdır, bu söz konusu bile değildir. Bahsi edilen hadisten anlamamız gereken yukarda açıkladığımız şekliyle olmalıdır.

Şunu da belirtmek isterim ki; hayatımızın her alanında yaptığımız hatalardan dolayı mutlaka kimsenin anlamadığı ama bizim çok iyi anladığımız dürtülerle uyarılarla uyandırılmaya çalışılmışızdır. Bu birçok muhtelif sebeple gerçekleşir; bazen günlük hayatta şahit olunan bir olayla, bazen katıldığımız bir ders ortamında, kimi zamanda okuduğumuz bir kitapla vs. bu uyarıların olmaması, hatasını anlamayan biri için muhaldir. **"...Bunlara ne oluyor ki hiçbir sözü anlamağa yanaşmıyorlar? ..."** (Nisa 78) Ve yine bu uyarıların olması hatasını anlamayan biri için Rahmet-i ilahi'dir. Bu uyarılar karşısında hatasını terk edip tevbe istiğfarda geciken ise, Allah'ın tokadı beklemektedir, bunun olmaması da diğerleri gibi muhaldir.

"Ve onlar ki çirkin bir iş yaptıkları veya nefislerine zulmettikleri vakit, Allah'ı anarlar da derhal günahlarına istiğfar ederler. Günahları da Allah'tan başka kim bağışlar? Hem onlar yaptıklarında bile ısrar etmezler. İşte bunların mükâfatı, Rablerinden bir mağfiret ve içlerinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlerdir; güzel iş yapanların mükâfatı ne güzeldir." (Al-i İmran 135-136)

İslam günahları tevbe ile bağışladıktan sonra; fertlerin aynı hataya bir daha düşmemesi için, işin ikinci aşamasında kardeşlik devreye girer. Eğer söz konusu fert, zayıf bir kişiliğe sahipse, hatasından dolayı terk edilip kınanması onu tekrar günah bataklığının içine sokabilir. Allah nasıl ki onu kapısından kovmayıp tevbesini kabul ediyorsa Müslüman kardeşleri de onu şeytana bırakmamak için elinden tutmalı, öyle ki kardeşliğini eskisinden daha şiddetli göstermeli. Her ne kadar kardeşliğe ihtiyaç duyan fertte zayıf kişiliği öne sürdüysek de, kardeşliği gösteren kişi için böyle bir ayırım söz konusu olmamalı. Onun için kardeşinin zayıflığı veya olmayışı kardeşliği göstermeye sebep değildir, her iki durum da onun için müsavidir. Kardeşlik böyle bir durumda olmazsa olmazlardandır, çünkü o fitri bir ihtiyaçtır.

Kardeşlik dediğin ne olmuş bak, kardeşim demekten ibaret

Kusuru örtmek yerine gıybeti yapılır olmuş, bu ne rezalet

Tutmaz elinden bırakırsın şeytana, hani nerde merhamet

Uzak tutarsın kendinden kınar geçersin, böyleli olur ümmet

Sevgindir onu ayakta tutacak olan nasıl bilmezsin ki hayret

İşte budur benliğimizi sarıp kuşatan içimizdeki asıl cehalet

Böyle bir ihtiyacın olmayışını dikkate almadan Rabbiyle irtibatını güçlendiren, hedefine yeniden kilitlenerek yoluna devam edenin durumu ise daha güzeldir. Söylenen hiçbir şeye kulak asmaz, canı yansa da kınanması onu çürütmez, pişirir. Belki yıllarca ders alsa bile ulaşamayacağı bir seviyeye gelir, o bütün bu yokluk içinde var olur. Yolda seyir halinde uyuklarken uçurumdan yuvarlanmaya ramak kala dürtüyle kendine gelen şoför gibi daha dikkatli seyir eder artık. Gözlerini yoluna diker ve ne etrafında bulunan geçici güzelliklere bakar nede yorgunluğu ve tembelliği onu gaflete düşürebilir. Yaptığı hatayı anlaması veya ortaya çıkması, onun için bir kayıp değil, aksine başarıya atılan bir adım olur. Çünkü o bilir ki başarısızlık aynı zamanda başarının başlangıcıdır, bilmektir, anlamaktır...

"Bazen Allah sana ibadet kapısını açar fakat kabul kapısını açmaz. Kimi zaman da senin hakkında günah takdir eder, bu da senin hedefe ulaşmana sebep olur. O zaman sana boyun eğme ve pişmanlık bırakan günah, kibir ve kendini beğenme ne sebep olan ibadetten daha hayırlıdır." İbn-i Ataullah

Hiç şüphesiz en güzel olan; kimseyi dikkate almadan yapılması gereken ne ise onu yapmaktır. Kim ne söylerse söylesin, arkasından ne konuşursa konuşsun, bunu da imtihanın bir parçası görmek ve azmetmektir.

Yapayalnız çaresiz ve terk edilmiş olsan da bu davada

Yalın ayak ve ümitle durmadan koşacaksın hak yolda

Yaklaşamıyor ve ulaşamıyorsan mutlak olan Rahman'a

Olduğun gibi değil olman gerektiği gibi olmalısın bu aşkta

Yazımıza Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in duasıyla son veriyoruz:

"Allah'ım sen benim Rabbimsin. Senden başka ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Gücüm yettiğince sana verdiğim ahde ve vaade sadakat gösteririm, yaptığım şeylerin şerrinden sana sığınırım, bana ihsan eylediğin üzerimdeki nimetlerini itiraf ediyorum. Günahımı da itiraf ediyorum, o halde günahlarımı bağışla. Günahları bağışlayan ancak sensin.

(BUHARİ)

Vahşi'den Yahşi'ye

Hacer USLU

Bir ıstırapın pençesinde, kırık bir ümidin yalnızlığında, sevgiden sevgiliden uzak; hasretin muzdarip çöllerinde seni anlatmak... Yok, hayır! Seni anlatmak değil; seni anlatmaya çalışmak. Yetim bir çocuk gibi sokaklarda bir başıma, kış mevsiminde baharı bekleyen, baharı beklerken acılar denizinde boğulan sevdalı bir yürek ile, boğazımda düğümlemiş sözleri ve hasretinden yanmış yüreğimin acı feryatlarını, senin yokluğunda senin için heceliyorum.

Sensiz bir girdabın koridorlarında sevdanın peşinden koşuyorum. Sensizlikten garip kalmış ruhumu, sevgiyle avutacak, sevgiyle okşayacak, sevgiyle kuşatacak sevgi dolu bir yürek arıyorum.

Sevgi... Sevgidir mahlûkat ağacının hem kökü, hem meyvesi.

Sevgidir insanın ölümsüz devleti!

Sevgidir mü'minin dünyadaki cenneti!

Ne mümkün sensiz bir sevgiyi tasavvur etmek. Ne mümkün seni sevgiden, sevgiyi senden mahrum etmek.

Sen sevginin çiçeği, sevginin ayakta duran sureti, sevgi sende can buldu. Sensiz sevgi, açmayı bekleyen henüz keşfedilmemiş bir tohumdur.

Hani sen Taif'e gitmiştin, insanları selamete çağırmak için. Taif'liler senin çağrına taşlarla cevap vermişlerdi. Bu sırada Cibril inmişti göklerden ve sana: "Ey ALLAH'ın Rasulü; istesen bu halkı bir anda helak eder ALLAH, istersen bu

iki dağı birbirine yaklaştırır da, arasında ezilip kalırlar" demişti de sen: "Bilmiyorlar ALLAH'ım bilseler yapmazlardı" demiştin. Efendim! Sevgi, atılan taşlara dua ile karşılık vermektir.

Yutkundüğüm her damlada, aldığım her nefeste, senin sevgini duyuyorum en sevgili! Sevgin sessizlikten fersiz kalmış, dipsiz karanlıklara bürünmüş kalbime doğan bir güneş misali apaydınlık.

Merhametsizliğe mahkûm edilmiş yüreğim, susuzluktan çöl toprakları gibi kavruldu, susuzluktan sinem çatladı. Bu sırada sen geldin aklıma. Sevgin çağlayanlar gibi aktı çatlamış yüreğime. Aktı da sevgin, gelişin baharlar getirdi, çoktan beri bahar görmemiş yüreğime...

Sevgili! Sevgi, doğarken de, ölürken de, sevdiklerinin adını sayıklamaktı. Doğarken "Ümmeti Ümmeti" diye doğmak, ölürken de "Ümmeti Ümmeti" diye ölmektir.

Sendeydi bütün sevgiler, sendeydi affediş ve barış. Uhud savaşında ALLAH'ın aslanı dediğin mübarek amcanı vahşi bir adam şehid etmişti. O kirli mızrağı, cesur mücahidin, sevgiyle yıkanmış yüreğine saplamıştı. Sen çok üzölmüştün. Nasıl üzölmez insan! Bu hazin tablo karşısında. Senin getirdiğin ilahi meşale olan Kur'an, vahşi adamın da kalbine girmiş, senin sevgi ve barış atmosferinden vahşi adamdan Yahşi adam peyda olmuştu, işte dava ve paye buydu. Sen onu affetmiştin ama gözüne görünmemesini istemiştin. Yüreğin yandığı halde, için hüznünlendiği halde onu affetmiştin. Barışın en güzel sembolünü sen göstermiştin bize. Sadece vahşi değil ki, sana ve ashabına en ağır işkenceleri yapmış cahiller topluluğunu da affeden sendin.

Efendim!

Zaman sevgi ve barış çiçekleri yeşertmek için gereken varlık sancısını sen çekmiştin. Yaşanmış olan sevgi ve barış meşalelerini sen yakmıştın. Bu sebepledir ki, cehaletin kör karanlığında can çekenler, senin şefkat kollarında can buldu.

Ey sevgili! Sende parlayan, bir sevginin ve barışın ihtişamıydı. Şiddetin, zulmün, kinin,

nefretin dorukta yaşandığı bir mevsimde, düşmanlığın hâkim olduğu bir coğrafyada seni taşımaya çalışmak. Bütün insanlığa kucak açan bir barış ve sevgi öğretisini çağlara duyurmak. Ah insanlık bir tanısa seni! Kalır mı kin ve haset? Senin misalin, çağları sevgi ve barış kucaklamaz mı? Kâinatta en çok sevilen sendin, çünkü en çok seven de sendin. Sevmeyi bilen sen, sevgiyi en çok eden de sendin.

Sevgili!

Yorgun yüreğim, sensizliğin uçsuz uçurumlarına sürüklerken beni, vuslat perdelerini aralamaya çalışıyorum. Umutsuzluk hiç peşimi bırakmıyor ve hep "Vuslat kim, sen kim?" dedirtiyor. Bu duygu yüreğimi esir alıyor, düşünemez oluyorum umutsuzluğun pençesinde. Sonra bir ses yükseliyor ilkbaharın ufuklarında, bu ses damarlarıma iliklerime ulaşıyor. Yüreğim sığmaz oluyor bu ummana "kişi sevdiğiyle beraberdir." Bu söz, bir tokat gibi değişiyor umutsuzluklarımın acı karanlıklarına.

Yaşadığımız bu maur olmayan coğrafyaya sığmıyor insanlık. Derdi ne bu insanların? Her yanda kibir, her yanda kavga, her yanda insanlıktan bağlarını koparmış insanların kamçıları. Tefekkür ediyorum bitkin bir ruh haliyle. Bunun nedenini buluyorum; bu coğrafyanın sevgi ve barıştan yoksun olması. Senden bir misal alsan insanlık, bir barış arifesinde bulur kendisi...

Sevgi timsali peygamberimi tanıdığımından beri hayat gayem şu oldu: "Nam-ı Celili Muhammediyi güneşin doğup battığı her yerde ulaştırmayı sözün sahibinden kendime bir emir kabul ettim. "Sevmeyi ondan öğrenenler ve onun sevgisini çağlara taşımayı kendine bir gaye edinenler bir gün ruhlarının aynasında doya doya onu setredecektir. Ve bir sevgi damlası olup hicranlı gönüllere düşecek bu düşün sevgi damlası yüreklere asr-ı saadeti tekrar yaşatacaktır.

Şimdi diyoruz ki: Selam olsun gafletin arasında saadeti yaşayanlara, selam olsun körpe yüreklere sevda tohumu ekenlere ve selam olsun acılar içinde sevgi ve barış çiçekleri koklayanlara!

İlişkiyi Kurban (Karib) Etmek

Ayfer TOPRAK

Kişi ya kurban eder yaptıklarını ya da kurbanı olur yaptıklarının...

Maide suresinde Âdem(a.s.)'in iki oğlu anlatılır bize, ikisi de birer kurban sunmuşlardı da birininki kabul edilirken diğerininki edilmemişti.

Kurban, karib yakınlık manasına gelen bir kelimedir. Bu anlamda sadece belirli bir zamanda Allah için kesilen hayvan, yapılan kurban kesme ibadeti değildir kurban. İnsan'ı Allah'a yaklaştıran, yakınlaştıran her şeydir. Her ne ki sadece Allah rızası için ihlâsla, samimiyetle yapılıyorsa, odur insanı Rabbine yakınlaştıran, kurban. Kişinin tüm iç arzularını susturarak ve tüm dış tepkilere aldırmayarak herkese ve her şeye rağmen yapmaya devam ettiği şeydir; onu Rabbine yakınlaştıran, kurban. Allah kendisini görüyormuş gibi davranmasıdır; Rabbine yakınlaştıran, kurban. Allah'ın koyduğu sınırlara riayet ederek, içtenlikle, tevazu ile en güzelini yapmanın, en güzelini vermenin gayretidir kurban. Sunduğunun kendine ait bir şey olmadığı, zaten Allah'ın olanı kurban yapmaya, yakınlaşmaya vesile kılmaya çalıştığının bilincinde olmasıdır. Bu tanımdan hareketle, küçücük bir şey dahi kurban olur, yeter ki; kurban sunmak isteyen, ne sunduğuna değil, sunduğu makama nasıl sunduğuna dikkat etsin. Yaptığını kurban sayıp şımarmasın, kabul edildi mi ki acaba diye dertlenip, Rabbimiz kabul eyle diye niyaz etsin. Bilsin ki mesele sadece kurban sunmak meselesi değildir, çünkü ikisi de kurban sunmuştu da birinin kabul edilmemişti. O halde bir şeyi yapmış olmak için yapmak değildir mesele, yapılanı Allah'ı razı etmek için emirlerine uygun yapılabilecek en güzel şekilde yapmanın çabasında olmaktır.

Bu manada insan hayatında sayısız hatta gün içerisinde birçok kurbanlar sunabilir Rabbine. Niyet ve samimi gayret, söylemleri kurbanla dönüştürebilir, eylemleri, paylaşımları, hediyeleri, ziyaretleri, bir küçük tebessümü bile...

İlişkisini de kurban etmenin niyetinde olmalıdır insan, Allah'a yakınlaşmak için vesile kılmaya çalışmalıdır. İlişkisini kurban yapmaya çalışan

insan, davranışlarını Allah merkezli yapmanın gayretinde olur. Yani muhatabı kendisine iyi davrandığında iyi davranıp kötü davrandığında kötü davranamaz. Onun söylemlerini ve eylemlerini kendi davranışlarının belirleyicisi ve tetikleyicisi yapamaz. Böyle yaptığı takdirde merkeze muhatabını koymuş olur, Allah'ı değil. O muhatabının her tutumuna rağmen Allah'ın istediği şeyi yapmanın gayretinde olmalıdır ki; davranışı kendisini Allah'a yaklaştıran bir eylem, kurban olsun.

Kişi ya Allah ile güzel bir ilişki kurarak, O'nu hayatının merkezine koyarak kurban eder yaptıklarını ya da Allah'tan kopuk bir hayat ile kurbanı olur yapıp ettiklerinin...

Yaptıklarını kurbanla dönüştürmek isteyen, O'nu razı olmayacağı en küçük bir şey ile davranışlarını kirletmekten korkar, sakınır. "ben bunu yapamam" der çünkü "Ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım, O'nu gücendirecek bir şeyi yapmaktan ödüm kopar."

Sen bana haksızlık etsen de, ben sana haksızlık edemem, der

Sen bana yalan söylesen de, ben sana yalan söyleyemem.

Sen bana küssen de, ben sana küsemem.

Sen beni kırsan da ben seni kıramam.

Sen bana zarar versen de, ben sana zarar veremem.

Sen bana kıysan da ben sana kıyamam.

Sen beni arkamdan çekiştiren de ben seni arkandan çekiştiremem.

Sen akrabalık bağıni koparsan da ben kopa-ramam.

Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

Kurbanı kabul edilmeyen, kardeşine onu öldüreceğini söylediğinde, kurbanı kabul edilen kardeş de aynen böyle demişti;

"Andolsun! Sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."(Maide 28)

Müslüman Gençlik ve Bazı Sorunlarımız

M. Cihat BATMAZ

Yaşadığımız bu son iki yüz yılda yeryüzünde sömürü ve zulüm sistemleşmeye gitmiş ve kendi düzenini kurmuştur. Hak gasplarını daha düzenli ve sürekli yapmak için, bunları tekel-
leştirmek için eğitim sistemlerini ele geçirmeye başlamıştır. Eğitim kurumlarının belki de lokomotifi sayılabilecek yerler üniversitelerdir. Bunun içindir ki İslami hareketler bu sömürü ve zulüm düzenlerinin önüne daha etkili geçebil-
mek için üniversite çalışmaları geliştirmişlerdir. Bu çalışmaların haliyle karşılaştığı sayısız sorun vardır. Biz sadece birkaç tanesini hatırlatmak isteriz.

Bu sorunları iç etkenli ve dış etkenli olarak ikiye ayırabiliriz.

İÇ ETKENLİ SORUNLAR.

Bunlar daha çok bireyin öz benliğinden kaynaklanan ve dışarıdan müdahale olmadan da çözebileceği sorunlardır.

AMAÇSIZLIK

Özellikle üniversite okuyan Müslüman gençlerde rastlanan bu sorun bireyselleşmenin uzantısı olarak görülse de, tek başına bununla açıklanması zordur. Amaçsızlığın birinci sebebi amacı bilememek olarak gösterilebilir. Malumdur ki bilme işi temelde iki yolla elde edilebilir; okuma ve pratik. Müslüman gençler hayatlarını kapsayan zaman dilimlerine çok az okuma ve İslami yaşayış pratikleri sıkıştırdıkları zaman, gayesizce yaşama kaçınılmaz olacaktır. Gayesi olmayan insanların toplum içinde farkındalık yaratma ihtimalleri ise sıfıra yakındır.

Peki, Müslüman gencin gayesi nedir? Laik pencereden görüldüğü gibi şer-i düzen kurup insanları çeşitli kurallara uymaları için zapt-u rapt altına almak mı? Yoksa erkeklere dört kadınla evlenme serbestisi getirmek mi? İnsanların ebedi refahının anahtarı olan Kur'an-ı Kerim iyiliği emretmek ve kötülükten men etmek olarak gayeyi özetlemekle kalmamış, olayı evrenselleştirmiştir. Müslüman gencin temel gayesi iyi olan her şeyi gücü yetiyorsa emretmek, gücü yetmiyorsa desteklemek ve yanında durmaktır. Aynı şekilde kötü olan her şeyin karşısında durmak, gücü varsa engellemektir. Bu önermeye, iyi ve kötünün görece olduğunu öne sürerek karşı çıkan kişiler, bütün ideolojilerinden sıyrılarak vicdanlarının yardımı ile düşünürlerse iyi ve kötünün evrensel olduğunu göreceklerdir.

KIBLESİZLİK

Bu başlığa karşı çıkılabilir, çünkü mevzu bahis olan Müslüman gençliktir. Normalde tabii ki Müslüman bir gencin kible yani namaz sorunu olması düşünülemez. Ne var ki namaz; düzenli, sürekli ve şuurlu kılındığında anlam kazanır ve görevini ifa etmiş olur. Bu şartları sağlamak içinse disiplin ve dikkat yoğunluğuna haiz olmak gerekir. Bahsettiğimiz kitle Müslüman olmakla birlikte 'genç' olması nedeni ile bu şartlarda eksikliği olabilir. Bu sebeptendir ki gençlikte kılınan namazların Rabbimiz katında değerleri fazladır. Bunun yanında düzenli kılınan namazların insana nasıl bir kişilik kazandırdığı ve mücadelenin çeşitli safhalarında insana kattığı moral değerler daha iyi idrak edilirse, yaşanan

kimlik sorunları da büyük ölçüde aşılmış olur. Namaz konusunda eksikleri olan bir gencin ise hızla dünyevileşmesi kaçınılmaz bir sonudur. Namazsız bir İslami hareket içi boş bir ideolojik saplantıdan öteye geçmemeye mahkûmdur. Şu husus unutulmamalıdır kişi günde kırk defa tek hesap verilecek makam olan Rabbe 'iyya-ke na'budu' demedikçe benliği tevhid hazzına varmayacak ve riya, yeis ve sekülerleşme gibi kıskacların markajından kurtulamayacaktır.

PRATİKTE UZAKLAŞMA

İslam âlimlerinin icmasına göre iman, ikrar ve amel Müslüman kimliğinin oluşması için birbirinden ayrı düşünülemez temel taşlardır. Amel yani pratik olmadıkça iman ve ikrar kişinin kendini gerçekleştirmesi için yeterli olmaz. Müslüman gencin pratik sahasını üçe ayırabiliriz:

İslam anlayışını soğuk ve kuru bir ideoloji yumağı olmaktan kurtarmak için, ruhun eşsiz gıdası olan ibadet hükümlerini pratik hayatında etkinleştirmek.

Müslüman genci sığlıktan kurtarıp, ona hem İslami hem de entelektüel derinlik katacak olan okuma görevini pratize etmek ve devamlılık oluşturmak.

Kur'an'ın müjdelediği ve emrettiği halife Müslüman kimliğini oluşturmak için, İslami hareketin pratik safhasında yer almak gerekir. Bu pratik safhası yerine ve zamanına göre; ibadette kararlılık, tebliğ, sabır, pasif direniş, eğitim ve cihad gibi alanlarda kendini gösterebilir. İslami hareketin pratiğinin hangi alanda ön plana çıkacağını belirlemek için, kişinin psikolojik altyapısına veya nefesine başvurusu en büyük yanılgısı olacaktır. Bu pratik alanlara Müslüman genç daima hazır kıta halde yabancılaşmamakla beraber, hangi alanın ne zaman ön plana çıkacağı bireyin tek başına alacağı kararlardan değildir.

TEVHİD ANLAYIŞININ İYİ BENİMSENEMESİ

20. yüzyılın İslami hareket önderlerine baktığımız zaman, 1400 yıldır mevcudiyetinden ödün vermeyen İslam'ı, Müslümanlara tekrardan anlatmaya çalıştıklarını görebiliriz. Düz mantık çerçevesinden bakıldığında Müslüman kişilere İslam'ı anlatmak gereksiz bir uğraş gibi görülse de, çoğunun ortak özelliği aslında yitirilen tevhid anlayışını hatırlamak olduğunu anlıyoruz. Demek oluyor ki çağımız Müslü-

manlarının temel problemi tevhid anlayışından uzaklaşmaktır.

Tevhidi iyi anlayamamak:

—Kimi Müslümanlarda ümmet anlayışının zedelenmesine ve duyarsızlaşmaya neden olmuş; Pasifize olmak takva gereği sayılmıştır.

—Kimi Müslümanlarda halifelik yani iyiliği temsil özelliğinin unutulmasına sebep olmuş; Arz üzerinde yaşanan zulümler, sömürüler, hak ihlalleri ve insan onurunu çiğneyen her türlü davranışlar bunları ırgalamaz olmuştur.

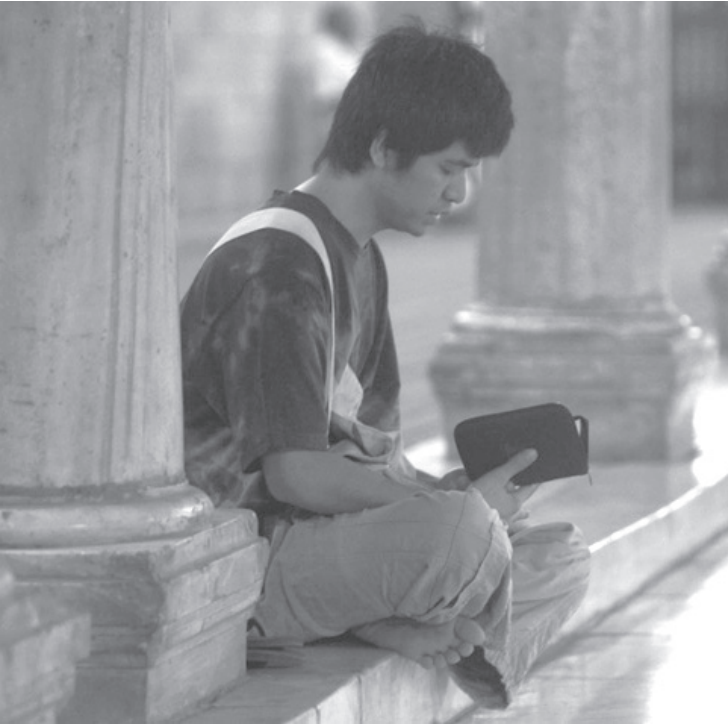
—Kimi Müslümanlarda habersizce şirke boğulmaya sebep olmuş; Mutlak hakim Allah (c.c.) bırakılarak nefsi ikonlara, sermayeye, emperyalist güçlerin dayattığı kültürel dogmalara ve Allah yerine onun aracısı saydıkları kişilere tapınmaya başlanmıştır.

DIŞ ETKENLER

Bu sorunlar bireyden bağımsız gelişen ama kendisini soyutlayamayacağı etkenlerdir.

ÜNİVERSİTELERİN ETKİNLİĞİNİN AZALMASI

Bu problemi İslami hareketi olumsuz etkileyen bir konu olarak sınıflandırabiliriz. Mısır, Fas,

Cezayir ve İran gibi ülkelerde İslami uyanışın lokomotifinin üniversiteler ve buradan yetişen önderler olduğunu düşünürsek, bu tezin altının boş olmadığı görülebilir. Ülkemizde de hem İslami hem de diğer hareketlerde üniversiteler önemli rol oynarken, 80 darbesinden sonra üniversitelerin fikir hayatına kattığı etkiler sistemli olarak azaltılmıştır. Üniversiteler uzunca bir tatilin geçirileceği mekânlar, sözde sosyalleşme merkezleri veya iş bulma kurumları haline getirilmiş ve üniversite gençliği olabildiğince dünya meselelerinden uzaklaşmıştır. Üniversitelilerin apolitikleşmesi başka başlıkta değinildiği için burada vurgulamak istediğimiz üniversitenin hareket içinde etkinliğinin azalmasıdır. Bu durum hareketin niceliğini belki fazla etkilemeyecektir ama nitelik bakımından ciddi zararlar verebilir.

BİREYSELLEŞME VE APOLİTİKLİK

Özellikle 19. yüzyıl sonrası egemen güçleri kapitalizmin bekası ve sağlıklı işleyişini devam ettirmesi için, sorgusuzca tüketen ve endüstride köleleşen bireyleri yetiştirmenin yanında, kendi çarklarını kırabilecek tek güç olan örgütlü toplumları engellemek için, bireyselleşme fikrini kullanmışlardır. İnsanların benlik ve ego dürtülerini güçlendirmek için haz noktalarına saldırılar düzenlemiş ve şeytanın lojistik desteği ile kalplere özgürleşmenin bireyselleşmeden geçtiğini fısıldamışlardır. Başkalarının sıkıntıları ve

gördükleri zulümler yüzünden rahatsız olan 'birey'lere: "huzurlu olmak istiyorsan kulaklarını tıka, kendinle meşgul ol, haz noktalarını doyurmaya bak" demişlerdir. "gemsini kurtaran kaptandır, her koyun kendi bacağından asılır" sözleri bu zihniyetin ürünüdür. Oysaki İslamiyet'in ve haksızlığa başkaldıran devrimci şumulünün en önemli kavramlarından biri cemaatleşme yani toplumsallaşmadır. Tanımadığı insanların refahını ve özgürlüğünü kendi nefesine tercih etme sınır sayıda insanın sahip olabileceği bir erdemdir. Allah c.c. insanlara dünyaya gidin ve yaşayın dememiştir. Bana kul, insanlara halife olun demiştir. Buradan basitçe anlayacağımız gibi yaratıcı, bana karşı kul olun yani birey olun ama topluma ve sorunlarına sırtınızı dönmeyin halife olun yani temsilci olun demiştir. Zaten, sömürünün şiddet katsayısının hızla arttığı günümüz dünyasında, Müslüman kimlikli bir gencin insanlığın sorunlarına kulak tıkaması düşümlenemez.

KÜLTÜR, SANATA YABANCILAŞMA

Bu durum maalesef Müslüman gençlikte kolaylıkla gözlemlenen bir olaydır. İslâmi yaşantının yanlış yorumlanması, egemen güçlerin kültür erozyonu oluşturmaları ve dejenere edilmiş sanat yaklaşımları bu duruma neden teşkil olan etkenlerdir. Ali Şeriatî sanat konusunda şöyle demiştir: Benim İslam anlayışında emek, vicdan ve sanat vazgeçilmez unsurlardır. Öte yandan Toynbee, kültürü; toplumun yaşantısının oluşturan maddi ve manevi öğelerin tümü olarak tanımlamış ve bu tanım çok geniş bir alanda kabul görmüştür. Biz de İslam'ı sadece ideolojiden, ibadetler bütününden veya ahlak kurallarından ibaret görmediğimiz ve insan yaşamına temas eden maddi ve manevi bütün unsurları kapsar nitelikte tanımladığımız için, Müslüman gencin kültürü İslam'dır diyebiliriz. Sanat dalları ise kültürün aktarımı konusunda en önemli katalizör görevini görür. İslam kültürümüzün derinliğini yitirmemesi için, Müslüman gencin sanat dallarına yabancılaşmaması gerekir. Ayrıca sanat iyi olanı kitlelere tebliğ konusunda eşi benzeri olmayan bir araçtır. 20. yüzyılın başlarında kurulan ülkemizin yeni rejimi batı toplumlarından geri kalmamızın sebebini İslam'ın kültürümüze fazla sirayet etmesine bağlamış ve İslam kültürünü dejenere yorumlarla tahrif etmeye çalışmıştır. Müslüman gençlerin kültür kavramını iyi öğrenmesi ve yaşamına temas eden maddi manevi bütün kültürel öğeleri İslâmi forma dönüştürmesi gerekir. Ayrıca kitlelere iyiliği tebliğ ederken sanat dal-

larından yararlanması, fakat araç-amaç dengesini gözetmesi gerekir.

REJİM VE RESMİ İDEOLOJİ DAYATMASI

Eğer çevresi, ailesi veya çeşitli sivil toplum kurumları tarafından informal eğitime tabi tutulmamışsa, üniversite çağına gelen bir genç doğal olarak resmi ideolojinin formal eğitimin çerçevesinde belli zihni kalıplara sokulmuştur. Ağaç yaşken eğilir mantığı ile düşünürsek bu yaşta bir gencin zihni kalıplarını kırmak da kolay değildir. Müslüman genç kendi gelişimi için resmi eğitim dışında ciddi okumalar yapması gerekir. Kendisini resmi ideolojinin zırvalarından kurtarsa bile karşılaştığı sorunlar burada bitmez. Çünkü tebliğ edeceği muhatap kitlesi büyük ölçüde resmi ideolojiyle yetişmiş kişilerdir. Toplumumuzu oluşturan insanlar; ya Kürt, ya alevi, ya milliyetçi, ya geleneksel İslamcı ya da başka etnik ve ideolojik sınıfların parçasıdır. Rejimin her etnik sınıfa ve ideolojik topluluğa belli bakış açıları geliştirmiştir. Rejimin oluşturduğu bu görünmez duvarları kırmak ise kolay değildir. Müslüman genç söylemlerinde ve pratiğinde Peygamberimizi bire bir tarif ederse ve iyiliği, mazlumu korumayı, haksızlığı haykırma-yı, vicdanı ön planda tebliğde başarılı olması işten değildir. Fakat rejimin aslında yumuşak karnı olan bu sınıflara iyiliği emrederken, beşeri siyasetler geliştirmeye çalışırsa iki ihtimal ortaya çıkabilir: ya farkında olmadan resmi ideolojinin propagandasını yaparak, rejimin zulmüne uğrayan bazı sınıfları karşısına alır. Ya da resmi ideolojinin insanların zihninde ördüğü görünmez duvarlara çarpıp geri döner ve hasar alır.

DİYALEKTİK DİNAMİZİM MESELESİ

19. yüzyıldan sonra geliştirilen, özellikle sol tandanslı fikirlerin çatışma alanları genellikle İslamiyet olmuştur. En öne çıkanlardan birinin Marksizm olan bu fikirler özellikle İslamiyet'i diyalektik olmamakla suçlamışlardır. Aklın tanrılaştırıldığı, tartışma yöntemlerinin de ibadet

Müslüman genç kendi gelişimi için resmi eğitim dışında ciddi okumalar yapması gerekir. Kendisini resmi ideolojinin zırvalarından kurtarsa bile karşılaştığı sorunlar burada bitmez. Çünkü tebliğ edeceği muhatap kitlesi büyük ölçüde resmi ideolojiyle yetişmiş kişilerdir. Toplumumuzu oluşturan insanlar; ya Kürt, ya alevi, ya milliyetçi, ya geleneksel İslamcı ya da başka etnik ve ideolojik sınıfların parçasıdır.

sayıldığı yakın çağlarda bu fikirler ciddi kabul görmüştür. Hatta İslami camiada da bu manada kompleksler olmuştur. Sürekliliği olan ve tartışmaya elverişli fikirlerin cazip olacağı muhakkaktır ama diyalektik düşüncüyü batılı materyalist güruhun icat ettiğini düşünmek önce İslam düşüncesine sonra doğu kültürüne büyük haksızlıktır. Örneğin Ali Şerati diyalektik düşüncenin İslam'dan bile çok önce Çin düşünce sisteminde var olduğunu savunmuş ve ying-yang teorisini buna örnek göstermiştir. Rabbimizin bizi önce erkek dişi olarak sonra da kabilelere ayırdığını ve devamında konuşup anlaşma yöntemini izlememizi Kur'an'ın muhtelif

yerlerinde bahsetmiştir. Evet, İslam yüzyıllar da geçse tartışılmayacak naslar barındırır, ama bunlar en üstte hâkim unsur Allah'ı tutup beşeri kurum ve kişilerin sömürsünden insanlığı korumak içindir. Bu ayırım iyi yapılmalıdır. Burada dikkat çekmek istediğimiz Müslüman gençliğin bu tartışmada İslam düşüncesini yeterince savunamaması ve İslam'ın diyalektik dinamizmden uzak olduğuna ikna olmasıdır. Bu düşünce beşeri bilgileri derinleşince akidevi sorunlara yol açabilir. Bunun için İslam kültürünü derinlemesine taşıyan eserlerden okumalar yapmak gerekir.

İnce Dokunuşlar - III

Fatih PALA

Sevdalanmak, bir kaygıyı yüreğe perçinlemek demektir. Günlük ve gündelik olmamaktır. Birlik olmaktır. Tüm erdemleri, hücrelere zerk etmektir. Ve yeniden doğmaktır.

Nefsi ve şeytan aleyhillane'yi hoşnut etmenin kolaylığının zıddına, Hakk Teâla'nın mura-dına vakıf olmanın zorluğu, insanı çepe-çevre kuşatma altına almıştır daima.

Bir yaman döngüdür ki dünya, döner de durur. Bir ulvi tercih uğruna yürekler depremvarî, insanları bir oraya bir buraya vurur da savurur. Ve canlar kavrulur.

Eğer aydınlık sevdasıyla büyümeyi bilmeseydi insanoğlu, nasıl aşabilirdi kapkaranlık meşakkatleri? Sabır ve tahammülle sıkıntılarını silmeseydi, ne olurdu ya?

Zaman olur, yorgun düşer insan. Bitkin ve solgun bedenine inat, yüce dağlar misali ümit yeşertir benliğinde. Çünkü o, inanmıştır, yılmamıştır ve yıkılmamıştır.

Her nefes alışımız, ardında binlerce şükür taşır. Mü'minler, selam için birbirine bakışır. Ümmet olanlara, devasa bir vahdet yakışır. Kardeşler, daha ne diye atışır?

Yollar boyu ve günler boyu insanlar akıyor hakikate umarsız. Dünya esaretinden azad olma fikriyatı, handiyse rafa kaldırılmış. Akleden bir kalple imar'a koyulmalı.

Vermek lazım; gerek vardan gerek yoktan, gerek maldan gerek candan, gerek gizli gerek aşikâr, gerek az gerek çok, gerek yakına gerek uzağa... Öyle ya da böyle vermek!

Yollar, yürüyenler içindir. İçinden yürümek gelmeyenler, yollara çıkmamalıdır. En büyük azık, dirençtir. Ve "direnmek gül dikmektir karanlığın bağrına..."

Üretken ve cevval şahsiyetler, nabızlarına hücum eden hayat metrajlı kanlarına, hep sevdaları uğruna yol buldururlar. Uzak değil bunlar bize. Yeniden Bismillah gerek!

Adım adım yürümeye başlayanlar, onurlu bir koşunun sınırlarını zorlamak durumundadırlar. İzzeti kuşanan muhsin kullar, yoldaki engelleri delmekle görevlidirler.

Yılgın ve ölgün hallerden rücu etmenin vakti, çoktan geldi ve geçti bile. Mü'minler, daha neyi beklerler? Bir kıvılcım arar-durur insan. Aradığı kendidir asıl!

Her can, bir an'dır. Canını an'lara feda etmeden tan'lara ermek ne mümkün! Vakti kuşanmaksızın, seherlerde seferlere çıkmaksızın zaferlere ulaşmak imkânsızdır.

Sevdasına şehid olma arzusuyla yanıp tutuşanlar, evvela şahidliğin yollarında samimiyetlerini icra etmek gerektiğini akıllarından/yüreklerinden çıkarmamalıdır.

Derdi, kaygısı, hedefi Hakkı razı kılmak, Hakkın şahitliğini yapmak, mücadelecî bir tavır taşımak olanlar; sözleriyle eylemlerinin ne kadar benzeştiğine dikkat etmelidirler.

Hayatı verene, verdiklerini hakkıyla iade edebilmenin yolu; Kitabullah'ın sınırsız kollarındaki nadide yerlerimizde konaklayabilmenin nasıllığını bulabilmektir.

Biz Bilemeyiz

Ayşegül İNANLI

Biz bilemeyiz nedir uykusuz geçen geceler
Biz bilemeyiz bomba sesleriyle sıçramak
nasılmış

Silahlar nasıl vururmuş cesur yürekleri,
Bombalar nasıl parçalarmış yiğit bedenleri

Biz bilemeyiz bir bebeğin annesinden
kopuşunu

Biz bilemeyiz bir annenin oğluna ağdını
Nasıl ölürmüş insanlık, nasıl vurulurmuş
tazecik canlar

Ah! kurşun yemeyen bunu ne anlar

Biz bilemeyiz zalime nasıl haykırılmış
zulum

Biz bilemeyiz firavun ve ordularına karşı
kıyamı

Yürekleri bir, davaları bir, umutları bir

Ya zafer ya ölüm nidaları bir

Biz bilemeyiz şahit, şehit, şehadet
nasılmış

Biz bilemeyiz kan kokan sokaklar
cennette kokarmış

Cesur yürekler cennete uçarmış

Rabbi ile vuslat herkese nasip olmazmış

Biz bilemeyiz Humus'u, Hama'yı,
Kerbela'yı

Biz bilemeyiz insanlıktan çıkmışların neler
yapabileceklerini

Gözler midir kör olan yoksa gönüller mi?

Suskunluğumuz acizlik mi yoksa tembellik
mi?

Biz bilemesek de kardeşliği içir yüreğimize

Biz bilemesek de cennette kavuştur
kardeşliğimize

Biz bilemesek de duadan mahrum
bırakma bizi

Semaya açtığımız ellerimizi ve

Kabul et namazlardaki kunut'larımızı...

Onbeşinci Ses ve Söz Vaktinde, Dergimiz GENÇ BİRİKİM!

Fatih PALA

Memleketin üzerinde, soğuğa and içmiş boğuk ve donuk 'Şubat'ların taze meltemleri henüz esiyordu ki; onların inadına sebatkâr, sımsıcak ve taptaze koca bir çağlayan "Merhaba!" dedi genç dimağlardan ihtiyar-**genç** tüm erdem sahibi **birikimli** insanlara.

Mezkûr vaka hiç olmamışçasına ve yaşanmamışçasına, işte tam o vakitlerde, daha bir bilenerrek, bin yürek kenetlenmesiyle, "Biz geliyoruz ve sabrımızla, direncimizle zulmü delmek, def etmek istiyoruz!" coşkusuyla, heyecanı ve öfkesiyle güneşe yoldaş olmaya doğru, bir yolcu zuhur etti.

Zulûmatın sıkılğanlığına ve dayanılmazlığına isyan bayraklarıyla "Yeter artık!" demeye; biri bine, azı çoğa sayarak adımlara bereket, ivme ve hareket katmaya; niceliğin boşluğundan ve loşluğundan nitelikli, azimli ve kaim bir hayatı canlandırmaya/dallandırmaya; sevdanın en zahmetli iklimlerinde, baharlara aşk tonlu umutlarla tebessüm sunmaya; eşref katkılı zerreciklerden/insanlardan, devasa erler çıkarmak adına, her şeye rağmen, vakitler damıtmaya, nur akıtmaya doğru bir yelken açıldı.

Meş'um kararların, karanlıkların, karamsarlıkların aksine ve üstüne, Rabbanî solukların gündem tutması derdi ve gayesiyle köklü bir karar alındı! **Gençler** bir, iki ve üç iken, bununla **Birikim** tutuşturmak kaydıyla; "Kararımız **Genç Birikim**'dir!" nidası yükseldi o vaktin, şafağa sevdalı ve zulme/ küfre/ fesa-

da/ tuğyana kavgalı özgürlük hasretlisi muhkem kardeşlerimizden...

Gaye; Yaradan'ın ve Yar Eden'in Ahkâmını kuşanmaktır yüreklerden yüreklerle, diyarlardan diyarlara... Tek rehber, önder ve öğretici olarak insanlığa bağışlanan Rasul-ü Zîşan Efendimiz ile yürümek ve O'nunla anlamlarda ahlâk bulmak için... Ve dahası; ümmet olmaya, vahdet olmaya, kardeş olmaya... Ahd edilmiştir.

Ve şimdi tavizsiz soluklarla kaygı dolu cümleler kurulmaktadır hayata. Onca geçen zahmetli ve nedametli yıllar, kavileştirmiştir gençleri. Ayakları yere basar olmuş, zihinleri genişliklerle dolmuştur. Yaşları kemale ermiş, sözleri olgunlaşmış ve filizler çınara durmuştur.

Sözlerin en güzelinden yola çıkıp yalnızca o Söz için söylenmişleri dermeye; kıymet ve rahmet vâz eden sözcüklerden cümleler derlemeye; ebediyetin girizgâhı olan ölümü hayatla dengelemeye; kazanılan her bir tecrübeyi mühim bir demlenmeye ve Hakk katında değerlenmeye dikkat edilmiş, hep dikkat çekilmiştir.

Genç, bunlardır işte... **Birikim** yüklü günlerin, dünlerin ve tüm ömürlerin erdemli taşıyıcılarıdır onlar.

Selam olsun onlara ve onlarla güzelleşecek, düzgünleşecek, özgünleşecek daha nice onurlu on beşinci yıllara!..